

NOVI TEČNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

NEPRAZ- NIČNI UTRINEK

Pa smo mislili, da bo Prešernov dan, 8. februarja, slovenski kulturni praznik postal že letos naš dan. Zato, ker že dalj časa govorimo o podružbljeni kulturi, o delavski kulturi, o kulturnih navadah in o tem, da ne moremo živeti samo od kruha in avta. In vendar če vemo, da bo v Celju in tu samo ena kulturna prireditev (na katero bi skorajda pozabili), v drugih občinah (lepa izjema so Konjice) pa bo slovenski kulturni praznik odzvenjal predvsem na razstavah, koncertih in še čem, ne moremo reči, da dovolj hitro stresemo s sebe tradicionalne sponde kulturne rezerviranosti in odtujenosti.

To trditev lahko podkrepimo z letošnjimi predlaganimi družbenimi dogovori o splošni in skupni porabi, ko, na primer, v večini kulturnih skupnosti in delovnih načrtih ustanov kulturna akcija sploh ni bila omenjena. Kot da delavske kulture nismo posebej izpostavili, kot da kulturne akcije nismo opredelili kot eno izmed poti za duhovno osveščanje našega človeka. Tistega, seve, ki še ni začutil notranje nuje po gledališki besedi, privlačni skulpturi in ki se mu oko ne ozari ob lepi pesniški umetnini. Če bomo na kulturno akcijo pozabljali, bo na kulturo pozabil naš delavec, ki najbrž z drugačnimi merili ocenjuje kulturno poslanstvo, za primer, muzeja kot kulturnik ali ljubitelj muzealij.

Vsaj na ta dan, ki smo ga zavestno označili kot slovenski kulturni praznik, bi lahko zapustili osrednje kulturne zavode in odšli v vasi, zaselke, odročne kraje in v delovne kolektive. Zato, ker ima kulturna tvornost prav v teh sredinah najčistejše, najbolj elementarne korenine.

J. VOLFAND

80 LET KONUSA

V največji konjiški organizaciji združenega dela, v kombinatu Konus, se že pripravljajo na letošnjo veliko obletnico. V prvih dneh septembra bodo proslavili 80. jubilej dela in življenja tega pomembnega gospodarskega kolektiva. Organizirali bodo več kulturnih in sportnih prireditev in izdali almanah o razvoju tovarne od začetkov do danes. Kot zanimivost lahko povemo, da so prvaki beograjske opere že ponudili nastop v Konjicah v čast Konusovega jubileja.

Kdaj bo kongres?

Celjski komite Zveze komunistov je na zadnji seji predlagal tri kandidate za delegate na X. kongres ZK. To so Milan Pugalj iz štorske Železarne, Danilo Kralj iz EMO in Vida Kosi iz pravosodja. Na slovenski partijski kongres bo odšlo 20 delegatov iz Celja. Komite je dal vse predloge v javno razpravo. Poleg kadrovskih vprašanj je komite obravnaval še načrte dela komisij in izvolil predsednike komisij za informativno dejavnost (Ivan Potočnik), za kadrovska vprašanja (Jože Sedovnik) in za splošni ljudski odpor (Vaso Starovič). Člani komiteja so se na tej seji seznanili tudi s spremembami in dopolnitvami statuta ZKS.

TEČAJ V ŠTORAH

Od ponedeljka do petka bo v železarskem domu na Teharjih trajal seminar za člane ZK, samoupravljavce in druge delavce štorske Železarne. V programu seminarja imajo kar štirinajst tem — od gospodarjenja v delovni organizaciji in samoupravnih odnosov v komunah do problematike delegatskih razmerij, šolstva in samoupravne organiziranosti delovne organizacije v skladu z ustavnimi spremembami. Med predavatelji bodo Janez Barborič, Dušan Burnik, Tugomer Voga in drugi. Štorski železarji ta seminar organizirajo na osnovi sprejetega partijskega programa idejnopoličnega usposabljanja članov ZK v celjski občini.

Pododborova razstava

Včera popoldne so v Zalcu v Savinovem razstavnem salonu odprli razstavo likovnih del članov celjskega pododborja Društva slovenskih likovnih umetnikov. Med imeni, ki jih že vrsto let spremljamo, sta dve novi: žalski rojak Rudi Spanzel in kipar Vasilije Četkovič. Uvodno besedo je podala kustosinja celjskega Pokrajinskega muzeja Milena Moškonova, v glasbenem sporedu pa sta sodelovala altistka Samčeva in pianist Jarc. Razstava bo odprta do 20. februarja.

IZ VSEBINE:

aktualno: premalo pobud — aurea: nova tovarna — 20 let na-na — po laškem se hahljajo: na črti hoče — levec — laška kultura: več samouprave — živijo z nami: ju urojm lidžimin tjednikut eri — tednikova okrogla miza: zamuda zahteva še več naporov — šentjur: milijoni kuram — v senci velenja pod paškim kozjakom: pavla orešnik in njeni — pismo meseca: preizkušena žena — ljubezen po svetu: tujec pri hčerki

Cvetka (na desni) in Štefka sta prišli na celjski trg iz Rifengozda pri Laškem. Spomlad v zimskem času sta izkoristili za nabiranje teloha. Zlasti Štefka je bila pri tem podjetna, saj je skoraj vse polletne počitnice prihajala v Celje in prodajala drobne šopke prvega znanilca pomladi. Pridni sta bili tudi v šoli. Prvo polletje četrtega razreda osnovne šole v Laškem sta zaključili z odličnim oziroma prav dobrim uspehom. In zaslužek? Kar lep. Samo Štefka si je prislužila okoli 200 dinarjev.

Foto: MILAN BOŽIČ

z urednikove mize

Posebno sporočilo kmečkim proizvajalkam in ženam. Tistim, ki še niste bile na morju. Dan žena se bliža. Lani smo vas prvokrat popeljali na morje. Bilo je lepo, ste nam pisale. Zato gremo spet k sinjemu Jadranu. V Koper. Datum: v soboto, 2. marca. Prijavite se na dopisnici s točnim naslovom, ali je mož zaposlen ali dela samo na kmetiji, koliko otrok imate in da še nikoli niste bili na morju. Torej bodo imele prednost kmečke žene, ki še niso imele priložnosti okusiti slane vode. Nato pa bomo po vrstnem redu, kot bodo prihajale dopisnice, izbrali tiste, ki še nikoli niso videle Kopr. Ze sedaj pa povem, da bo skromen znesek treba primakniti za pot. Koliko, bomo pravočasno povedali.

Prihodnji teden bomo dali v NT po dolgem času spet prostor mladinski strani. Mladí, pišite. O vsem, kar vas zanima, teži, kar bi radi javno povedali.

Ne zamudite NT — kmalu bomo začeli natisovati roman Ciganka.

VAS UREDNIK

ŠENTJURSKÉ PRORAČUNSKÉ TEŽAVE

Pri usklajevanju občinskega proračuna so v Sentjurju ugotovili, da jim za to leto manjka šest milijonov dinarjev. Tolikšen primanjkljaj iznaja iz spremenjenega sistema financiranja skupne in splošne porabe za 1,74, ker izpade iz dohodka proračuna prispevek iz osebnih dohodkov, ki pa je lani predstavljal čez 30 odst. celotne proračunske mase.

Zahtevki do proračuna so bili 18 in pol milijona dinarjev. Prvo usklajevanje med potrošniki in sestavljalci proračuna je dalo najnujnejši obseg potrošnje. Tako bi bil za to leto proračun nekaj nad 14 milijonov brez prispevka za uporabo mestnega zemljišča in ob nekaterih še nejasnih postavkah — nedodelan sistem financiranja krajevnih skupnosti in izredno visoki zahtevki za socialno in zdravstveno varstvo, torej prav na dveh področjih, ki sta v šentjurski občini izrednega pomena glede na potrebna sredstva.

Lastni dohodki proračuna po obstoječih virih bodo osem milijonov 600.000 dinarjev, razlika pa bi naj kril solidarnostni sklad SRS.

—ms

CELJE

AKTUALNO

LETOŠNJA POLITIKA

Predlog dnevnega reda za jutrišnje 58. sejo skupščine občine Celje ima kar deset točk. Začetek dela bo veljal poročilu komisije za volitve in imenovanja o pripravnosti in štipendiranju v občini. Na predlog sveta za splošne in notranje zadeve bodo obravnavali poročila o delu občinskih upravnih organov, svet za industrijo in gradbeništvo pa bo prišel pred odbornike z osnovami družbene ekonomske politike v občini letos ter z družbenim dogovorom o skupnih obveznostih in ukrepih za uresničevanje družbeno-ekonomskega razvoja v občini. Gre za povsem nov korak, ki prinaša natančno določeno pot za reševanje vseh problemov. Tudi za skupne akcije. V tem primeru tudi za turistično rekreacijski center pod Golovcem ter za tehniški šolski center.

Aktualno bo tudi poročilo sveta za blagovni promet o razvoju deficitarnih obrtnih strok v občini. Gre za družbeno podporo, da bi tudi te stroke našle v gospodarskem dogajanju svoje mesto.

Po predlogih sveta za urbanizem bodo odborniki odločali o novih šolskih okoliših.

LASKO

ZA CESTO

Na zboru občanov, ki je bil konec januarja na Vrhu, so razpravljali o gradnji ceste Tevče—Vrh in o kmetijski problematiki. Gradnja nove ceste na VRH je že star problem KS. Vreme je trenutno delo zelo naklonjeno, tako da so z delom že pričeli. Vendar pa se pojavljajo problemi zaradi pomanjkanja denarja in prostovoljnega dela občanov. Vsak bi pač hotel imeti lepo cesto, ne da bi pri tem žrtvoval tudi delček lastnih naporov. Kajti le z zainteresirano, dobro voljo občanov in delovnih organizacij se bodo dela lahko končala.

Na zboru so sklenili, da bodo z deli nehitali. Glede na to, da so na Vrhu pred kratkim ustanovili mladinski aktiv, jim bo pri delovnih akcijah pomagala tudi mladina, ki se je KS obremenjuje tudi zahvalila za denarno pomoč. F. Brečko

KAKO DOLGA ODEJA?

Posvet o programih in financiranju splošne in skupne porabe, ki je bil v ponedeljek v Laškem, je bil gotovo pomemben korak v široko razpravo. Ker so bili na posvetu navzoči vodilni delavci, samoupravljajci, politični predstavniki iz temeljnih organizacij združenega dela, predstavniki krajevnih skupnosti in političnih organizacij s terena, predstavniki interesnih skupnosti, lahko rečemo, da je zbor zagotavljal kvalificiran sestav. Bil so tu najbolj vplivni občani, najbolj informirani in gotovo tudi na nadpovprečni stopnji zavesti o medsebojni odvisnosti različnih temeljnih družbenih interesov. Predlogi programov so tako prestali preizkušnjo — treba je reči, da kar uspešno. Večina vsi predlagatelji so nastopili s variantnimi predlogi. Posebej je treba omeniti, da je skupnost otroškega varstva predložila tri variante prispevne stopnje, od katerih najvišja predvideva en odstotek. Na posvetu se je večina ogrevala za učinkovitejšo reševanje otroškega varstva in vzgoje in se odločila, da bodo v kolektivnih zagovarjali uresničitev programa v celoti. Razširjena varianta naj bi bila sprejeta tudi za področje izobraževanja.

Vendar z ugotavljanjem soglasja s programi, še niso ustvarjeni vsi pogoji, da bo uresničitev programov zares tudi omogočena. Predstavniki organizacij združenega dela so ob tem opozarjali tudi na najnujnost razbremenjevanja gospodarstva, zlasti pa so izražali skrb nad dejstvom, da še vedno ne vedo, kakšno obremenitev bo gospodarstvo doživelo za financiranje občinskega, republiškega in zveznega proračuna. Tudi od tega bo odvisna odločitev za financiranje interesnih skupnosti.

PREMALO POBUD

V vseh partijskih sredinah na celjskem območju se komunisti živahno pripravljajo na VII. kongres ZKS. V prejšnjem tednu so se v vseh občinah sekretarji osnovnih organizacij ZK dogovorili o predkongresnih nalogah in o dejavnosti ZK v volilnih pripravah. V tem mesecu, do konca februarja, se bodo sestale občinske konference in med drugim izvolile kandidate za republiški in zvezni kongres. V razpravi je osnutek resolucije sedmega kongresa ZKS.

Na katere vidike in posebnosti delovanja pa ZK na celjskem območju v predkongresnem obdobju ne sme pozabiti? Na to vprašanje in še na nekatera druga je za bralce NT odgovoril Janez Zahrastnik, sekretar medobčinskega sveta ZKS.

JANEZ ZAHRASTNIK: V predkongresni dejavnosti moramo upoštevati vsa tista vprašanja, ki so že dalj časa v ospredju razprav v ZK in v drugih družbenopolitičnih organizacijah. Z eno veliko razliko — da moramo te probleme pospešeno reševati, bolj dinamično in z večjo učinkovitostjo. **NA PRVO MESTO POSTAVLJAM UVELJAVLJANJE USTAVNIH DOPOLNIL.** Resnično spreminjanje samoupravnih odnosov v TOZD, to zahtevamo. Menim, da smo formalno, oblikovno uspešno uresnili prvo fazo ustavnih sprememb. Spreminjanje odnosov pa je proces, ki terja stalno akcijo ZK. Če resnično hočemo, da bodo delavci razpolagali z rezultati svojega dela, moramo korenito spremeniti obstoječe odnose v TOZD in organizacijah združenega dela. Tu nas čaka največ dela, to je osnovno torišče naše dejavnosti.

Druga tako pomembna naloga so volitve. Začenjamo uveljavljati delegatski sistem. Srečujemo se z razmišljanji, da že spremembe v ustavi same po sebi zagotavljajo delovanje delegatskega sistema. To ni res. Brez zavestne akcije ZK in SZDL delegatski sistem ne bo zaživel. Ali pa se bo spremenil v svojo nasprotje. Vedeti moramo, da delegatski sistem lahko izkoristijo nasprotniki samoupravne družbe. Prav zato so volitve z začetno fazo uvajanja delegatskega sistema osrednja politična akcija v tem trenutku. Celotno gospodarsko področje s stabilizacijskimi prizadevanji pa moramo uvrstiti med izhodiščne naloge še zaradi enega razloga — ker se na območju srečujemo s padanjem stopnje akumulacije. To je opozorilo za mobilizacijo vseh sil dela in znanja v vsaki delovni sredini in občini. Večja storilnost, iskanje notranjih rezerv, zmanjševanje stroškov in ustvarjanje odnosa do sprememb v gospodarski politiki so temeljna vprašanja, ki jih sprožajo kazalci lanskega gospodarjenja. Opažamo večjo rast porabljenih

stroškov ob skromnejši rasti dohodka, neustrezno produktivnost in v mnogih sredinah slabo ekonomičnost. Vse to negativno vpliva na delež gospodarstva v skupnem družbenem proizvodu območja. Posledice takih gibanj se najizraziteje kažejo v višini sredstev, ki so namenjena skladi. Razumljivo je, da so med občinami razlike v uspešnosti gospodarjenja. Celovito gledano pa velja ta oznaka za celotno območje. ZK ne sme zanemariti političnih implikacij ekonomskih težav, ki so hrana tehnokratskim težnjam in vsem drugim, ki hočejo prikazati neučinkovitost samoupravljanja.

KATERA VPRAŠANJA, KI SO POVEZANA Z NASTETIM, PA MORA ZK NA CELJSKEM OBMOČJU SE UVESTI V PROGRAMSKE OSNOVE DELA?

JANEZ ZAHRASTNIK: Več jih je. Naštel jih bom le nekaj: hitrejši razvoj nerazvitih, socialna in kadrovska politika, integracije v gospodarstvu in negospodarstvu, učinkovito delo vseh družbenopolitičnih organizacij in še posebej SZDL. O teh področjih so največ govorili tudi na zadnjih sejah občinskih konferenc ZK.

UGOTAVLJAMO, DA JE ZK NA CELJSKEM OBMOČJU V ZADNJIH LETIH NA VEČINI PODROČIJ ZDRUŽENEGA DELA OKREPILA DEJAVNOST. ZA KATERA PODROČJA TA OCENA NAJBOLJ VELJA IN KJE SE JE NAJBOLJ POTRDLA REVOLUCIONARNOST IN RAZREDNA USMERJENOST ZK?

JANEZ ZAHRASTNIK: Poleg tega, kar sem že povedal, moram še zlasti omeniti spremembe v socialni sestavi članstva ZK in v rasti naše organizacije. V zadnjem letu smo v ZK sprejeli preko 1.000 novih članov, od tega 60,7 odstotka delavcev iz neposredne proizvodnje. Delavska večina v ZK raste. Ti dosežki so rezultat prizadevanj v vseh občinah. Tudi zato smo lahko zadovoljni, ker smo v preteklih štirih letih dosegli preko 6 odstotkov obnove celotnega članstva. Pozitivno ocenjujem predvsem gibanje članstva v Šentjurju, Smarju in Mozirju. O razredni usmerjenosti ZK govori tudi odnos ZK do socialne politike in socialne razlikovanja. Rezultate lahko pokažemo. Dosegli smo spremembe v politiki nagrajevanja in osebnih dohodkov, še predvsem najnižjih. Zadovoljni še ne smemo biti, saj se zavedamo, da je to le eden od vidikov reševanja socialne problematike. Moramo pa skrbno obravnavati resna opozorila, da s prizadevanji za zviševanje najnižjih osebnih dohodkov ne bomo zavrli nagrajevanja po delu, stimulacije in pobude človeka na delovnem mestu. Če tega ne bomo upoštevali, lahko pride do zmanjšanja storilnosti. Politika nagrajevanja je pred-

vsem ekonomska kategorija, ki jo moramo celovito obravnavati. Med uspešnimi sadovi partijskih prizadevanj sodi povečanje obsega štipendij in upoštevanje socialnih izhodišč kot merilo za podelitev štipendij. V otroškem varstvu so občutne rezultate dosegli v Celju, Velenju in Šentjurju. Tu je hitrejši razvoj neposredno odvisen od velike solidarnosti občanov in delavcev, ki so jo ti pokazali na referendumih. Lahko bi navedel še druge dosežke v socialni politiki.

KAKŠNA PA JE VAŠA OCENA SPREMINJANJA POLOŽAJA NERAZVITIH?

JANEZ ZAHRASTNIK: Kot nerazviti sta na našem območju opredeljeni šentjurska in šmarska občina. Najpomembnejše je, da je zaustavljeno zmanjševanje deleža obeh občin

v družbenem proizvodu celotnega območja. Stevilno zaposlenih je večje. V zadnjih dveh letih je LB namenila iz združenih sredstev in sredstev podružnice v Celju za naložbe v obe občini čez 115 milijonov dinarjev. Ko bodo vse naložbe realizirane, bo to pomenilo 1142 delovnih mest. Za estna akcija ZK zadnjih dveh, treh let in zlasti po 29. seji CK ZKS se je torej odrazila v konkretnem, lahko rečem boljsem življenju delovnih ljudi na nerazvitih šentjurskem in šmarskem območju. Mnogo je vredno spoznanje, da ne gre za nerazvite, ampak za razvojno politiko republike. Zal vseg' še nismo storili. Občutno preskromen razvoj doživlja rast infrastrukturnih objektov. To dejstvo lahko resno ogrozi tudi sedanje uspešne napore za dvig materialnih rasti nerazvitih občin. Mislim predvsem na ceste.

NEKATERI ZATRUJEJO, DA ZK V ZADNJEM OBDOBJU NI SAMO BOLJ IDEOLOŠKA IN AVANTGARDNA, AMPAK TUDI V VSEH DEJAVNOSTIH MNOGO BOLJ POUČENJE ČLOVEKA, DELAVCA, NJEGOV POLOŽAJ, DRUŽBENO VLOGO IN NJEGOV STANDARD. ALI JE TAKO V VSEH DELOVNIH SREDINAH? ALI PA SMO V TRZNIH RAZMERAH POPUSTILI LIBERALIZMU IN POZABILI NA ČLOVEKA, DELAVCA?

JANEZ ZAHRASTNIK: Res se mnogokrat sreču-

jemo z razmišljanji, da ekonomika ne more splošno elementov socialne politike. Iz tega lahko izhaja, da je samoupravni sistem socialističnih proizvodnih odnosov nehuman. Odveč je govoriti, da je to napačno in nesprijemljivo. Naš samoupravni sistem je zasnovan na humanih in demokratičnih donosih Gradi človeka kot celovito osebnost. V razvoju družbe in sleherne sredine moramo upoštevati ekonomske in socialne elemente. Pred 29. sejo CK ZKS smo imeli težnje, ki so poudarjale predvsem poslovnost, ne da bi videli človeka, proizvajalca. Od tod tudi zlagana dilema med ekonomiko in samoupravljanjem. Tehnokratizem kot družbeni odnos nikdar ne bo mogel razumeti, da ima samoupravljanje integrativno funkcijo v razvoju družbe ali v konkretnem kolektivu.

VENDAR, ALI SE VAM NE ZDI, DA V OPREDELITVI ORGANIZACIJE ZDRUŽENEGA DELA BOLJ POUČENJE NJEGNE PROIZVODNE, EKONOMSKE KOT PA SOCIALNE NALOGE?

JANEZ ZAHRASTNIK: Odgovoril bom s protivprašanjem. Ali je, na primer, samo krajevna skupnost dolžna, da razvija družbeni standard v kraju ali pa tudi organizacija združenega dela? Kdo je odgovoren za šolstvo, zdravstvo, socialno politiko in komunalni razvoj? Odgovor je nedvoumen. Pa kljub temu se pojavljajo mnenja, da so delovne organizacije odgovorne samo za proizvodnjo, ne pa za življenje in počutje članov delovnega kolektiva. Vendar imamo tudi obratne primere — primer Kovaške industrije Zreče, TT Prebold, poljske tovarne nogavic, v Velenju in v laški občini, v Rogasški Slatini. Nova ustava bolj kot prejšnja poudarja, predpostavlja take odnose. To je interes združenega dela, svobodne menjave dela in interes vseh delovnih ljudi in občanov. In dugače teh vprašanj ni mogoče reševati. Razen če se vračamo nazaj v proračunske obdavčitve in kličemo na pomoč državo. Nje pa smo se v tem pogledu že odpovedali.

RAZLIČNA MNENJA SLISIMO O TEM, KOLIKŠNA JE STOPNJA DRUŽBENE, POLITICNE IN GOSPODARSKE INTEGRACIJE NA OBMOČJU. ALI JE DOVOLJ USKLAJENOSTI PRI IZPELJAVI DRUŽBENO DOGOVORJENIH NALOG?

JANEZ ZAHRASTNIK: Osnovna predpostavka je, kaj v regionalnih okvirih lahko usklajamo, o čem se moramo dogovarjati, kje so možne integracije. S policentričnim razvojem smo pokazali tudi na izhodišča pri regionalnem povezovanju. Ostaja pa še mnogo nejasnosti in odprtih vprašanj. Kar zadeva gospodarsko povezovanje znotraj območja, ti pro-

cesi tečejo, čeprav moramo biti odločnejši. Imamo pa v regiji nekaj gospodarskih subjektov, ki so hkrati nosilci razvoja panoge v republiki in širše. V takem primeru je območje premahen prostor. Dalje moramo opozoriti na organizacije, ki so izredno pomembne za razvoj republike, Termoelektrarna Šoštanj in Rudnik lignita. S tem hočem povedati, da ni mogoče ineti vnaprej pripravljene formule, kako to regijo ekonomsko povezati. Takšna prizadevanja sicer obstajajo na drugih območjih Slovenije, vendar so po mojem mnenju ekonomsko in politično gledano vprašljiva. Osvojiti moramo koncept CK ZKS, ko je razpravljalo o integracijah. Ta ne dovoljuje zapiranja, ki v končni posledici pomeni siromašenje kolektivov, območja in republike. Seveda takšna ocena ne pomeni, da ni mogoče povezati posameznih organizacij združenega dela v zaključene celote, te pa še naprej. Imamo primere — TLEC, Zlatarne Celje, Toper-Elcanti, začetki v kmetijstvu. Zal v regiji ni dovolj konceptov, tem, kaj lahko združujemo in povežemo na območju. Ni pobud. Razen v kmetijstvu. Enako velja za družbene dejavnosti. Vse premalo je resničnega interesa in odgovornosti za večjo povezanost, notne nastope in skupen razvoj. Odločilnejšo vlogo bi morale odigrati regionalne ustanove, zlasti v koncipiranju razvoja posameznih področij združenega dela. Če za vse dejavnosti ni skupnih regionalnih ustanov (kot za zaposlovanje, zdravstvo ipd), to ne bi smelo zapirati vrat za različne dogovore in skupne nastope.

NA ENI IZMED SEJ MEDOBCINSKEGA SVETA ZK STE TUDI REKLI, DA MORA MEDOBCINSKO SODELOVANJE UPOŠTEVATI EKONOMSKE IN SOCIALNE RAZLIKE ZNOTRAJ OBMOČJA. DA OBMOČJE JE HETEROGENO

JANEZ ZAHRASTNIK: Hotel sem reči, da razna poprečja zamegljujejo to dejstvo, kadar govorimo o enotnosti in povezanosti. Sicer pa enotnost ni nekaj za vedno danega. Zahteva soodčenja s konkretnimi razmerami in prisotnimi subjektivnimi silami. Osnovno vprašanje je, kakšno enotnost želimo in katera so tista strateška vprašanja, pomembna za socialni, politični in gospodarski razvoj območja. Videti moramo silnice, ki povezujejo, ne pa razdvajajo. Predvsem pa moramo imeti dinamične koncepte, k lahko obogatijo razvoj tega območja. ZK, SZDL in še posebej svet osmih občin bi morali v tej smeri okrepiti svoje delo. Še toliko bolj, ker nova ustava narekuje vrsto nalog s področja povezovanja, dogovarjanja in združevanja interesov.

JOZE VOLFAND

**VSI
GRADIMO
GOLOVEC**

Programska zasnova izgradnje celjskega turistično-rekreativnega centra je izdelana. Pripravil jo je Zavod za napredno gospodarstvo v Celju (avtor Fedor Gradišnik) na pobudo iniciativnega odbora, ki ga je pred meseci imenovala skupščina občine Celje. Predsednik odbora je Ivan Kramer.

V zadnjih dveh letih smo o izgradnji in prepotrebosti turistično-rekreativnega centra Celje nemalokrat pisali. Ne samo zato, ker Celje ne premore niti ene večje prireditvene dvorane (kar pogledamo, kaj občutijo mnogi družbeni organizmi v tem trenutku, ko bodo začeli obnavljati dvorano Narodnega doma), ampak še bolj zato, ker bo tak center nedvomno lahko dolgoročno vplival na hitrejši razvoj Celja kot naravnega središča območja.

V starem mestnem jedru Celja bi zgradili hotel s 150 posteljami in urbanistično uredili Slandrov trg. Na območju južnega Golovca pa bi postavili rekreacijsko-sejemske objekte — prireditveno dvorano, pokrito kopališče z avtomatskim kegljiščem, veliko sejemsko dvorano in več športnih objektov — bazen za otroke, olimpijski plavalni bazen, razna igrišča itd. Predlagano je, da bi začeli graditi v jeseni tega leta. Za začetek potrebuje investitor (ta še ni znan) 1,3 stave milijarde dinarjev. V prvi etapi bi morali zgraditi hotel s prireditveno dvorano, gostiščem in avtomatskim kegljiščem. Naložba za celoten načrt bo stala okrog 6 starih milijard.

Sredstva, predlaga iniciativni odbor, začnejo delovne organizacije zbirati že letos, in sicer 0,40 odstotka od v letu 1973 doseženega družbenega proizvoda. Predlog za podpis družbenega dogovora je v razpravi.

V prihodnjem NT bomo načrt centra nadrobno predstavili.

Konjice

ŠOLA ZA KADRE

Tudi konjiški komunisti bodo do srede februarja obravnavali v osnovnih organizacijah ZK resolucijo za VII. kongres ZKS. Resolucija v treh zaokroženih poglavjih govori o boju za uveljavljanje samoupravnih družbeno-ekonomskih in političnih odnosov, o idejnopolitičnem in akcijskem uresničevanju poglavitnih interesov delavcev v združenem delu ter o uveljavljanju vodilne vloge ZK v samoupravni socialistični družbi in nalogah na področju organiziranosti. Komunisti v organizacijah bodo najskrbneje obravnavali tisti del resolucije, ki opredeljuje probleme njihovega delovnega okolja, posebnosti, napore v gospodarjenju in uveljavljanju ustavnih sprememb. O vsebini resolucije bo razpravljala konec februarja tudi občinska konferenca.

Na posebnem delovnem dogovoru s sekretarji osnovnih organizacij ZK so se v konjiški občini dogovorili še za druge naloge. V pripravah na volitve bo ZK vztrajala predvsem pri doslednem spoštovanju sprejete kadrovske politike, še zlasti, ko bodo začeli z evidentiranjem kandidatov za družbenopolitični zbor. Za tiste krajevne skupnosti, kjer nimajo partijskih organizacij, morajo izpeljati to nalogo člani terenske osnovne organizacije v Konjicah, in sicer za Zeče, Preloge, Vešenik, Grušovlje in druge. Samo na ta način bo dosežena akcijska enotnost ZK.

Med najpomembnejše dogodke sedanega partijskega dela v Konjicah moramo omeniti odločitev o ustanovitvi politične šole kot ustanove. V okviru načrta idejnopolitičnega usposabljanja za vse vrste kadrov (partijske, sindikalne, za samoupravljalce ipd.) bo šola organizirala že v februarju dva seminarja za novospreje-

marca enotedensko politično šolo, izdelali pa so tudi konkreten raspored predavanj za izobraževanje v osnovnih organizacijah ZK. Predvidevajo sedem tem. Pripravljajo se na podpis družbenega dogovora o družbenem izobraževanju in idejnopolitičnem usposabljanju, kar je lahko nova pobuda organiziranim naporom za dvig idejne osveščenosti članov ZK.

Za nadaljnje delo konjiške komisije za ugotavljanje izvorov premoženja je pomembna politična podpora, ki jo

je članom komisije dala ZK. Mnogo pomeni ocena, da je komisija doslej dobro opravila svoje naloge. Tudi dogovor, da bodo vse osnovne organizacije po zaključnih računih razpravljale o bilanci, o gospodarskih gibanjih in o dejanskem spreminjanju samoupravnega položaja delavcev v temeljnih organizacijah združenega dela kaže na jasno delovno in politično usmeritev konjiških komunistov. Znak, da bo predkonkresno in predvolilno obdobje zelo živahno.

Srečanje v Radečah

NAJ NE BO IZJEM

Že ko so v Radečah pred letoma odpirali nov zdravstveni dom, sò vedeli, da je le-ta premajhen. Po dveh letih je bila stiska že tolikšna, da ni bilo več moč odlašati. Sredi poletja je lani na pobudo širšega aktiva štirih območnih krajevnih skupnosti prišlo do zelo konkretne akcije, o kateri smo že pisali pod naslovom »Štiri šihte za večji zdravstveni dom«.

Kako je z akcijo, kakšen razmah je doživela, kako v bodočem obdobju, vse to smo vprašali predsednika gradbenega odbora Srečka Brileja.

NOVI TEDNIK: Akcija za razširitev zdravstvenega doma je malone enak dosežek, kot je bil referendum za razširitev radeške šole, oboje pa v zaporedju nepolnega leta. Kako je akcija uspela?

SREČKO BRILEJ: Akciji sta si res enaki, le po obliki pristopa se razlikujeta. Za zdravstveni dom smo šli v samoupravni dogovor vseh občanov, ki na območju delajo in živijo kot občani. Vendar je razlika precejšnja, terja precej več političnega dela in prepričevanja.

NOVI TEDNIK: Kako več? Je morda manj interesa, prizetosti?

SREČKO BRILEJ: Referendum je v bistvu glasova-

nje. Večini se mora podrediti manjšina, če hoče ali ne. Prispevki za šolo se odtegujejo ob obračunu osebnih dohodkov, in sicer povsod, kjer občan naših krajevnih skupnosti delajo. Sporazum je nekaj drugega. Trinajst delovnih organizacij, ki so v našem območju, je sprejelo sklep o oddvojitvi dohodka štirih delovnih dni. Takega sklepa pa niso sprejeli v dislociranih obratih, katerih sedeži podjetja so zunaj območja. Tako so naprimer zadevo uredili delavci skladišča laške pivovarne v Radečah, ki so obvestili podjetje o svojem sklepu, da prispevajo štiri šihte za zdravstveni dom.

NOVI TEDNIK: Je še dosti takšnih, ki bodo uživali rezultate vaše akcije, niso pa doslej pritegnjeni za prispevek?

SREČKO BRILEJ: Kar precej. Okoli 460 jih je zaposlenih zunaj našega območja, oziroma v tujakšnih dislociranih obratih. Poleg tega so tu tudi zasebni obrtniki in kmetje, vseh skupaj okoli 50. Odbor išče ključ, ki bi ustrezal tudi za pritegnitev le-teh, in sicer tako, da bi bila obremenitev ustreznega zaposlenim. v temeljnih organizacijah združenega dela na našem območju.

NOVI TEDNIK: In kolikšni del sredstev za gradnjo vam še manjka? Kakšne težave se

vam trenutno postavljajo po robu in kakšen je rokovnik gradnje?

SREČKO BRILEJ: Okoli 80 do 90 odstotkov sredstev je že zagotovljenih. Če bodo vsi občani območnih krajevnih skupnosti prispevali svoj delež, tudi tisti, o katerih sva ravnokar govorila, ni nobene zapreke več. Nekaj sitnosti je še okoli odkupa zemljišča, malce pa nam je škodovala razgreta razprava na seji občinske skupščine. Odborniki najbrž niso poznali vseh okoliščin in so razpravljali o principelnih vprašanjih, ne rečem, da ne upravičeno. Toda nam se je poznalo, kajti takoj za tem se je razširila govorica, da gradnje ne bo, pa smo imeli takoj obilo dela s pojasnjevanjem, prepričevanjem itd. Kar zadeva termin, so trdno zastavljeni. Ob krajevnem prazniku, prvo nedeljo v oktobru, mora biti otvoritev prizidka. Letos seveda!

NOVI TEDNIK: In zahteva Radečanov po zdravniški dežurni službi?

SREČKO BRILEJ: Tudi to je že urejeno. Od začetka februarja ima tujakšnji zdravstveni dom dežurno zdravniško službo ob sobotah in nedeljah. S tem vprašanjem je bila tesno povezana tudi akcija za razširitev zdravstvenega doma. **J. KRASOVEC**

**SREČANJE Z ABRAHAMOM:
PETER ŠPRAJC**

Ni naključje, da praznuje Peter Šprajc svoj jubilej tako kot ga pač: predan revoluciji, naprednim idejam in vedno pripravljeno delati, kjer je treba, kamor ga pokličejo. Vzrok temu je prav gotovo njegova družina in ne nazadnje tudi okolica, v kateri je preživel svoja mlada leta. Migojnice pri Grižah, kjer se je Peter rodil 1. II. pred petdesetimi leti, so bile skupaj s Preboldom in Zabukovico ter ostalimi kraji v tem koncu Savinjske doline znan revolucionarni center, ki je dal vrsto naprednih ljudi in kasnejših borcev. V Migojnicah je bila celo SKOJ-evska skupina, katere član je bil od leta 1939 tudi Peter Šprajc.

Ze julija 1941 sta se z očetom napolitela v partizane. Oče je na znanem brežiškem pohodu padel, mama pa so mu odpeljali jeseni 1941 v Auschwitz, kjer je 1943. umrla. Peter je ostal brez staršev in ko se je konec leta 1941 formirala Savinjska četa, se ji je priključil. Na že omenjenem pohodu je bil ranjen na Bohorju in ostal pri nekem kmetu, da se mu je rana zacelila.

Spomladi 1942 je dobil zvezo z Kozjansko četo in ostal v njej do konca avgusta 1942. Takrat je prišlo do znanih dogodkov: izdana je bila Tončka Čuč in še vrsta drugih predanih borcev. Četa je razpadla in Peter je odšel na Hrvaško, v Hrvaško Zagorje, kjer se je pridružil partizanom pri Kalniku. To je bil Kalniški partizanski odred, katerega en bataljon je pozneje odšel v brigado Braće Radića. Iz brigade Braće Radića je Peter Šprajc odšel v brigado Matije Gubca, kjer je bil do konca, do svobode.

Na vrsto je prišla de-

mobilizacija, tej pa je sledilo deset let dela v notranji upravi, vmes pa je nekdanji partizan še študiral na ekonomski fakulteti.

Kot staremu partizanu in sposobnemu organizatorju so mu poverili predsedništvo občine Soštanj, bil je vodilni v Rudniku Velenje, pa podpredsednik celjskega okraja, predsednik kreditne banke, leta 1972 pa je dočakal zasluženi pokoj.

Peter Šprajc je tudi poslanec. Danes ne počiva: močno se pozna njegova prisotnost v Združenju zvez borcev NOV, v Zvezi komunistov, SZDL in drugje.

Ker pač ni hotel povedati sam, smo nekako le izbežali iz njega, da ima doma spomenico, red bratstva in emotonosti in red zaslug za narod, ostalih odlikovanj pa se ni spomnil. Premalo je bilo časa, da bi se utegnili pogovoriti o življenju in lu človeka, ki je od sedemnajstega leta naprej bil v prvih vrstah napredno mislečih ljudi.

Tovariš Šprajc, želimo vam še vrsto let!

mst

Šmarje pri Jelšah

VEČ NALOG

Občinska konferenca Zveze komunistov Šmarje pri Jelšah pa tudi vse osnovne organizacije v občini so se v preteklosti temeljito spoprijemale z gospodarskimi in družbenimi problemi, ki so jih z več ali manj uspeha tudi reševale.

Ce na kratko preletimo naloge komunistov v prvem polletju leta 1974, se lahko ustavimo kar pri formiranju TOZD. Temeljne organizacije so sicer že ustanovili, tudi pri registraciji ni bilo nobenih posebnih težav, vsebinski cilji ustavnih sprememb pa so še vedno neuresničeni. To pomeni, da bodo šmarski komunisti morali to politično akcijo izpeljati do konca. Zbrali bodo vse očne o uresničevanju dopolnil. Le te bodo izdelale vse osnovne organizacije. Zbrano gradivo bo obdelala komisija za družbeno ekonomske odnose.

Pred šmarskimi komunisti je še ena zelo zahtevna naloga: samoupravno sporazumevanje o financiranju splošne in skupne porabe. Akcija mora biti končana do 15. februarja. Namen je jasen, zato bodo morali komunisti krepko zagrabit za delo. Kot doslej bodo tudi vna-

prej naloge šmarskih komunistov upoštevale gibanje v gospodarstvu občine in vzporedne pojave. Zaradi tega bo obveščanje članstva še kako nujno in kar je najvažnejše: treba bo ukrepati hitro in učinkovito.

Preostale so še naloge, ki se vlečejo iz enega akcijskega obdobja v drugega. Tu je predvsem problematika zdomcev, kadrovska politika, evidentiranje kandidatov. Precejšnjo pozornost bodo šmarski komunisti morali posvetiti krajevnim skupnostim in krajevnim organizacijam SZDL. Zimski čas je za to najprimernejši. Spremljati bo treba tudi povečano aktivnost duhovništva in kjer le ta ni v skladu z ustavnimi akti, primerno ukrepati. Med naslednje naloge sodi še izobraževanje, ki je prav tako že dolgo preč problem.

Milenko Strašek

Po sklepu Republiškega sekretariata za informacije, št. 421-1/72 je časnik NOVI TEDNIK oproščen plačevanja prometnega davka do 31. 12. 1973.

REKLI SO

FRANC OGRIZEK, sekretar občinske konference ZK Srečtur o predkongresnih pripravah:

»Priprav na oha kongresa se pri nas dobro zavedamo, zato smo nekatere organizacijske naloge v zvezi z razpravami o kongresnih dokumentih sprejeli že v mesecu novembru lani.

Na žalost so nas naloge volitev novih organov v ZK v mesecu decembru toliko zaposlile, da je vsa predkongresna dejavnost še pred nami. Trenutno intenzivno potekajo vse priprave za razprave o kongresnih materialih v vseh organiziranih skupinah ZK, to je v osnovnih organizacijah, komisijah, aktivih, komiteju, pa tudi konferenci, ki bi naj dala oceno poteka razprav in dopolnitve kongresnih materialov. S tem ne mislim reči, da pri nas aktivnosti ni, ampak nasprotno, intenzivno razpravljamo o težavah in problemih, ki so nakazane v kongresnih materialih ter sprejemamo sklepe o možnostih odpravljanja vseh slabosti.

IZ DELOVNIH KOLEKTIVOV

GLASILO »INFORMATOR« so začeli v letošnjem letu izdajati v Rudniku lignita Velenje. Odgovorni urednik je Teodor Jelen, sicer predsednik Občinskega sindikalnega sveta Velenje in kandidat za predsednika republiške konference sindikata delavcev energetike in rudarstva »Informator« izhaja v nakladi 3750 izvodov in poskuša po najboljših možnih poteh nuditi delavcem vsa pojasnila o dogajanjih v njihovi delovni organizaciji. Z glasilom želijo izpopolniti vrzel v informiranju članstva v njihovi delovni organizaciji, jih neposredno seznaniti s pripravami na združitev s termoelektrarno v »Rudarsko energetski kombinat« in ne nazadnje tudi doseči, da se o njihovem delu več piše in seznajajo. Torej zato je ta oblika »Informatorja« posrečena in dobrodošla.

IGE H GORENJU — Tovarna industrije gradbenih elementov IGE bo od jutri dalje delovala v sestavi tovarne gospodinj-ske opreme Gorenje. Tovarna se je v zadnjih letih od ustanovitve dalje srečevala s številnimi težavami, ki pa so podobne težavam »novorojenčkov«. Prav zaradi tega niso v lanskem letu tudi dosegli predvidenega plana. Zdaj upajo, da to bodo, saj je na tržišču po njihovih izdelkih (opeka ima garancijsko dobo 35 let) veliko povpraševanje. Tako bo v petek, to je jutri, sestanek vseh temeljnih organizacij združenega dela v Gorenju, kjer bodo rekli tudi svoj »dau« za priključitev IGE, ki naj bi bil samostojni TOZD »gradbenih elementov«. Vsekakor bo to pripomoglo k še nadaljnjemu razvoju te tovarne tako v Saleški dolini, kot v širšem slovenskem in jugoslovanskem prostoru. Vprašanje pa je, zakaj nekaj sto metrov dalje od hale IGE gradi novo halo velenjski Veograd za proizvodnjo betonskih blokov, ki jih bodo uporabljali pri gradnji hiš. Nehote vprašujemo, ali se ne bi vse skupaj dalo sinhronizirati tako, da bi bili ob »vseh različnih čokoladah« vsi zadovoljni?

Tovarna Kostroj iz Slovenskih Konjic je v letošnjem letu planirala večjo proizvodnjo plastičnih PVC profilov. Pravkar na novo zgrajena hala jim bo to omogočila, v dogovoru pa so tudi z mnogimi slovenskimi in hrvaškimi podjetji, ki Kostrojve plastične okvire pri izdelavi svojih izdelkov uporabijo. To takoj imenovano »konfeksioniranje« imajo dogovorjeno z Mizarstvom z Slovenskih Konjic, Monterjem iz Poljčan, Debrom v Dja-kovici ter Sibeniku.

Ce je imel Kostroj v lanskem letu manjše težave z razširitvijo svojih izdelkov na slovenskem trgu, pa letos ta težava odpade. Zavod za raziskavo materiala iz Ljubljane je Kostroju izdal pozitivne ateste za plastične PVC profile ter s tem priznal visoko strokovnost njihovih izdelkov. Zaradi tega v Kostroju močno upajo, da bo po njihovih materialih posegala tudi slovenska gradbena industrija.

Aurea

NOVA TOVARNNA

V BODOČNOSTI TUDI MONTAŽA STENSKIH UR. V NOVI TOVARNI ENKRAT VEČ DELAVCEV. RAZŠIRJANJE PROIZVODNJE SREBRNIH KONTAKTOV.

Letos bo »Zlatarna Celje« TOZD Aurea proslavila dvajseto obletnico obstoja in to, kot pričakujejo, že v novih delovnih prostorih. Aurea se namreč seli iz starih in tesnih prostorov ob Stanetovi ulici v Celju na industrijski kompleks podjetja »Zlatarne«, kjer bo med Metko in Zlatarno stala nova enonadstropna proizvodna hala.

Aurea je predvsem napredovala v zadnjih letih, ko s svojimi izdelki oskrbuje vse jugoslovanske tržišče, dela za velika industrijska podjetja, z novim objektom in enkrat večjim številom zaposlenih pa se odpirajo zanj še večje možnosti. Trenutno je v Aurei 85 zaposlenih. Letos bodo število povečali na sto, ko pa bo nova tovarna začela obratovati s polno zmogljivostjo, bo v njej delalo približno 200 delavcev.

Osnovne smeri proizvodnje bodo ohranili. To so znaki in vse, kar sodi k njim, obeski za ključe, napisne ploščice za industrijske izdelke itd. Pomembna je proizvodnja srebrnih kontaktov (iz srebrne žice izdeluje zakovice, ki so potrebne za električna stikala) za potrebe skoraj vse elektroindustrije v Jugoslaviji. Poleg tega opravljajo še vrsto uslug za večja industrijska podjetja kot npr. za Tomos sestavne dele za motorje Lamos ali dele za motorne črpalke, za Cimos okrasne pokrove, za Gorenje skodelice za led itd.

»Celotni dohodek je bil v preteklem letu nekaj nad deset milijonov dinarjev, od tega je približno dva in pol milijona v skladih, kar je več kot leta 1972.« nam je v razgovoru povedal direktor Drago KOSABER. »Plan proizvodnje smo presegli za 20 odstotkov. Letošnji plan dohodka smo postavili visoko: 15 milijonov dinarjev. Vendar je to razumljivo, saj razširjamo predvsem proizvodnjo srebrnih kontaktov, kar pomeni, da bomo delali z zelo dragim materialom. Kar 80 odstotno povečanje

IZREDEN IZVOZ

Izvojni dosežki celjskih industrijskih delovnih organizacij leta 1972 so bili lani preseženi kar za polovico, kar nedvomno pričča o izredni ofenzivnosti celjske industrije. Izvojni rezultati so tudi daleč nad predvidevanji, k čemur je še posebej doprinesel december s 4 milijoni dolarjev, kljub izpadu pri proizvodnji titanovega dioksida Cinkarne — celjskega največjega izvoznika.

Skupno je celjska industrija lani izvozila za 28 milijonov 214.386 dolarjev izdelkov.

Z osmimi milijoni in pol je na prvem mestu Cinkarna, izreden pa je tudi napredek Zelezarne Store z več kot sedmimi milijoni dolarjev. LIK Savinja se je približal 4 milijonom, EMO 3.200.000, Aero milijon 681.397 (111-odstotno povečanje) in Toper milijon 360.323 dolarjev.

Drago Kosaber

Le še nekaj mesecev na starem »dvorišču«. Kati Leban in Malčka Arbajter med pogovorom.

odpade na kontakte, ostalo pa na znake. Veste, pri izdelavi znaka je 90 odstotno material, pri kontaktih pa je ravno obratno. Zato je plan dohodka tako visok, sicer pa moramo računati na tolikšno povečanje, saj jugoslovansko tržišče neprestano zahteva naše izdelke. Upam, da ne bodo tudi letos imeli toliko težav z elektriko in nabavo reprodukcijskega materiala.

V novi tovarni, za katero so pred dnevi že pričeli z zemljskimi deli, bodo pričeli tudi z montažo stenskih ur in izdelavo ohišij zanje. Kdo ve, morda bodo čez nekaj časa pričeli sami izdelovati še mehanizme za stenske ure!

Moderno urejeni prostori za strojno in ročno obdelavo,

laboratorij za potrebne preizkuse, umivalnice, skratka novi objekt, vse bo veljalo osem milijonov 160.000 dinarjev, brez dodatne opreme, ki bo potrebna za razširitev sedanje dejavnosti. Novi objekt ni samo gospodarsko pomemben. Težko ga pričakujejo tudi vsi zaposleni. O tem smo govorili s Kati LEBAN in Malčko ARBAJTER, ki sta pri Aurei že od same ustanovitve.

»Od začetka se je pri nas bolj malo gledalo na razvoj. Zadovoljili smo se s tistim, kar smo imeli, ker smo mislili, da je temu pač tako. Vodstva so se hitro menja-

vala, potem pa se je v zadnjih letih spremenilo. Več zaposlenih, modernizacija, boljši življenjski pogoji. Če se česa resnično veselimo, se novih prostorov. Osebnih dohodki bi lahko bili večji — kdo si pa tega ne želi — vendar, če bo potrebno bomo še stisnile, samo, da dobimo novo tovarno, bo vsaj tistim za nami bolje.« sta veselih obrazov povedali obe delavki.

Povprašali smo ju tudi o samoupravljanju. Nasmeljali sta se:

»Veste, tako malo nas je, da je vsakdo kje vključen in potem pač moraš izpolnjevati svojo dolžnost.«

Zadovoljni sta se po odmoru vrnili v delavnico, kjer bosta skupno z drugimi težko pričakovali november.

M. Seničar

CELJE IN ŠTEVILKE

14.119 ZAPOSLENIH V INDUSTRIJI

Zadnji dan preteklega leta so v celjski industriji zabeležili 14.119 zaposlenih delavcev. To je za 3,8 odstotka več kot decembra 1972. leta.

Največ zaposlenih beležijo v tovarni EMO — 3.155, kar je malo manj kot leta 72., slede pa Zelezarna Store 2.461, Cinkarna 1.815 in Aero 1.175. Najbolj so dvignili zaposlenost v podjetju »Zlatarne« Celje, Aero, Cinkarna in Elegantu.

25 MILIJONOV POTNIKOV

Preteklo leto so celjske delovne organizacije v avtomobilskem medkrajevem prometu prepele 176.535 ton blaga, kar je za približno 20.000 ton manj kot leto poprej.

V istem času so prevozile 24 milijonov 906.000 potnikov, kar je za 14,4 odstotka več kot leta 1972.

2.548 DINARJEV — POVPREČNI OD

Znani so že podatki o poprečnih osebnih dohodkih v preteklem letu, razen za mesec december. Tako je bil za enajst mesecev poprečni OD 2187 dinarjev, od tega v gospodarstvu 2140 in v negospodarstvu 2469 dinarjev. V istem obdobju leta 1972 je bil poprečni OD 1877 dinarjev. Povečanje je torej za 16 in pol odstotka.

Najnižji OD je bil v februarju in to 1965, najvišji pa v novembru, ko je dosegel že 2548 dinarjev. V gospodarstvu 2449 in v negospodarstvu 3138 dinarjev. Največja izplačila so bila novembra v trgovini in gozdarstvu.

EKONOMSKI SVET: ZDRUŽEVATI MISEL

V Celju so se prvič sestali člani novo formiranega Ekonomskega sveta pri občinski skupščini, ustanovljenega na pobudo družbeno političnih organizacij. Glede na to, da je to povsem nova oblika, v tem trenutku bi težko, na začetku dela, ocenjevali, kolikšna bosta njegova vloga in pomen za celjsko gospodarstvo. Dejstvo pa je, da od sveta mnogo pričakujejo.

Ekonomski svet bi naj svetoval predvsem v gospodarskih vprašanjih, in bo telo, ki bo skušalo združevati celjsko ekonomsko misel in jo posredovati na znanstveno strokovni ravni vsem zainteresiranim v občini. Program dela, ki so ga sprejeli, ni dejfritiven. Vključeval bo aktualne novice in pobude s strani delovnih organizacij in drugih. Kljub temu pa program dela načrtuje skrbno spremljanje in proučevanje celjskega gospodarstva oziroma njegovega položaja v regiji, Sloveniji, Jugoslaviji in v svetovnih tokovih.

Kot je dejal predsednik novega sveta, Miran Mejak, mora biti celjsko gospodarstvo v ofenzivi, ne pa v položaju čakanja. Skratka, aktivno mora sooblikovati poti slovenskega in jugoslovanskega gospodarstva.

Svet bo dosledno analiziral vsa gibanja na področju povezovanja slovenskega in jugoslovanskega gospodarstva ter bo kot strokovno politično telo tudi sam pobudnik za integracijska gibanja.

Ena njegovih najpomembnejših nalog naj bi bila zasnovati realizacijo gospodarskih načrtov posameznih gospodarskih organizacij in grupacij v Celju predvsem z vidika srednjoročnega in dolgoročnega planiranja. Zato bo svet v svoje delo nujno vključeval vse tiste že obstoječe institucije, ki razpolagajo s kadri in kapacitetami za takšno načrtovanje. Važno vlogo bi lahko v takšnem programu dela odigral celjski Zavod za napredek gospodarstva, ki bi se naj čim širše vključeval v takšna gibanja v celjski regiji.

Kako uresničiti vse to? Predvsem bo potrebno v celjskem gospodarstvu zagotoviti enotna stališča do vseh bolj ali manj važnih vprašanj, katerih enotno reševanje in planiranje pa pomenita samo napredek in afirmacijo celjskega gospodarstva v vseh tokovih. Kritičen pogled nazaj nam odhrija raznovrstnost, ki se je pojavljala predvsem v miselnosti gospodarstvenikov, v izraziti neenotnosti, ki ni mogla dati zelenih rezultatov. Razdvojenost, nepriznavanje idej oziroma pogosto razvrednotenje dobrih zamisli je negativno vplivalo na razvoj celjskega gospodarstva.

Zato je še toliko bolj pomembna vloga sveta, ki bo skušal predvsem združevati gospodarsko misel v Celju, misel vseh delovnih ljudi, delavcev in strokovnjakov v enotno in trdno fronto za hitrejši napredek Celja.

M. SENIČAR

TEHNO-MERCATOR V GORENJU

Primer potrjuje, da v poslovnih stikih med dvema kolektivoma pravzaprav ni meje. Potem, ko se je celjski Tehnomercator že od nekdaj uveljavil kot eden najmočnejših prodajalcev izdelkov tovarne gospodinj-ske opreme Gorenje, bodo v kratkem med obema podjetjema nastali novi poslovni odnosi.

Celjski Tehnomercator bo namreč prvega marca letos prevzel v Gorenju blagovnico, ki jo je doslej vodilo ljubljansko podjetje, Gre za trgovsko hišo, ki je v prvi vrsti namenjena članom gorenjskega kolektiva. Tu namreč delavci zjutraj naročijo blago, po odhodu z dela pa ga prevzamejo ali jim ga trgovci medtem dostavijo na domove. Sicer pa bo ta blagovnica tudi vnaprej prodajalna odprtega tipa. Še več. V njej bodo poleg prehrambnih izdelkov, tehnične in tekstilnega blaga predvsem prodajali rezervne dele za vse aparate Gorenja. Prodajo teh delov bodo opravljali za vso državo.

Poslovni stiki med Gorenjem in Tehnomercatorjem pa bodo dobili še eno novo obliko. Gorenje bo namreč v Smartnem ob Paki zgradilo nove stanovanjske bloke. V enem izmed njih bo tudi nova trgovina celjskega Tehnomercatorja. Imela bo okoli 500 kv. metrov bruto prodajne površine. Z deli bo do začeli že letos.

Prvega marca letos pa bo Tehnomercator začel tudi s preureditvenimi deli v svoji trgovini v Preboldu.

Precejšnje spremembe pa doživlja tudi celjska Plastična. Odslej ima v njej glavno besedo gospodinj-ska plastika kot tapete, obloge itd., skratka vse tisto, kar potrebujejo gospodinjstva.

M. B.

REKLI SO

MIRAN MEJAK, direktor AERO Celje:

Za naše podjetje je življenjskega pomena, da se čim hitreje popravijo razlike med cenami surovin in končnih izdelkov. Zastopamo stališče, da je potrebno izboljševati položaj surovinske baze. Imamo »pehe«, da smo prvič, proizvajalci nekaterih zelo pomembnih proizvodov v Jugoslaviji (velikokrat edini), drugič, da smo znani kot visoko akumulativno podjetje in tretjič, mnogi naši proizvozniki niso v psihološko potrebni. V jugoslovanski politiki cen Aero ne dobi tiste teže, kot bi jo moral.

Absurd je v tem, da imamo danes za naše proizvode zamrznjene cene, da je del reprodukcijskega materiala na omejitvah uvoza, da pa se pri nas prosto uvažajo istovrstni proizvodi, ki jih prodajajo po bistveno večjih cenah, kot jih imajo naši proizvozniki (npr. kopirni papir, razne matrice in pomožni materiali itd.). Vendar to dolgo ne more trajati. Kakšno akumulacijo je imel Aero v preteklosti, je dokaz, da smo imeli še cene iz obdobja 1965—68, in smo s tem živeli še leta 1973, v letu 1974 pa to ne bo mogoče!

Žalec

11 Odstotkov NESPOSOBNIH

Osrednja tema zadnje seje žalske občinske skupščine je bila problematika splošnega ljudskega odpora, ki ji v tej občini posvečajo vso pozornost.

Delo organov skupščine občine in organov sveta za narodno obrambo je bilo dobro, saj so na rednih sejah razpravljali o vseh problemih s področja splošnega ljudskega odpora. V delu so se aktivno vključili tudi poveljstvo partizanske enote, občinski štab za civilno zaščito in upravni odbor sklada občine Zalec za financiranje potreb SLO. Obrambne priprave na področju gospodarstva, družbenih služb in državnih organov so potekale v skladu z zastavljenimi nalogami. V delu teh bo sicer treba še marsikaj popraviti, predvsem pri odborih za SLO v osnovnih šolah in v krajevnih skupnostih. Na področju gospodarstva se je lani stanje

obrambnih priprav občutno izboljšalo, čeprav glavno breme dela v TOZD še vedno leži le na nekaterih posameznikih. Vidno boljše so obrambne priprave na področju civilne zaščite. Vse vaje civilne zaščite so pokazale odlične rezultate, zato bodo z njimi tudi v prihodnje nadaljevali. Organizacija civilne zaščite je napredovala tudi v krajevnih skupnostih, kjer so odpravili nekatere kadrovske pomanjkljivosti in razdelili vso doslej kupljeno opremo za enote.

Tudi v nabornih zadevah so dosegli lepe uspehe. Po temeljiti prpravi in izvedbi naborov so ugotovili, da je za služenje vojaškega roka sposobnih skoraj 83 odstotkov mladincev, medtem ko je le nekaj več kot 11 odstotkov mladincev nesposobnih za služenje v mirnem času. Manj zadovoljivo pa je kadrovanje mladih za vpis v vojaške šole.

MOZIRJE

DENARJA MANJKA

Tudi v Mozirju ne poznajo počitka. Aktivnost občinske skupščine, občinskih družbeno političnih organizacij in samoupravnih interesnih skupnosti je tolikšna kot že zlepa ne. V središču pozornosti je zlasti te dni usklajevanje programov samoupravnih interesnih skupnosti in predloga občinskega proračuna. V proračunu jim manjkajo približno trije milijoni dinarjev, določena nesorazmerja pa se kažejo tudi na področju nekaterih interesnih skupnosti. Do začetka javne razprave bodo rešili vsa odprta vprašanja. Tako naj bi bili vsi predlogi za financiranje skupne in splošne porabe usklajeni z možnostmi. Kot vse kaže, se bo javna razprava o tem materialu začela že prihodnji teden.

Hkrati s tem tečejo vse priprave na bližnje volitve. O tem so na začetku tedna razpravljali tudi na skupni seji članov izvršnega odbora občinske konference SZDL in predsedstva občinskega sindikalnega sveta. Čas priganja. Izбира delegatov je pred vrati!

Ob teh izredno odgovornih političnih nalogah pa se odpirajo tudi druge. Nič manj pomembne. Največ jih je v komunali. V vseh večjih krajih v občini ob gornjem toku Savinje se srečujejo s pomanjkanjem gradbenih parcel. To velja tako za Mozirje kot za Ljubno, Luče, Gornji grad in druge kraje. Zemljišča, ki so jih pred leti pripravili za zazidavo, so že polna. Čas jih je prehitel. Prej kot so pričakovali, morajo odpreti nova. To tudi zato, da bi obdržali gradbeno iniciativo.

Ne glede na to bodo v Mozirju že letos začeli z graditvijo dveh desetstanovanjskih blokov. Prihodnje leto pride na vrsto Ljubno ob Savinji. Nova stanovanja v tem kraju terjajo zlasti učitelji. Nove šolske kapacitete zahtevajo tudi nove učne moči. Učitelji pa bodo prišli. Ali bodo dobili stanovanja?

Kot vse kaže, bo letos stekla tudi graditev zdravstvene postaje v Lučah. Seveda pa pričakujejo, da bo zavod za socialno zavarovanje sodeloval pri tej investiciji z obljubljenimi vsoti in ne z manjšo!

Na vidiku je tudi graditev poslopja za poslovno enoto celjske podružnice Ljubljanske banke. Zaskrbljeni so odprto le še vprašanje sofinanciranja. Od tega je tudi odvisno, ali bo nadstropje tega poslopja za stanovanjske oziroma poslovne namene.

TURIZEM

Po dvajsetih letih prva zamenjava v vodstvu kolektiva. Mirko Meštrov (na levi) dosedanji in Vinko Medvešek novi direktor Na-na v Celju.

20 LET NA-NA

— MIRKO MEŠTROV V POKOJU, VINKO MEDVEŠEK NOVI DIREKTOR — LEPI NAČRTI — PODPORA PAMETNI INTEGRACIJI

V kratkem bo kolektiv gostinskega podjetja Na-na v Celju počastil dvajsetletnico obstoja. Ni veliko, toda nazvle temu dovolj, da lahko s ponosom pokažejo na opravljeno delo.

Naključje je hotelo, da je ta delovni jubilej povezan s prvo zamenjavo v vodstvu kolektiva. Dosedanji direktor Mirko Meštrov, ki je podjetje vodil uspešno polnih dvajset let, je odšel v pokoj. Njegovo mesto je prevzel Vinko Medvešek.

»Začeli smo v zelo skromnih pogojih z dvema do tedaj zasebnima gostilnama, z Dalmacijo in Na-najem. Pisali smo 1954. leto,« se spominja Mirko Meštrov. »Potem smo hitro rasli in se širili. Najprej smo dobili gabrsko gostilno Vovk, ki pa smo jo 1963. leta predvsem zaradi začetka dela nove samopostrežne restavracije zaprli. V 1955. letu se je k nam priključila Turška mačka. Leta 1959. smo odprli Mignon, tri leta pozneje se je k našemu kolektivu pripojil Koper. Naslednje leto smo prevzeli močno postojanko v Tjensnem pri Šibeniku. Pred sedmimi leti smo uredili pivnico Zlatorog in pred dvema letoma odprli Vrtnico.«

Značilno za vso to obdobje Na-na je prav gotovo v tem, da je kolektiv vsa dela, adaptacije in nove investicije reševal z lastnimi sredstvi. Ob svojem rojstvu je imel dvanaest delavcev. Danes dela v tej sredini 125 ljudi, med njimi toliko delavcev z višjo gostinsko izobrazbo kot jih ne premorejo vsi gostinski kolektivi v Celju.

»Spomini? Teh je veliko. Kdo bi jih pozabil! Še danes mi gre na smeh, ko se spomnim, kako so nekateri ljudje hoteli sodelovati pri ureditvi Mignona. Glavna debata se je vodila okoli velikih oken in o tem, ali naj imajo zavese ali ne. Smešno!«

Mirko Meštrov je sicer odšel v pokoj, toda v kolektivu bo ostal vse do uresničitve nekaterih investicijskih programov. Torej, zanj upokojitve še ne pomeni konec dela.

»Poleg Kopra, kjer smo končali prvo fazo adaptacije — z deli pa bomo seveda nadaljevali — nas čakajo še druge takšne in podobne obveznosti,« je dodal Vinko Medvešek.

»Na vrsti je Mignon. Medtem ko smo slaščičarsko delavnico pravzaprav že uredili, se bomo v kratkem lotili še notranjosti Mignona. Bržčas se bomo odločili za novo opremo in nekatera manjša dela. Vprašanje Turške mačke še ni povsem rešeno. Naj bo kakorkoli glede sedanjega objekta, mi bomo ime za gostilno obdržali, četudi jo bomo uredili kje drugje. Gre za znano ime, za gostilno, ki uživa svoj ugled, za lokal, kamor radi prihajajo različni gostje. Za vse je prijetna in vsi se v njej dobro počutijo. V kolikor se bomo morali preseliti s sedanje lokacije Turške mačke, bomo gostilno z istim imenom najbrž uredili v priležju Prothasijevega dvorca, pod novo poročno dvorano.«

»Kako gledate na nove integracijske pobude v celjskem gostinstvu?«

»Misel za nas ni nova. Menim, da bi pri tem ne smelo iti le za združevanje sredstev. O takšnem sodelovanju bi se lahko kako drugače pomenili. Integracija mora odpreti vrata v bolj organizirano celjsko gostinstvo, v močnejšo in sodobno organizacijo. Če bo tako, potem menim, da ne bo zadržkov nikjer.«

M. BOZIO

NOVICE

PLESI PRELOZENI — Zaradi popravil v veliki dvorani Narodnega doma so organizatorji družabnih prireditev svoje plesne zaenkrat preložili. Ob pa hkrati pomeni, da znajo biti tudi v prvih pomladanskih mesecih.

NA CELJSKEM STAREM GRADU je bilo lani vsega skupaj 116.695 obiskovalcev, od tega 2363 tujcev. V primerjavi z letom dni prej je bilo lani na Starem gradu v Celju za približno 2 odstotka manj turistov. Pravijo, da je na to zmanjšanje vplivalo slabo vreme.

GOSTINSKO TURISTIČNE PRIREDITVE — Pripravljali odbor za tradicionalne gostinsko turistične prireditve od 22. do 25. marca ima polne roke dela. V tem času bodo številna turistična predavanja, predvajanja turističnih filmov itd. Osrednja prireditev pa bo velika kulinarčna razstava, razstava pogrnjov, cvetličnih aranžmajev, prospektov, jedilnih listov pa tudi pripomočkov in opreme za gostinstvo. Vse to v Narodnem domu. V program so zajeli še veliko zborovanje gostinskih in turističnih delavcev.

FEBRUARSKI IZLET olupševalnega in turističnega društva v Celju bo v Ljubljano in združen z ogledom Narodne galerije ter operne predstave.

ŽIVLJENJE MANJ

Posnetek razbitega kombija, v katerem je pred dnevi izgubil življenje Bogomir Kranjc, uslužbenec velenjske ERE, nam je poslal naš sodelavec Lojze Ojsteršek. Do težke nesreče, ki je zahtevala življenje zaradi malomarne in objestne voznika velikega tovornjaka, je prišlo slaba dva kilometra pred Velenjem v ostrem ovinku. Kolikokrat bomo še morali pisati o nesrečah, kjer izgubljajo življenje ljudje zaradi neprevidnosti drugih?

Foto: Lojze Ojsteršek

FRANČEK DROBNE

Naši Obrazi, ki jih sponberemo na Smarskem, se po navadi začno z sila pomembno funkcijo: s pastirčkom. Vsi, ki jih je usoda izvela materi zemlji s Kozjanskega, se najprej začno ukvarjati s tem poslom, šele potem pride na vrsto vse drugo.

Nekaj podobnega je doletelo tudi Frančka Drobne, ki je precej let pasel krave v Bistrici pod Topolovem na Kozjanskem. Potem je prišla okupacija in. Franček je še kar naprej pasel krave, le s to razliko, da je moral na Prevoje v nemško šolo in da se je skupaj z drugimi otroki podil okoli šole in »šturmala«. Kmalu se je vse skupaj spremenilo in prišli so partizani, ustanovili svobodno kozjansko ozemlje in v letu 1944 je Franček obiskoval že partizansko šolo, ki jo je organiziral Kozjanski odred. Franček se še danes spominja učiteljev in učiteljic, ki so mu vtepalii v glavo prve skrivnosti novega časa.

Svobodno kozjansko ozemlje okupatorju nikakor ni bilo všeč in proti koncu leta 1944, 1. decembra so ustaši skupaj z Nemci vdrli na Kozjansko, ga požgali, ljudi pa odpeljali v taborišča, v kolikor tam že niso bili. Franček je doživel svobodo v Knittelfeldu v Avstriji...

Ko se je vrnil iz Avstrije, je šel znova v šolo na Prevoje in ko jo je končal, je odinil v takratno nižjo gimnazijo na Pil-

štanj. Tam je bilo, pravi Franček, sila živahno: igrali so igrice, imeli so pevski zbor in menda so zelo lepo prepevali pod vodstvom pevovodje Dragice Regvatove, ki je dolga leta vodila tudi pevski zbor odraslih občanov.

Na vrsto je prišlo učiteljske v Celju in Franček je začel delati bolj na široko. Bil je v mladinski organizaciji, nekaj časa pa celo član mestnega komiteja Zveze ljudske mladine Slovenije.

1958. leta je odrinil na svoje prvo službeno mesto, na Pilštanj in od tam na Vinski vrh, kjer je bilo zelo živahno. Franček je moral biti kot tavičent roča: opravljal je vse mogoče funkcije in bil vse, le župnik in poštar ne. Skratka, Franček je bil prava podoba ljudskega šolnika. Tudi v občinski skupščini niso pozabili nanj: obremenili so ga z odborništvom. Da je bil tudi pri gasilcih in v prosvetnem društvu, lahko povemo le mimogrede. Kot upravitelj šole je bil večkrat tudi rešilec, vozil je občane v bolnico, matere v porodnišnico.

Zvrstila so se delovna mesta, a pridružitlo se je

OBRAZI

še Smarje, kjer je še danes in pa Kristan vrh. Vmes je Franček doštudiral, seveda izredno, pedagoško akademijo in sedaj vtepa učenost v glavo mladim Smarčanom.

V Smarju je Franček tajnik kulturne skupnosti, kjer dela z vnemo, ki mu je privrojena. Četudi je zelo skromen, ga vsak napredek v smarski kulturni dejavnosti ravnesli kot mora razveseliti le zanese njaka in to tudi rad pove. »Veseli me, da so z ustanovitvijo kulturnih skupnosti postale možnosti za širitev kulture popoinoma drugačne kot prej,« pravi nekdanji pastirček iz vase pod Bohorjem.

Kozjanski abonma, obnova kulturnih domov in postavitve novih, ustanavljanje občinske knjižnice in dobro delovanje mnogih krajevnih knjižnic, to so uspehi, ki »vlečejo« Frančka naprej. Nikoli namreč ne pozablja tistega hudega časa, ko je »šturmala« okoli šole in ni smel gonoritj po domače!

MILENKO STRASEK

Po Laškem se hahljajo

NA ČRTI HOČE-LEVEC

Ob koncu leta, natanko 27. decembra, je na seji občinske skupščine vprašal odbornik iz Debra, Milan Kovač, naslednje:

Zakaj ne izdajo gradbenega dovoljenja Stanku Kumru in ostalim lastnikom novih hiš v Debru?

Ob mesecu, 31. januarja, je bila spet seja skupščine. Milan Kovač je dobil odgovor. Zvedel je več, kot si je mislil, se čudil in zmajeval z glavo. Čudili in zmajevali so z glavo še drugi odborniki.

Stanko Kumer iz Debra pri Laškem je tako kot še nekateri zgradil hišo brez gradbenega dovoljenja. Ker pa ni prijetno živeti pod streho, ki ni priznana, je zaprosil za naknadno dovoljenje. Toda pristojni organ na občini mu dovoljenja ni dal z utemeljitvijo, da mu ga tudi ne more dati, ker stoji hiša v rezerviranem pasu za hitro regionalno cesto.

Stanko Kumer je menda eden tistih, ki jih ne zastraši prvi ne. Ni občina zadnja »instanca«, si je mislil in se pritožil v Ljubljano.

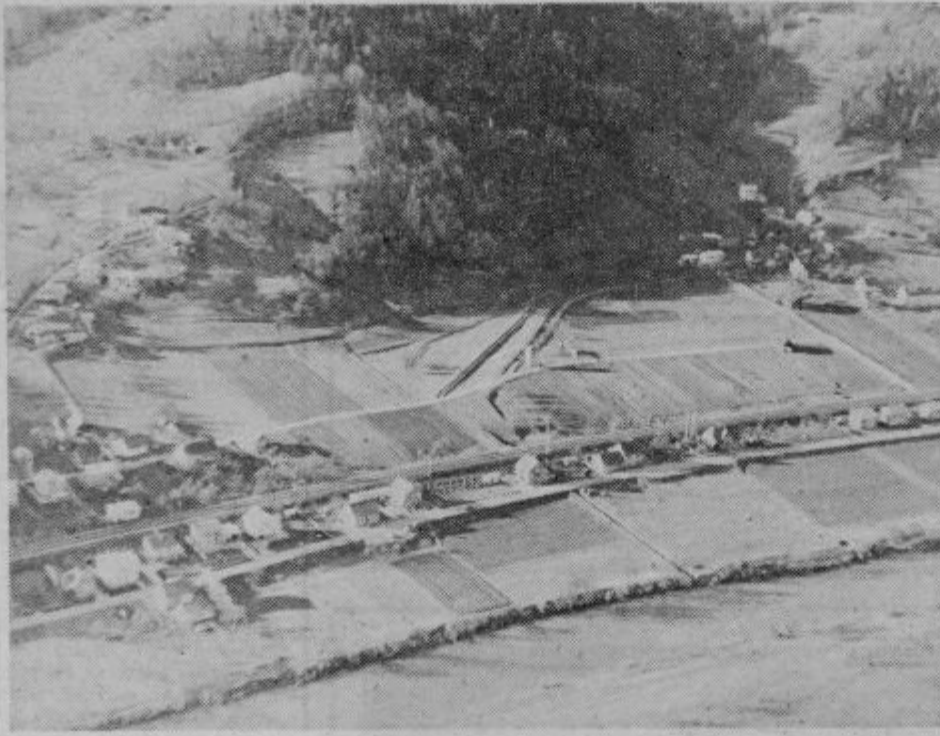
Odgovor, ki ga je Stanko Kumer dobil, je naslovniku povzročil le kratko veselje. Pomahal je na občini z njim pred nosovi odgovornih delavcev, češ, vi ste tisti, ki nočete. Zdaj so se tudi občinski možje pritožili v Ljubljano. In kaj je zvedel Stanko Kumer zdaj? Zvedel je, da njegova hiša ne stoji v rezerviranem pasu za gradnjo hitre ceste Hoče-Levec.

Seveda ni. Najmanj deset kilometrov proč je. Čudna reč. Kako neki je strokovnjak zmašil kaj takega na papir. Morda spet eden takih, ki pozna ves svet bolje, kot ožjo domovino.

LAŠČANOM NI DO SMEHA

Ob odborniškem vprašanju Milana Kovača se je razvedelo še kaj drugega. To na primer, da je menda edino laška občina upoštevala navodilo od zgoraj, rezervirala pas, ki med drugim pelje celo čez del tovarne »Volna«, toda ta regionalna hitra cesta sploh še ni vrisana v republiškem načrtu, razen v »flomasterski tehniki« morda? Od tod ozadje odgovora iz Ljubljane. Pisec odgovora najbrž še vedel ni za kakšno cesto, ki naj bi jo gradili čez četrto stoletja, tam okoli 2000.

In zato do takrat Stanko Kumer naj ne bi dobil dovoljenja in z njim še neka-

Pogled s Huma na Debro. Severno od železniške proge naj bi bil 60-metrski pas rezerviran za cesto, ki bi jo gradili okoli leta 2000. Predlog nove trase naj bi pomaknil pas v gozdno pobočje nad bodoče strnjeno naselje, ki se ravno zaradi rezervata ne more začeti razvijati.

teri. Recimo, da je to kazen, ker so gradili na črno, toda problem je širši. Laško v ozki dolini nima kam za blokovno gradnjo, razen v Debro. V središču ni več prostora, razen če staro mestno jedro podrejo, kar bi bil kulturno-zgodovinski škandal. V Debru pa se »kosa« 60 metrov širok pas, v katerem ne more nihče zasadi lopate brez rizika, da mu, kakorkoli bo že zgradil, ne bo nihče povrnil, če bo treba podirati.

PREDMET REGIONALNE SOLIDARNOSTI

Na sestanku, ki ga je sklical predsednik skupščine Rudolf Grosar in ki so se ga udeležili predstavniki republiške

urbanistične inšpekcije, republiškega cestnega sklada in še drugi, je bil problem vsestransko osvetljen. V podrobnosti ne moremo iti. V glavnem so »republikanci« zahtevali in prepričevali Laščane naj od rezervacije ne odstopijo, čeprav nič točnega niso vedeli povedati o tem, kdaj, kakšna in kod naj bi bila speljana regionalna hitra cesta. Tudi Laščani so se strinjali, da planiranje ne more biti od danes do jutri, da smo dolžni tudi zanamcem določene možnosti razvoja. Toda to velja tudi za Laško. Zakaj bi morala biti edino obstoječa varianta, ki bi sekala Laško na dva dela, edino zveličavna. Zakaj bi morala ravno ta občina nositi posledice za prometno žilo, ki bo temu kraju še najmanj v korist, saj vemo,

da se mesta vse bolj branijo neposredne bližine takih cest? Če bo okoli leta 2000 cestni promet še zanimiv, če bo potreba zanj in za konkretno cesto Dravograd, Petrovče, Laško, Krško, potem bo v skupnem interesu vse Slovenije. Slovenija pa bi iz solidarnosti do Laškega mogla pristati na drugačno, morda nekaj dražjo varianto.

KAKŠEN JE PREDLOG?

Rezervacijski pas bi po predlogu, ki ga dodatno ponuja Laško, mogel potekati po obronku Maliča nad ravnino v Debru in se v območju rudniških kamnolomov skozi predor prebiti v Udmat, kar bi pomenilo morda nekaj dražjo izvedbo, zato pa občutno skrajšano pot.

Seveda je vse odvisno od podrobnega načrtovanja, toda spleča se potruditi, kajti Laškemu mora biti do tega, da si pridobi območje za stanovanjsko izgradnjo, nemoteno gradnjo zdraviliško turističnih objektov.

S tem je tudi Stanko Kumer bliže svoji želji, da bi njegova hiša šla v seznam legalnih stanovanjskih hiš.

JURE KRASOVEC

PRIPRAVE NA VOLITVE

Kot povsod se tudi v Ljubljani vestna pripravljajo na volitve. Zavedajo se njihovega pomena, zato ne želijo ničesar prepustiti naključju. Ze v preteklem obdobju so evidentirali več možnih kandidatov. Na zadnji seji krajevnega odbora, ki so ji prisostvovali tudi predstavniki drugih organizacij in društev so evidentirali še nekatere. Tako imajo v tej krajevni skupnosti evidentiranih že 40 možnih kandidatov. Na tej seji so izvolili tudi 11-članski koordinacijski odbor, ki bo ob pomoči vseh organizacij in društev skrbel za kandidiranje in vse drugo v predvolilnem postopku.

M. BRECL

Žalec

DANES ŽELJE...

Teško je reči, kaj je popolna sreča. Sestavljena je iz toliko drobnih delčkov. Eden najpomembnejših kamenčkov tega mozaika pa je prav gotovo: biti srečen v poklicu. Zal vsak dan srečujemo ljudi, ki razmišljajo: ne bi smel biti to, kar sem, moral bi biti... In težko mi je za vsakega med njimi.

So si sami izbrali poklic? Morda so jim ga izbrali drugi? Mnogim ga je spontano vsilila trenutna možnost. Morda je koga zavedla bleščača stran poklica, ker v svojih pričakovanjih niso dovolj mislili o tem, da ima poklic tudi temnejšo stran.

In rezultati? O njih je popisanih že toliko strani, da bi bil moj laičen komentar popolnoma odveč.

Zanimalo me je, kaj v poklicu pričakujejo mladi. Mladi, ki že davna nočejo več biti otroci, ki staršem ob marsikateri priložnosti »mordro« povedo, da so danes časi drugačni in da naj končno spoznajo, da nimajo več 10, ampak 15 let. Besedo imajo torej osmošolci. Iz osnovne šole Žalec in iz osnovne šole Petrovče.

MATEJA WEBER: Po končani osemletki se bom vpisala v gimnazijo. Mislim, da bom za poklic, ki sem ga izbrala, dobila tu najboljšo podlago. Želim postati turistični vodič. Nadvse ljubim naravo. Najprej bi rada spoznala Jugoslavijo, potem pa dežele Beneluxa. Moj sorodnik mnogo potuje, veliko mi pripoveduje o deželah, ki jih je obiskal in tako moja želja še veča. Jezik mi ne dela težav, zato mislim, da bom uspela.

MARJETA MARTINSEK: Dolgo časa se nisem mogla odločiti, kaj želim postati, saj je v vsakem poklicu toliko zanimivega, da je to res težko. Nekaj časa sem mislila postati učiteljica, pa čutim, da to ne bi mogla biti. To je zelo težak poklic. In še tremo bi imela. Ne, za učiteljico jaz že nisem. Zdaj sem se odločila, da bom pravnica.

NEVENKA VIDMAR: Doma se veliko pogovarjamo o mojem poklicu. Starši so mi dobri svetovalci. Kot vsi starši želijo, da bi bila v poklicu srečna. Do tega je še daleč, najprej se bom vpisala v gimnazijo, potem pa se bom laže odločila, kaj bom. Mislim pa, da bom farmacevtka.

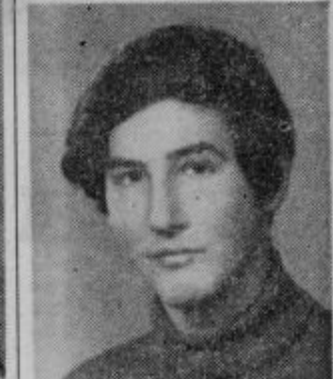
IVAN GOMINSEK: Pravzaprav se še nisem odločil, kaj bom postal. V drugem polletju bom moral v šoli krepkeje poprijeti, saj se prav dobro zavedam, da boljše spričevalo širše odpre vrata. Razmišljal sem o tem, da bi bil avtoklepar. Najraje bi se šel učiti k privatniku. Mislim, da se tam veliko naučim.

IRENA DEBELAK: Včasih sem trmoglavila, da bom frizerka. Zdaj pa vem, da to ni zame. Raje bom trgovka in to tam, kjer bo vsak dan velika gneča. Tudi moja mama je trgovka in še nekateri sorodniki. Mislim, da bom hitra, vpljudna in prijazna. Bojim pa se, kakšna bom takrat, če bom slabe volje.

STANKO INTIHAR: Mene najbolj privlači elektrika. Doma delam različne poskuse v zvezi z elektriko in se vsak dan česa naučim. Upam, da bosta moje zanimanje in trdna volja pripomogla, da bom uspel. Rad bi namreč postal elektroinženir. Prepričan sem, da bom v tem poklicu srečen in da bom lahko napravil veliko koristnega.

JOZE KODELA: Domači želijo, da bi ostal na posestvu. Lepo je biti kmet, a mene to ne veseli. Rad bi bil trgovec v živilski stroki in starši mi ne branijo. Bojim se, da bom težko dobil delovno mesto, saj nas je teh, ki želimo postati trgovci, veliko več kot razpisanih delovnih mest.

A. K.

Vozniki

NI PROSTORA

V celjski regiji je vključeno v avto-moto društva 6.637 članov, od tega jih kar 3.706 — toliko jih je bilo na zadnji dan preteklega leta — odpade na Avto-moto društvo »Slavko Šlander« Celje. S tolikšnim članstvom je celjsko društvo drugo številčno najmočnejše društvo v Sloveniji.

Številka sama po sebi ne bi bila pomembna, če za njo ne bi bilo zelo kvalitetnega dela društva.

V preteklem letu so pri društvu izšolali 836 kandidatov za voznike motornih vozil A in B kategorije. Povprečni rezultat pri teoretičnem delu vozniškega izpita je bil 83,52 odstotka in pri praktičnem 71 odstotkov uspešno opravljenih izpitov. Regijsko povprečje je mnogo nižje, izpit opravi le približno 40 odstotkov od prijavljenih kandidatov. Tečaj so organizirali tudi v drugih krajih — Smar-

je, Rimske Toplice, Prebold, Luče itd. — ter tako kandidatom prihranili čas in tudi stroške. Skupno so lani organizirali 29 tečajev. Društvo ima deset instruktorjev za praktični in tri za teoretični pouk. Leti morajo dvakrat na leto opraviti posebne teste. Tako je namreč sklenil svet delovne skupnosti. Poskrbeli so tudi za njihovo izobraževanje in izpopolnjevanje. Pred časom so imeli predavanje o psihologiji in pripravi kandidata.

S svojim predavateljskim aktivom se društvo vključuje tudi v preventivno dejavnost. Njihovi predavatelji so s temami o varnosti v prometu sodelovali na predavanjih o splošni ljudski obrambi, pripravili pa so tudi predavanja za posamezne delovne organizacije. Pred pričetkom zime je društvo priredilo predavanje o vožnji v

zimskih pogojih in nanj povabilo vse soferje amaterje. Zal je bil odziv slab.

Letos se bodo znova posvetili športni dejavnosti. Privlačna carting tekmovanja bodo organizirali na primernejšem prostoru kot je Trg V. kongresa, da bi tako čimbolj izključili možnost nesreče.

Predysem pa pri društvu gojijo dolgoletno veliko željo, namreč, da bi jim uspelo v prihodnjih letih pričeti z gradnjo miniaturnega poligona, na katerem bi se lahko učili kandidati za voznike. Tako bi sprostil mestni promet in kandidatom zagotovili boljši pouk. Razumljivo pa pri teh naporih ne bomo mogli ostati sami, saj so potrebna sredstva za takšno gradnjo previsoka. Na rešitev ali združevanje moči (beri sredstev) bo potrebno še počakati.

M. Seničar

Skromen

osip

Zavod za šolstvo Slovenije-organizacijska enota v Celju je pripravil za vse občinske skupščine podatke o delu, uspehih in težavah vseh šol druge stopnje. Šole so v večini v Celju in Velenju, tako da ta koncentracija poudarja močno gibanje dijakov od doma v šole in nazaj in precejšnjo prostorsko stisko.

V preteklem šolskem letu je bilo v celjski regiji 24 srednjih šol, ki so imele 274 oddelkov s 7.159 učenci. Povprečno je bilo 26 učencev v enem oddelku. Letos je več šol, oddelkov pa tudi učencev. Tako se sedaj šola v celjski regiji na srednjih šolah nekaj manj kot 7.800 učencev, kar je občuten porast glede na preteklo šolsko leto. Pri tem je treba poudariti, da razen v Velenju ni bilo novih kapacitet, tako da gre ta porast izključno na račun notranjih rezerv po šolah. Pri tem mislimo na preurejanje nepriemnih učilnic, na večje število v oddelkih, popolno dvoimensko šolanje itd. V prihodnjem šolskem letu bo nekoliko bolj v Celju, saj bo gotova nova šolska zgradba Šole za blagovni promet. Pedagoški šolski center se bo razširil. Gospiška šola se bo preselila in še bi lahko naštevali. Tako lahko pričakujemo, da bo ob zmanjšnem osipu na osnovnih šolah in razširitvi prostorskih kapacitet v prihodnjem šolskem letu število srednješolcev občutno presežilo 8.000 dijakov.

Učni rezultati na srednjih šolah so se nekoliko popravili. Sedaj jih je izdelalo že skoraj 94 odstotkov. Toda dobrih 6 odstotkov slabih še vedno pomeni več kot 400 neuspešnih dijakov. Temu vprašanjju bodo na srednjih šolah posvetili v prihodnje še več pozornosti kot doslej, saj je zanimivo, da imajo na poklicnih šolah boljše rezultate kot na srednjih štiri letnih šolah. Obratno pa je pri zaključnih izpitih. Od 1787 učencev ki so uspešno izdelali zaključni razred, jih je opravilo zaključni izpit skoraj 1700 ali dobrih 95 odstotkov. Med temi, ki niso opravili izpita, jih je na poklicnih šolah več kot 6 odstotkov na ostalih srednjih pa samo dobra 2 odstotka, kar pomeni, da med 592 maturanti ni izdelalo le 12 dijakov! Osip je torej na začetku šolanja, kar da možnost najrazličnejšim sklepom.

Izredno lepe rezultate so na srednjih šolah celjske regije dosegli pri štipendiranju, organizaciji prehrane, razvejanosti prostovoljnih aktivnosti in podobno. Vse to kaže dvoje. Najprej, da v srednje šole vseeno precej vlagamo, kar govori o rezultatih in drugič, da morajo učenci ob večjem štipendiranju pokazati še boljše učne uspehe kot doslej. Skupaj z učitelji morajo ustvariti tisti prístni soustvarjalni odnos, o katerem v teoriji in v zbornicah govorimo že dolgo, v praksi pa ne more ali noče prav zaživeti. Vse to bo občutno zmanjšalo osip ter dalo več boljših kadrov, ki so potrebni našemu združenemu delu.

J. ZUPANČIČ

Laška kultura

Več samouprave

V laški občini in njeni Kulturni skupnosti vidijo v usklajevanju dela Kulturne skupnosti nadaljevanje pospešenega uveljavljanja ustatvinih sprememb. Poleg klasičnega razreza osnovnih dejavnosti posameznih kulturnih področij jim je to osnovno vodilo pri nadaljnji kulturni politiki ob poudarku, da bo treba v vrste kulturniškega delovanja, že takoj na samem začetku dela, vkatati več samouprave.

To vidijo predvsem v večjem samoupravnem vplivanju in dogovarjanju med Kulturno skupnostjo, drugimi kulturnimi skupnostmi ter republiško kulturno skupnostjo. V skupnem dogovarjanju vidijo Laščani možnost skladnega razvoja tudi tistih kulturnih zavodov in kulturnih dejavnosti, ki imajo regionalni ali medobčinski pomen.

Poročali smo že o vlogi regionalnih zavodov, ki služijo kulturni dejavnosti, a imajo sedež v Celju. Tudi v laški občini so enotnega mnenja, da bo treba prispevno stopnjo za sofinanciranje teh zavodov povišati, ne strinjajo pa se s predlogom, ki ga je izdelala strokovna služba celjske kulturne skupnosti.

Važno vlogo so v programu kulturne skupnosti v Laškem posvetili ravno dostopnosti kulturnih dobrin in materialne osnove za kulturni razvoj. Začrtali so si nalogo, da uveljavijo dostopnost do kulturnih dobrin za slehernega občana. To možnost pa vidijo v vplivu delovnih ljudi na program dela Kulturne skupnosti, v družbenih dogovorih. V tem vidijo veliko pridobitev tega, ker ljudje ne bodo zainteresirani samo za delitev denarja ampak tudi za

kulturne akcije. Torej, če na kratko povzamemo osnovne smernice pri oblikovanju programa laške kulturne skupnosti, potem lahko trdimo, da stoji v ospredju delovni človek, neposredni proizvajalec, ki bo jutri s podpisom družbenega dogovora potrdil vsebino, za katero bo pripravil dati dinar svojega zasluzka. To še ni vse. Če bo uspelo kulturni skupnosti pritegniti k sodelovanju res kar najširši krog občanov, ali pa jih vsaj kvalitetno seznanjati s programom in vsebinskimi zasnovami, bo že opravljeno veliko delo. Pri vsem tem pa bo nedvomno potrebno veliko medsebojnega dogovarjanja, ne samo v okviru občine. Prestopiti bo treba te meje in s skupnimi izkušnjami drugih kulturnih skupnosti poiskati najbolj primerne rešitve.

DRAGO MEDVED

Mozirje

3 X več denarja

Čeprav se v mozirski občini še ni pričela javna razprava o splošni in skupni porabi, nam je Rudi Kuhar, predsednik občinskega sveta zveze kulturno prosvetnih organizacij in vršilec poslov Kulturne skupnosti povedal, da je prepričan v uspeh novega financiranja kulture in da bodo občani mozirske občine odobrili načrtovana sredstva. Lani je bilo namenjenih in porabljenih za kulturo v občini 30 starih milijonov, v tem letu pa bo po novem načinu financiranja ta vsota poskočila za trikrat. To je zelo razveseljiv podatek in marsikje bi bili srečni, če bi bilo povsod tako. Rudi Kuhar je zagotovil, da bodo v mozirski občini na vsak način zagotovili 0,79 odstotka od bruto dohodka in ne bodo zmanjševali te mere.

Vsa zbrana sredstva bodo razdelili po dogovorjenem ključu. Tako bo največ dobila tista dejavnost, ki je najbolj razširjena in ki po svoje opravlja najmočnejše kulturno poslanstvo med občani. Ostalim dejavnostim pa bodo omogočili nadaljnji razvoj in porast. Nobena skrivnost ni več, če povemo, da je v mozirski občini najmočnejša dramska dejavnost in to ne toliko na domačih odrih prosvetnih društev. Ta dramska aktivnost se kaže posredno, preko izrecne skrbi za gostovanja celjskega gledališča (znana je mozirska karavana) in pa organizacija obiskov predstav ljubljanske Opere. Dramska društva sicer obstajajo, vendar se vsa borijo s kadrovskimi težavami, ponekod pa bodo morali še obnavljati tudi izredno

slabe kulturne domove. Zato je tudi v letošnjem investicijskem načrtu zastavljena adaptacija doma v Ljubnem. V Lučah bodo morali urediti dvorano in oder, prav tako v Bočni. Druga najmočnejša dejavnost se odraža na glasbenem področju. Zborovsko petje je najbolj razširjeno. Aktivna je tudi godba na pihala, ki v kratkem pričakuje novega strokovnega vodjo. Nove možnosti si zaradi zajetnejše mošnje z denarjem obeta tudi knjižničarstvo. Še v tem mesecu bodo v Mozirju odprli Matično knjižnico, ki bo imela svoje prostore v Prosvetnem domu. V njej bo približno 6000 knjig in s tem knjižničnim fondom bodo skušali oživiti knjižničarstvo v samem središču občine, knjižnica pa bo s svojim delom, in strokovnimi sposobnostmi pomagala tudi drugim manjšim podružničnim knjižnicam pri delu. Tudi njihovo knjižničarstvo bo prvenstveno usmerjeno v informiranje in izobraževanje občanov.

Najšibkejša je folklor, ki deluje v okviru dveh šol, in sicer je ena skupina v Ljubnem, ena pa v Gornjem Gradu. Verjetno bi kazalo pri obeh proučiti možnosti razvoja glede na starostno stopnjo učencev in spremljanje njihovega hotenja tudi po odhodu iz osnovne šole.

V mozirski občini je zastavljen tudi program kulturne akcije. Sindikati in SZDL sta glavna opornika Kulturni skupnosti pri izvajanju programa kulturne akcije, s katerim pa nikakor ne morejo biti zadovoljni. Akcija v občini ni zažvela in verjetno bo potrebna širša družbeno politična akcija pa tudi večja prizadevanja kulturnikov za doslednejše izvajanje programa. Pravzaprav bi to moralo biti tudi ena glavnih opor pri novem načinu posredovanja programa kulturne skupnosti v občini. Ali pa morda to res ni potrebno v taki obliki in je zavest občanov že na stopnji, ko z lastnimi potrebami po kulturnem utripu svojega kraja odobravajo kulturniški dinar.

DRAGO MEDVED

Iz dnevnika SLG Celje

V nedeljo, 10. t.m. bo gostovalo v Celju Stalno slovensko gledališče iz Trsta z dvema predstavama (dopol dne ob 10.30 in zvečer ob 19.30), z zanimivo dramatisacijo romana Franceta Bevka KAPLAN MARTIN CEDERMAC. Roman je napisan v času najhujšega jašističnega preganjanja med obema vojnama in je posvečen vsem tistim zavednim ljudem, ki so kljub prepovedi slovenskega jezika še naprej vtrajali v zvestobi svojemu narodu, svojemu materinemu jeziku. V režiji Marija Uršiča bo Stane Raztresen v vlogi Martina Cedermaca praznoval 40-letnico svojega gledališkega dela. V drugih vlogah pa se bomo srečali z vsemi nam znanimi igralci in igralki, našimi rednimi, priljubljenimi gosti.

Koncert mladih v Šentjurju

Nizu proslav v počastitev slovenskega kulturnega praznika se bodo v petek zvečer pridružili tudi v Šentjurju. Tokrat bo osrednja prireditelj povsem v rokah učencev tamkajšnje glasbene šole, ki bodo na slavnostnem koncertu prikazali svojo raznovrstno dejavnost. Vsega bo nastopilo okrog 70 mladih glasbenikov, ki se bodo na odru zvrstili kot posamezniki — pianisti, harmonikarji, kitaristi, klarinetisti in trobentarji — ter v pevskem zboru in harmonikarskem orkestru.

Pozneje nameravajo podobne nastope učencev šentjurske glasbene šole prirediti tudi v drugih krajih občine, med drugim tudi na Ponikvi, kjer že deluje oddelek glasbene šole.

Kultura o primanjkljaju

Na zboru zaposlenih v kulturnih ustanovah v Celju so v razpravi o programskih samoupravnih interesih skupnostih in možnostih porabe v 1974., razumljivo, največ pozornosti posvetili deficitu na področju kulture, ki znaša čez štiri milijone dinarjev. V takšnem stanju so tudi trije drugi kulturni centri v Sloveniji: Ljubljana, Maribor in Piran. Variant, kako reševati takšno stanje, je bilo več, od regijskega dogovarjanja, zviševanja odstotka od bruto osebnega dohodka, pomoči republike do pretakanja sredstev iz občin, kjer nimajo kulturnih ustanov in občani teh zadovoljujejo svoje kulturne potrebe v večjih centrih. V celjski regiji torej v Celju.

Celjski kulturni delavci so na zboru sklenili, da bodo zaprosili vse družbenopolitične faktorje v regiji in republiki, da pomagajo rešiti to težko situacijo.

Konjice: Mesec kulture

8. februarja se bo pričel s proslavo v počastitev slovenskega kulturnega praznika in z razstavo akademskega kiparja Vasilija Četkovića »Mesec kulture« v Slovenskih Konjicah. Program letošnjih prireditev so pripravili člani občinskega odbora Zveze kulturno prosvetnih organizacij skupaj s kulturno skupnostjo in kulturno prosvetnim društvom »Svoboda« iz Slovenskih Konjic. »Mesec kulture« bo letos že tretjič. Posebej lep uspeh so zabeležili lani, ko so organizatorji pripravili nastop najustarejših harmonikarjev in pevcev s konjiškega področja. Kulturni delavci si prizadevajo, da bi postale kulturne prireditve v Slovenskih Konjicah tradicionalne, predvsem pa naj bi dale ljudem čimveč kulturnega užitka in zabave. Tak namen izraza program za letošnje prireditve v sklopu »Meseca kulture« in želijo, da bi z njim zadovoljili kulturne potrebe čimvečjega števila občanov Slovenskih Konjic.

8. februarja, ob 19. uri: Proslava v počastitev slovenskega kulturnega praznika — otvoritev razstave plastik akademskega kiparja Vasilija Četkovića. Sodeloval bo pevski zbor Ivo Struc iz Slovenskih Konjic in pionirji I. osnovne šole.

11. februarja, ob 19. uri: Praznovanje 30-letnice pohoda 14. divizije na Stajersko. Gostuje prosvetno društvo »Zarja« iz Trnovelj z igro »Delavnica oblakov«. Pred predstavo bo predstavitev domačinov, ki so vodili divizijo po konjiškem ozemlju. Prireditelj bo v Domu kulture v Slovenskih Konjicah.

22. februarja, ob 19. uri: Nastop ženskih zabavno-glasbenih ansamblov v Domu kulture v Slovenskih Konjicah.

8. marca, ob 19. uri: Premiera filma Cvetje v jeseni, kjer se bodo predstavili tudi igralci. Pred premiero bo pozdrav ženam in nastop gojencev Glasbene šole.

17. marca, ob 15. uri: Zabavna prireditelj »Dobimo se v Slovenskih Konjicah«. Sodelovali bodo: Marjana Deržaj, Alfi Nipič, Jože Kobler, humorist Vanč Brežnik in ansambel Kavalirji iz Celja.

24. marca, ob 15. uri: Nastop zabavnoglasbenih ansamblov pod naslovom »Pokaži kaj znaš«. Prireditelj bo v Domu kulture.

26. marca, ob 19. uri: Nastopa Godba na pihala iz Slovenskih Konjic skupaj z igralci in pevci iz Slovenske Bistrice in Oplotnice, z opereto Lectovo srce. Prireditelj bo v Domu kulture.

Peti koncert

Po daljšem premoru bo zadnjo sredo v tem mesecu peti letošnji abonmajski koncert. Med tem časom se je celjska koncertna poslovalnica pri Kulturni skupnosti skorajda znašla v nezavidljivem položaju, ko se je nenadoma pojavilo vprašanje uporabnosti velike dvorane Narodnega doma. Kljub temu, da je ta problem začasno vsaj za koncertne in podobne prireditve rešen, pa koncertna poslovalnica znova in znova poudarja potrebo po trajni rešitvi tega problema. To se bo prav verjetno spet pokazalo tudi pri naslednjem koncertu 27. februarja, ko bo v Narodnem domu gostoval simfonični orkester Slovenske filharmonije.

To bo že drugi simfonični koncert v tej sezoni, dirigiral pa bo mladi dirigent, celjski rojak Anton Kolar. Program bo tokrat sestavljen iz Škerlovega divertimenta za pihala, troblla in tolkala, Bruchovega violinskega koncerta — solist bo Dejan Bravničar ter iz IV. simfonije P. I. Čajkovskega. Obiskovalci mladinskega abonmaja, ki bo na sporedu istega dne popoldne pa bodo lahko prisluhnili simfonični pesnitvi Marjana Kozine Bela Krajina, četrtemu stavku IV. simfonije Čajkovskega ter Viva, dijevemu koncertu za dve trobenti. Komentator na mladinskem koncertu bo sam dirigent, Anton Kolar bo v Celju gostoval že dan prej, ko bo imel v dvorani Glasbene šole glasbeno tribuno za koncertne abonente in prijatelje resne glasbe. Tema tega zanimivega razgovora pa bo sposlušanje in razumevanje simfonijev. To je spet ena izmed zanimivih oblik glasbenega izobraževanja odraslih, ki je v svoj program dela uvaja koncertna poslovalnica pri celjski Kulturni skupnosti.

— ed

na vašo tudi PREŠERNOVE
knjižno knjige DRUŽBE
polico

DOGODKI

MOZIRJE: JOŽE DOBRŠEK SPET V MOZIRJU

Jože Dobršek, dolgoletni predsednik skupščine občine Mozirje, ki se je lansko jesen poslovil od te funkcije in odšel na delovno mesto sekretarja tovarne gospodinske opreme Gorenje v Velenju, je od prvega februarja letos spet v Mozirju. Tu je prevzel mesto direktorja kmetijske zadruge.

ŠENTJUR: DESET DNI RAZPRAV

Danes bodo imeli v Šentjurju na občinski skupščini zadnji razgovor o materialih — programih samoupravnih interesnih skupnosti — ki jih bodo od 10. do 29. februarja predstavili na zborih občanov v krajevnih skupnostih in delavcem v temeljnih organizacijah združenega dela.

Razlagalci programov bodo predstavniki posameznih interesnih skupnosti in občinski družbenopolitični delavci. Na terenu bo bistvena razprava o občinskem proračunu, saj pričakujejo, da bodo prebivalci izražali predvsem težnjo po urejevanju komunalnih problemov.

OD 28. II. DALJE: RUDARSKO ENERGETSKI KOMBINAT

Razprave in priprave, ki potekajo v Saleški dolini že več mesecev za združitev rudnika lignita Velenje, Rudarskega šolskega centra in elektrarne v enoten Rudarsko energetski kombinat, so v zaključni fazi. Akcijski odbor je pripravil vse, da so lahko v februarju pristopili k zadnjemu koraku pred združitvijo. Imenovali so 38-člansko delovno skupino (vodi Jože Aljaž, RLV), za pripravo organizacije samoupravnega sporazuma, in 66-člansko delovno skupino (vodi Jože Kristian Hraščič, RLV) za razlago vsebine samoupravnega sporazuma ter za vodenje javne razprave. Za koordinacijo obeh skupin bo skrbel politični aktiv, ki ga vodi predsednik Adolf Ošovnik (TES) in podpredsednik Ivan Drev (RLV).

Do podpisa temeljnih organizacij združenega dela v Rudarsko energetski kombinat bo prišlo zadnji dan februarja. Tako bo končana precej dolga pot, da se reši vprašanje energetike v Saleški dolini, kot tudi v Sloveniji in da se ne bodo ponavljala krizna obdobja iz prejšnjih let.

T. VRABL

LAŠKO: TRIJE ODLOŽENI ODLOKI

Na zadnji seji občinske skupščine so bili odloženi za naslednjo sejo trije odloki, o katerih je bilo v krajevnih skupnostih med občani premalo razprave, da bi lahko odborniki podprli z javnim mnenjem glasovali. Ti trije odloki so: odlok o pokopališkem redu, odlok o ocenitvenem ocenitvenem prav tako pa tudi odlok o odvzoku in odlaganju smeti.

Bili pa so sprejeti odloki o ureditvi nekaterih vprašanj s področja obrti, odlok o prepovedi točenja alkoholnih pijač v zgodnjih jutranjih urah. Razpravljali so tudi o predvideni davčni politiki, o predlogih sveta za kmetijstvo ter komisije za volitve in imenovanja.

V STROKOVNEJŠIH ROKAH

Občinska skupščina je na zadnji seji sprejela sklep o tem, da je odslej Zavod za napredek gospodarstva v Celju pooblaščen za opravljanje strokovnih zadev s področja urbanističnega planiranja na območju občine. Zavod, ki zdaj v pogledu urbanega prostorskega načrtovanja pokriva malone vsa regija (razen občine Velenje) s svojimi strokovnimi službami zagotavlja večjo dognanost in s tem tudi trajnost te vrste načrtovanja, ki sega za petdeset let vnaprej. Tiste službe in opravila, ki jih občani najpogosteje iščejo, bo zavod obrnil v Laškem, zato občani s spremembo ne bodo v ničemer na slabšem, tu pa imamo v mislih zakoličbe stavbišč, posredovanje potrebne dokumentacije itd.

KORAK BLIŽE TELOVADNICI

Po sklepu v okviru temeljne izobraževalne skupnosti v občini Laško, da se začne hkrati pripraviti za izgradnjo dveh šolskih objektov: prizidka osnovni šoli v Radečah in telovadnice v Laškem, si lahko Laščani vendarle obetajo svoj objekt nekoliko hitreje, kot je po nastalih razmerah kazalo.

Minul ponedeljek se je prvič sestala gradbeni odbor, v katerem so Jože Krasovec (predsednik), Jure Jan, Maks Košar, Stane Kužnik, Karli Vidali, Stane Ratelj in Franc Silbanc.

Na prvi seji so razpravljali o pridobitvi zemljišča in odločbe o ožji lokaciji, o vprašanih sredstev za opremo, ogledali pa so si tudi glavni projekt in razpravljali o morebitnem izvajalcu.

DOLGO POLJE: ZA ČISTO OKOLJE

Na zboru občanov KS Dolgo polje v Celju, kjer so se krajanji v teh dneh soočili s programi posameznih interesnih skupnosti ter občinskih proračunom, so predlagali nekaj zanimivih dopolnitev. Pripombe so letele na prispevne stopnje otroškega varstva, pri čemer se je razvila zanimiva razprava okoli podaljšane porodniške dopusta. Se večjo pozornost pa so krajanji Dolgega polja namenili varstvu okolja in zraka. Če se stanje ne bo spremenilo (ne čakali so tudi, naj bi se nekaj sredstev prispevalo od rekreacijskega centra na Golovcu za nakup filtrirnih naprav), pa nameravajo poslati petičije na ustrezno mesto — iniciativnemu odboru za zaščito okolja. Glasovi, da se zastupljamo, pa premalo ukrepamo, so bili izredno močni, v upanju, da se bo celjska javnost zdrnila.

O programu KS Dolgo polje za leto 1974, ki je bilo tudi podano na omenjenem sestanku, homo še poročali.

ZK ŽALEC: MNOGO NALOG

Na nedavni seji novoizvoljenega žalskega občinskega komiteja zvezo komunistov so razpravljali o pripravah na 10. kongres ZK in 7. kongres ZKS ter o volitvah.

Člani komiteja so tudi pregledali sklepe prve seje nove občinske konference ZK. Poudarili so predvsem skrb za nadaljnji razvoj gospodarstva v občini, kjer so opozorili na nujnost povezovanja, uvajanja sodobnih procesov dela in izdelave razvojnih načrtov. Velik poudarek pri svojem delu morajo dati komunisti tudi boljši kadrovski politiki, razvoju samoupravnih odnosov, idejnosti pouka, sprejetem v zvezo komunistov, borbi za zdrave in poštene odnose v družbi, formiranju novih organizacij ZK in stalnemu procesu političnega izobraževanja ter osveščanja članov ZK.

Do 20. februarja bodo v vseh osnovnih organizacijah ZK na območju občine obravnavali predlog resolucije 7. kongresa ZKS, pri čemer bodo dali poseben poudarek obravnavi tistih delov resolucije, ki so najbližje problemom v posameznih osnovnih organizacijah. Predlog resolucije bodo obravnavali tudi aktivni komunisti delavcev, prosvetnih delavcev, delavcev iz telesno kulturnih organizacij, komunistov iz partizanske enote in direktorjev.

Posebno pozornost bodo žalski komunisti posvetili pripravam na volitve. Dogovorili so se že o številu kandidatov v posameznih zborih. V enotnem zboru združenega dela bo 27 delegatov iz TOZD, 2 iz šolstva, 1 iz zdravstva in socialnega varstva, 4 iz kmetijstva, 1 iz obrti in 1 iz državne uprave. Zbor krajevnih skupnosti bo sestavljalo 30 delegatov, pri čemer bo imela vsaka krajevna skupnost najmanj 1 delegacijo, tiste, ki štejejo do 3000 občanov 2, tiste, ki imajo več kot 3000 občanov pa tri delegacije.

V družbeno-političnem zboru bo imela vsaka od družbenopolitičnih organizacij po 6 delegatov, izvršni svet občinske skupščine pa bo štel 17 članov, 4 bo občanov, 9 pa bo predstojnikov upravnih organov.

BRANKO STAMEJCIC

ŽIVIMO Z NAMI

JU UROJM LIDŽIMIN E „TJEDNIKUT ERI“

Čakal sem ga skoraj uro, potem pa je prišel. Močno je stisnil roko, kijub temu da je droban, lepo pozdravil in izsopi-hal:

»Na občini sem bil. Saj veš, vse stvari moramo urediti za lansko leto. Po-tem pa greš od vrat do vrat, čakaš, izpolnjuješ, greš in se zamudiš.«

Na mizo je vrgel velik zavitek bombonov »visoki C« in cigarete ter se opravi-čil, da nima nič močnejšega. Hvala! Sicer pa Bato sploh nima glasu »visoki C«, ampak pov-sem nekaj drugega, bolj umirjenega, prijetnega. In govori takšno slovenščino, da obstaneš! Lepo. Resnično lepo. Ko ga pobaramo, ali se je slovenščine oziroma slovenskega jezika težko naučiti, pravi:

»Sploh ne. V Celje sem prišel »na olinda« k Fotoliku in znašel sem se med Slovenci. Kaj mi je drugega preostalo, da sem se učil — tako fotografske stroke, kot jezika. Veš, ni težko, če nekaj hočeš.«

Potem pripoveduje o se-bi. Vrača se v Prizren. Doma je bilo osem otrok. Starše je zgodaj izgubil. Ostali so otroci sami. Od-šel je z bratom v Zagreb k bratrancu, ki je bil tu-di fotograf. In tako se je začelo. Mož iz pokrajine, kjer so doma dobri izde-lovanci slaščic in »epi-hova«, se je odločil za po-klic fotografa. Komerzial-na fotografija ga ne zani-ma, tudi ne toliko pokra-jina. Bolj ga zanimajo obrazi ljudi, kajti vsak obraz je zgodba zase. In to zgodbo moraš znati prenesti na sliko. Bato to zna. Sicer tega ni rekel on, ampak tisti, ki k nje-mu zahajajo, ko rabijo fo-tografijo. V Zagrebu je služil vojaški rok ...

»Po nekaj mesecih sem bil odpuščen zaradi boleznih želodca. Se danes imam probleme z zdravjem in zaradi tega mi tudi ni veliko do takomenovane-ga terenskega dela. Kljub temu pa sem zadovoljen.«

Povedali smo že, da se je izučil pri bratrancu, po-tem pa prišel v Celje. K Fotoliku.

»Tu so mi pomagali, da sem med delom končal tudi šolo v Ljubljani in tako dobil visoko kvalifi-kacijo. Pri Fotoliku sem bil osem let, potem pa sem zaradi bolezni odšel na zdravljenje v Rogaško Slatino, kjer pa sem kmalu odprl svoj atelje. Tam sem delal pet let, potem pa sem se vrnil v Celje, kjer sem še zdaj in bom tudi ostal. Res je, da sem s svojim ateljejem malo »bogu za hrbtom«, ven-dar kar gre. Imam svoje stranke in vse je v redu. Zakaj sem se vrnil v Celje? Vsakodnevna vožnja v Rogaško Slatino (potem, ko sem se pozdravil, vsaj za silo) je bila naporna.«

Ste poročeni?

»Ja.«

S Slovenko?

»Ja. Iz Grajske vasi pri Gomilskem. Leta 1959 sva

se poročila. Spoznala sva se na neki prireditvi — oh-ceti ali kaj je že bilo — kjer sem fotografiral, za-čela sva »šmirati« in ta-ko je prišlo do »da.«

Po narodnosti si Al-banec. Ne boš zameril, imaš

druge navade, kot jih ima-mo mi. Kako sta to z že-no uredila?

»Čisto preprosto, preko ljubezni. V začetku je bi-lo nekaj težav, zdaj pa je resnično vse v najlepšem du. Vsak mora v takšnem primeru odstopiti za ko-rak ali dva, da je potem lahko hoja skupna.«

Kako govorite doma?

»Slovensko.«

Jo učite kaj albansko?

»Ne.«

Kako pa ji gre v šoli?

»Zaenkrat moram reči o njej samo vse najboljše. Vedno je odlična. Ali ni to lepo?«

Je. Pa fotografija?

»Ne kaže nobenega zani-manja.«

Kdo? Ti ali hčerka?

»Hčerka.«

Razumljivo, saj jo očka slika. Kaj ti pomeni fo-tografija?

»To je več kot samo ko-njiček. Rad delam. Ko pridem v lokal in začnem delati, sem najbolj sre-čen.«

Odnos do strank?

»Zavedati se moraš, da ti pravzaprav stranka da-je kos kruha, zato moraš biti do nje pozoren. Kruh je kruh.«

Sj zadovoljen s stano-vanjem?

»Sem.«

Kako »dihaja« v Celju?

»Izredno dobro. Imam veliko prijateljev, dobrih, kar se zraka tiče, je pa malo bolj komplcirano.«

Zakaj?

»Ni čist.«

Kako preživljaš proste dneve?

»Teh pravzaprav ni, kad-ar pa so, grem zaradi zraka in bolezni v naravo. Prija. Verjemi.«

Verjamem. Imaš avto?

»Ne.«

Kam greš na dopust?

»Domov, v Prizren pa malo na morje.«

Ti je žal, da si zajadral brez ladje v Celje?

»Ne.«

Takšen je Bato Batala-ki. Spoznal sem ga pred leti, ko je bil na obisku v Celju predsednik Tito in ko sem preko Rudija Pogorevca odhitel k nje-mu, da nam je v slabi uri razvil filme, naredil fotografije in opremil al-bum, ki smo ga namenili našemu predsedniku. Ba-to me takrat ni poznal, samo delal je »na hitro« (res hitro) zato, ker je šlo za nekaj več. Album smo sicer prinesli, pred-sednik pa je že medtem odšel. No, pa je album vseeno naslednji dan po Emilu Rojcu priromal do tovariša Tita. Vesela sva bila oba — Bato in jaz.

Sicer pa, življenje teče dalje. Bato pravi, da kljub bolezni dobro. Vesel in zadovoljen v okolju, kamor se je preselil. Da pot iz Prizrena preko Za-greba na »blefa« v Celje ni bila zaman. In žal mu je ni. Kljub določenim teža-vam. Takšen je pač Bata Batalaki, fotograf pred mostom čez Voglajno v Celju.

TONE VRABL

V fotolaboratoriju ...

Malce čuden naslov, boste zagotovo rekli, ko ga boste prebrali in popolnoma nič razumeli. Pomeni pa čisto preprosto isto, kot če bi rekli »pozdravljam bralce Novega tednika«, samo da to ni v slovenščini, ampak v albansči-ni. Povedal pa ga je nihče drug, kot Bato Batalaki, tisti mož z brčicami in prijetno mirnim glasom, ki fotografira ljudi na celulo-ldni trak in slike spravlja tam pred mostom čez Voglajno. Kljub temu, da ljudje, ki se vsu-jejo z vlakov in avtobusov, odhitijo proti cen-tru mesta in da je on nekoliko »bogu za hrb-tom«, ima zaradi kvalitetne izdelave fotografij veliko — skoraj preveč — dela. Ustvaril si je renome, ne samo po stroki, ampak tudi pri-vatno. Ko je povsem slučajno zajadral iz Pri-zrena v Celje, se je tu poročil tudi z brhko de-klino iz Grajske vasi pri Gomilskem, skupaj pa sta podarila življenje zdaj že trinajstletni punčki Brigiti. Oče Bato ne pozabi povedati, da se Brigita izredno pridno uči v šoli in da ne kaže kakšnega posebnega zanimanja za fo-tografijo. Sicer pa berite!

Z družino

TEDNIKOVA OKROGLA MIZA

NT in RC: Najbolje bi bilo, če bi najprej spregovorili o nejasnostih glede zvezne ustave, o funkcioniranju bodoče občinske skupščine in nato še o evidentiranju kandidatov. Po javni razpravi o osnutku zvezne in republiške ustave je prišlo do nekaterih sprememb, ki bodo zahtevale dodatno pojasnjevanje. Poleg tega bodo vplivale tudi na oblikovanje statuta. Ali o vsem tem že vse vemo?

ZDRUŽENI INTERESI V TRETJEM ZBORU

VILI JELEN: Moram povedati, da danes, ko tu razpravljamo, trenutno ni v velenjski občini niti enega osnutka zvezne ustave s korekturami. V našem delu pa ne moremo samo informirati ljudi, temveč jim moramo spremembe tudi razlagati. Nekateri dileme še niso povsem razčiščene. Na primer pri delegiranju, ali lahko posameznik opravi eno funkcijo ali dve. Mi smo se odločili za eno. Hkrati pa ugotovljamo, da imamo ljudi, ki bi lahko dali svoj dragocen prispevek tako v krajevni skupnosti, v občinski skupščini ali v republiki ali zvezi. Krajevne skupnosti navadno delegirajo človeka tja, kjer lahko največ koristi prav njim.

BOJAN VOLK: Menim, da bomo morali občanom in delavcem razložiti tudi korekcije v republiški ustavi. Težava je v tem, da danes še nimamo besedila. Po moje je osnovno vprašanje, kakšen bo položaj delovnega človeka v družbeno ekonomskih odnosih. Delavsko samoupravljanje omogoča in z njim tudi sistem delegiranja, da bomo povsod uveljavljali neposredno odločanje in ne več v toliko meri posredno, kot smo bili tega navajeni dosedaj. V Celju smo že na nekaj sestankih obravnavali korekture ustave in izoblikovali novo besedilo o skupščinskem sistemu v občini, ker so nam bila osnovna izhodišča znana. Novost je tretji zbor, družbeno politični zbor.

Ob formiranju treh zborov, dveh, ki slonita na združenem delu in glede na interes v kraju bivanja (komunalno politični interes) in tretjega, v katerem je združen interes potrošnika in proizvajalca, moram reči, da družbeno politični zbor ni zamišljen tako, da bi s čemerkoli odločal samostojno. Vedno bo sodeloval z drugima dvema zboroma (enim ali z obema). Zakaj torej formiramo tretjega zbora? V prvih dveh (zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti) se sicer pojavljajo interesi ljudi, vendar ne v celoti. Družbeno politični zbor bi moral opravljati vlogo povezovanja širših interesov. V njem je sama po sebi koncentrirana politična moč, in če bi bila ta dominantna, bi razvrednotili delo delegatskih zborov. No, zato v občini skušamo vtakati vse »varovalke«, da do te dominantnosti ne bi prišlo. Ob tem še nekaj besed o izvršnem svetu v občini.

ZAGOTOVITI OBLIKOVANJE INTERESOV V BAZI

Njemu skušamo naložiti zakonodajno iniciativo. Usklajeval bo izvrševanje zakonov, predpisov, sklepov, ustavno koordiniral delo upravnih organov in bo hkrati imel servisno funkcijo za občinsko skupščino, kot je priprava predpisov, gradiva za skupščinsko dogovarjanje in odločanje itd. Ta odbor se bo moral izreči o vsakem vprašanju, ki bo prišlo na dnevni red skupščine. Njegova nenehna prisotnost bo nujnost, ker bo temeljni nosilec predpisov. Ob tem pa njegova beseda ne bo odločilna, ampak

bo podal mnenje o realnosti sklepov in predpisov glede na racionalnost, učinkovitost itd. Takšen organ bo imel veliko odgovornost za delo uprave, ki se bo s tem politizirala. Dosedaj je bila preveč uradniška in zaprta vase. Iz tega sledi, da bo uprava vez med delegacijami in bodo avtentični interesi mnogo bolj prihajali do izraza.

NT in RC: Ali bi lahko še bolj opredelili vlogo občinskega izvršnega sveta?

JOŽE VEBER: V Velenju še nismo tako daleč kot v Celju. Menim, da bo delo izvršnega sveta poenoteno za vso Slovenijo, saj bi lahko prišlo v nasprotnem primeru do najrazličnejših kombinacij o delu in pomenu tega organa. Po mojem mišljenju obstoji možnost, da se lahko takšen organ izrodi, če bo akumuliral oblast v imenu občine in ljudi. Glede statuta je tako, da bomo verjetno prišli na volitve zaradi pomanjkanja časa samo s statutarnimi sklepi.

ZAMUDA ZAHTEVA ŠE VEČ NAPOROV

in dogovorimo se lahko tudi na delovnem mestu. Dvomim, da bodo kdaj vsi zbori zasedali skupaj.

NT in RC: Dvoje vprašanj o krajevni samoupravi — kakšne možnosti nudi delegatski sistem za poživitev dela na terenu in kako poteka evidentiranje kandidatov?

MALE ALI VELIKE KRAJEVNE SKUPNOSTI

JOŽE VEBER: V Velenju smo se usmerili na utrjevanje krajevne samouprave. Formirali smo sedem krajevnih skupnosti, da bi se ljudje lahko zbirali zaradi njim najbližjih interesov. Krajevne skupnosti se nato povežejo v skupnost skupnosti. Pokazalo se je, da je takšno deljenje pravilno, saj je na zbor občanov prišlo tudi po sto ljudi, kar je bil prej, ko je bil zbor za vse mesto, redki primer. Iz teh krajevnih skup-

gim bomo organizirali seminar za vodje koordinacijskih odborov, kjer bomo ocenili opravljeno delo.

STANKO LESNIKA: Pri statutih krajevnih skupnosti v Sentjurju zelo dobro napredujemo. Imamo enajst krajevnih skupnosti. Vsaki sodi eno mandatno mesto in potem še dodatno glede na število prebivalcev. Za temeljne organizacije smo pripravili predlog, kdo vse pošilja delegate in ponudil primerno obliko združevanja glede na sorodnost v stroki. To je bil samo naš predlog, odločali in združevali pa se bodo sami. Večina, ki ima nad 50 zaposlenih, ima direkten mandat, ostali pa bodo formirali konference, oziroma bo cel kolektiv predstavljal delegacijo. Na terenu je evidentiranje kandidatov že opravljeno, razen v eni krajevni skupnosti, v treh delovnih organizacijah pa še svojih predlogov niso »spravili na papir«.

JOŽE VEBER: Zbor združenega dela v Velenju bo imel od 65 do 68 mandatnih mest. Upoštevali smo merilo zaposlenosti. Na 200 do 300 zaposlenih eno mandatno mesto, interese pa bomo skušali združevati po strokah in delno tudi krajevno. Na skupni konferenci SZDL in sindikata bomo podali oceno dosedaj opravljenega evidentiranja. Pri evidentiranju v krajevnih skupnostih imamo več možnih kandidatov, kot je potrebno. Pomembno je, da so med njimi ljudje, ki so voljni delati. V temeljnih organizacijah še nimamo potrebnega števila evidentiranih.

BORIS ZAVRŠNIK: V Šmarju imamo 25 krajevnih skupnosti, zelo različnih po številu prebivalstva. Tako na primer šteje Rogaska Slatina 8.000 prebivalcev, imamo pa tudi takšno, kjer je samo 160 ljudi. Tako bi samo Rogaska imela glede na število prebivalcev, če bi delili po ključu, 15 mandatnih mest. Zbor krajevnih skupnosti bi naj štel 25 mandatov, zato bo potrebno združevati manjše krajevne skupnosti, ki bi imele združene delegacije. Prav tako nujno je združevanje pri TOZD, saj je mandatno mesto za na vsakih sto zaposlenih. Tam, kjer šteje kolektiv do 20 članov, bodo vsi predstavljali delegacijo, kjer pa bo prišlo do združevanja, bodo formirane petčlanske delegacije. Evidentiranje je trenutno v največjem teku. Kljub vsem konferencam je bil začetek slabši, zdaj pa je stanje vedno boljše.

BOJAN VOLK: V Celju je v 17 krajevnih skupnostih evidentiranih 460 kandidatov. Ko jih bodo evidentirali še v zadnji, jih bo 500. Mogoča je le še sprememba v strukturi. Lani nismo utegnili izpeljati sistem evidentiranja, zato nekoliko trpi kvaliteta. V TOZD imamo evidentiranih 850 ljudi, potrebujemo jih še 800. Z evidentiranjem bomo zaključili do 10. februarja.

JOŽE VOLFAND: Predlagam nekaj povzetkov iz razprave. Zamude v pripravi ustavnih osnutkov vplivajo na zamujanje v pripravi samoupravnih aktov, vendar prav to zahteva v tem trenutku izredno angažiranost vseh občanov, Socialistične zveze, sindikata, vseh družbeno političnih organizacij in krajevnih skupnosti. V vseh delovnih sredinah je potrebno kadrovske priprave izvesti čim kvalitetneje. Naši občani in delavci še premalo poznajo oba ustavna osnutka, zato je potrebno vse družbene razgovore izkoristiti za dodatno informiranje o korekcijah, saj bomo s tem v največji meri pripomogli k osveščanju in kvalitetnemu delu, in se na ta način najbolje pripravili na volitve.

Zapisal:
MILAN SENICAR

Uredništvo našega časopisa in Radia Celje je pred kratkim pripravilo okroglo mizo o pripravah na volitve, ki so vse bližje. Osnova razgovora so bile ustavne spremembe. Kakšen bo skupščinski sistem? Kakšen bo položaj krajevnih skupnosti? Kako bo potekalo oblikovanje statuta, evidentiranje in sestav delegacij in kaj je z roki? To so bila med drugim vprašanja naše okrogle mize. Priprave na volitve so izrednega pomena in v tem trenutku zahtevajo zavestno, organizirano delo v organizacijah združenega dela, predvsem pa na terenu.

Naša želja je bila, da bi občane kvalitetno informirali prav o naštetih vprašanjih, zato smo za okroglo mizo, ki jo je vodil naš glavni urednik, Jože Volfand, povabili predstavnike občinskih konferenc SZDL celjske regije. Udeležili so se je: STANKO LESNIKA, predsednik OK SZDL Šentjur, BORIS ZAVRŠNIK, sekretar OK ZMS Šmarje, STANE KRANJC, sekretar OK SZDL Mozirje, HUBERT HERČEK, tajnik OS Mozirje, VILI JELEN, predsednik IO MK SZDL Velenje in BOJAN VOLK, sekretar OK SZDL Celje.

Žal za našo mizo niso sedeli predstavnik Konjic. Za okroglo mizo smo se v uredništvu SZDL iz Žalca, Laškega in Slovenskih tva NT in RC sestali 23. januarja.

STANKO LESNIKA: Mišljenja sem, da moramo biti pri izdelavi statuta izredno pazljivi, da bi se izognili improvizaciji ali liniji najmanjšega odpora. Zato se ne bi smeli zadovoljiti samo z začasnimi sklepi.

OPREDELITI PRISTOJNOSTI DELEGACIJ

BOJAN VOLK: Nisem toliko zaskrbljen, da bi izvršni odbor prevzel funkcijo odločanja, kvečjemu se bojim, da svojih nalog ne bo izvrševal dovolj uspešno. Moramo se zavedati, da bo odbor omejen pri odločanju. Delegatski pisarna bo morala pomagati oziroma zagotoviti, da bo interes samoupravnih interesnih skupnosti izoblikovan v bazi in ne na ravni občine, in da bo prenesen tja, kamor sodi. Prav tu se bojim, da

odbor tega ne bo znal izvršiti.

HUBERT HERČEK: Dosedanje javne razprave o zvezni ustavi, republiški ustavi in občinskem statutu so relativno dobre in ljudje v moziški občini z zadovoljstvom ugotavljajo, da smo prišli do neke enotnosti, brez poprejšnje delitve na velike in male občine. Naš občinski statut smo dali v razpravo nekoliko hitro. Zato smo razpravo morali prekiniti, nadaljevali pa bomo z njo sedaj, takoj, ko bomo vnesli novosti. Glede tretjega zbora bomo morali nekatere stvari spremeniti tudi številčno. Tudi zaradi prostorske stiske, Z razpravo bomo nadaljevali čez štiri najst dni. Tudi sam sem mnenja, da morajo biti vsi formalni akti sprejeti pravočasno, saj drugače tudi ni mogoče.

NT in RC: Ali se vam ne zdi, da bomo morali statute zelo skrbno sestaviti, če ho-

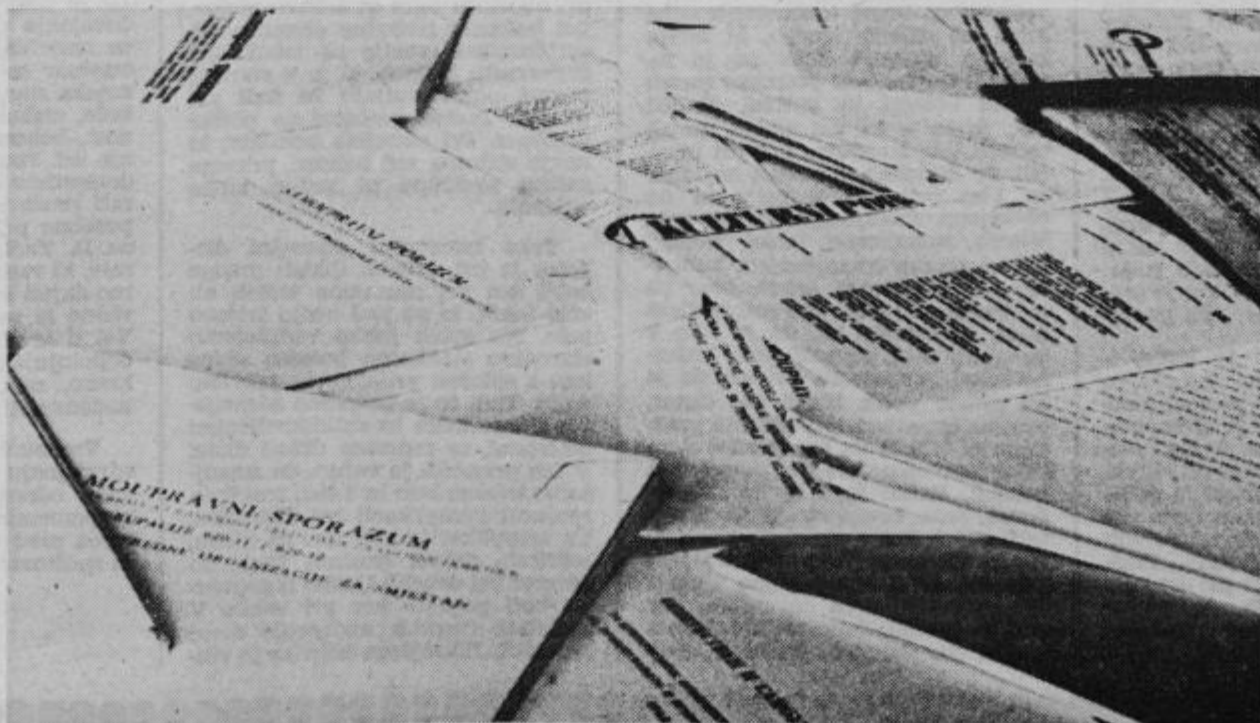
čemo, da ne bo prišlo do zapletov, na primer, v življenju delegatskega sistema?

STANE KRANJC: Menim, da bomo morali v statutih točno opredeliti pristojnosti delegacij, kdaj morajo usklajevati svoje mišljenje z delegacij v organizaciji združenega dela oziroma na zboru občanov, kdaj samo z delavskim svetom ali svetom krajevne skupnosti in kdaj jim tega ne bo treba. Takšna opredelitev mora imeti svoje mesto v statutu in to enotno za vso Slovenijo.

BOJAN VOLK: Kdaj bo kdo izoblikoval stališča? O vseh stvareh morajo neposredno odločati ljudje. Če tega dogovora nimamo, ga ne bomo dobili tam, kjer je to mogoče, pač pa tam, kjer so prisotni vsi interesi, na delavskem svetu, na svetu krajevne skupnosti. Kako do stališča? Mislím, da ni potrebno, da je vsak sestanek v posebnih dvoranah, sestanemo

nosti bo pet delegacij združevalo interese v skupnosti krajevnih skupnosti.

HUBERT HERČEK: Na področju krajevne samouprave moramo v moziški občini dokončati oceno stanja o organiziranosti in obsegu delovanja posameznih krajevnih skupnosti. Nekateri hočejo ustanoviti nove krajevne skupnosti in zagotoviti prisotnost ene delegacije oziroma enega delegata iz vsake krajevne skupnosti. Prav tako iz vsake TOZD, ker imamo malo takšnih, ki bi bile same nosilec mandata, ampak moramo združevati več malih in to je včasih težko. Morali bomo zmanjšati število mandatov za prva dva zbora zaradi formiranja tretjega. Socialistična zveza in sindikat sta izkoristila javno razpravo in ob tej priložnosti smo evidentirali mnogo kandidatov. Upoštevali smo željeno strukturo. Vendar bi bilo napak, če bi se že zadovoljili. Med dru-

pisma

VOJAKOVI NASVETI

NT je naš domači list, ki prinaša veliko dobrega branja in novic iz mesta in tudi podeželja. Zato sem ga zdaj, ko služim vojaški rok, tudi naročil. Sem podeželski fant, doma iz okolice Tabora v Savinjski dolini. Po poklicu sem avtoklepar. Zaposlen sem bil pri avtobusnem podjetju Izletnik v Celju.

Ko sem prišel nekega dne domov in sem na mizi zagledal poziv za služenje vojaškega roka, sem bil kar vesel. Domovino čuvati je čast vsakega Jugoslavana. Ko je prišel dan mojega odhoda v vojsko, sem se moral posloviti od svojih domačih, izvoljenke Marjance in ostalih prijateljev, s katerimi sem bil vsak dan skupaj. Vojsko služim v Pulji, ki je znana po areni, v kateri je vsako leto filmski festival. Ker sem zelo osamljen, prebiram vaš list. V prostem času treniram

tudi razna borjenja, zato ker služim rod vojne policije. Drugače se imam kar dobro. Rad bi pa dal nasvet tistim, ki še niso služili vojaškega roka, naj se že zdaj privajajo na disciplino, postiljanje, pranje in likanje. Drugače jim bo zelo težko pri opravljanju dela.

Zdaj pa prav lepo pozdravljam vse bralce NT in jim želim veliko dobrega branja v letošnjem letu.

FRANCI ROTAR

Odgovor: Franci, nisi nam povedal, ali se te prijateljice in prijatelji kaj spomnijo z nakaznicami in pismi?

ZIMA

Sneg pobelil je planjavo. Otrokom lička zdaj žare, ko pod klancem tam za hramom s sankami navzdol drče. Vsi so srečni in veseli, zima je zares prišla. Zdaj nam lepo bo na snegu, oh, da le dolga bi bila. Janez žalostno skozi okno gleda,

ker vročino je dobil, zdaj v postelji poseda, ker je mrzlo vodo pil.
STEFKA GOLOGRANC
7. c razred OS STORE
ZIMSKA

PREMALO NOVIC

Vem, da me ne boste ubogali, pa vam vseeno pišem. Ni še dolgo tega, kar mi je rekel pismonoša, da ima NT zelo malo novic. Res je tako. Oktobra je bila vojna med Izraelom in Egiptom, pa NT ni nič pisal o tem. Novi tednik bi moral imeti eno stran novic iz Jugoslavije, eno stran pa iz celega sveta. Vsak teden naj bi bile napisane cene s trga kmetijskih izdelkov. Slik na pol golih žensk ni treba objavljati, pa tudi ljubezenske zgodbe so pohujšljive za bralce. Zdaj ko je NT dražji, bi moral prinašati mnogo novic, tako kot Delo in Večer. Potem bo več naročnikov in bo tednik res v pouk in zabavo.

Stanko Cestnik
pr. Rogaški Slatini

Odgovor: Tovariš Stanko, o vojni res nismo pisali, a smo zato opozorili na naše obrambne priprave. O tem, ali naj imamo zunanje politično stran, nam bralci pišete različna pisma. Naše mnenje je, da radijski sprejemniki lahko nadomestijo časopisno področje. Se zlasti, ker NT izide le enkrat te-

densko. Glede zadnje strani in ljubezenskih zgodb, pa vas, dragi tovariš Stanko, vprašam — ali ljubezen in spolnost nista sestavni del našega življenja?

SKUPNO 2244

Organizacija Rdečega križa Trnovlje je s sodelovanjem Prosvetnega društva priredila 20. januarja prijetno srečanje starih oseb nad 75 let. Ob lepem sončnem popoldnevu se nas je zbralo kar 13 starih nad 80 let v skupni starosti 1084 let in 15 oseb nad 75 let, torej kar lepo število: 28 s skupno 2244 leti. Žal smo od lanskega leta zgubili nekaj udeležencev zaradi smrti, nekateri pa zaradi bolezni niso bili prisotni.

Prireditelji so povabili Društvo slepih pevcev iz Celja. Njihov nastop je bil tako ganljiv, da ni najti zahvale za njih trud. Z različnimi recitacijami in šaljkami so nas zabavali tudi mladi, a krono vsemu je podal prikupen študent, ki je znal našega pesnika Prešerna ovekovčiti kar v vseh evropskih jezikih, prepletenih s slovenskimi pripombami, kar je povzročilo mnogo smeha in burni aplavz. Manjkal tudi ni Koštomajev Nande s svojo harmoniko, ki dela čudeže in za trenutke pozdravi revno in trganje. Prežene

tudi nadležne kurje oči, saj bi se sicer osemdesetletniki ne mogli tako vrteti. Ob zvokih čarobne muzike je mladostno peča tudi najstarejša udeleženka (87) Orožnova mama.

Smelo lahko trdimo — če bi bilo več takih prireditelj, bi si zdravniki oddahnili in bi v čakalnicah ne bilo takega naveličanja starih. Saj smo se stari razgibalj ne samo telesno, tudi otopeli živci in rahla srca so se nekako pomladila.

Za to pa gre vsa zahvala požrtvovalnim ženskam RK, neumornemu prosvetnemu delavcu Stefanu Zvižaju, mladini, pevcem in Nandetu ter njegovi harmoniki in tudi dobrosrčnim lastnikom avtomobilov, ki so nas zvozili v prireditveno dvorano in vsakega spet varno v domače zavetje.

Eden v imenu vseh
28 slavilencev

SKRB ZA PTIČKE

V naših krajih so zime zelo mrzle, letošnja pa je še posebno zgodnja in mraz kar pošteno pritiska. V zimskem času pa najbolj zebe živali, posebno ptičke.

Ker so sami neboljstni, jim moramo pomagati. Napravimo jim krmilnice in vanje natrosimo zrnja sončnic, prosa ali drugih žit ali pa jim

napravimo pogače iz oja. Tudi jaz skrbim zanje tako, da jim natrosim sončnice v hišico na vrhu, kamor jo je postavil atek. Ptički mi moj trud poplačajo spomladi, ko veselo prepevajo v krošnjah bližnjih dreves. Ko jih opazujem skozi okno, se večkrat spomnim na dogodek, ki se mi je pripetil pred nekaj leti.

Mame precej dolgo ni bilo iz kleti, kamor je šla po krompir. Ko se je vrnila, mi je rekla, naj se oblečem in grem z njo. Ubogala sem jo. Ko sva prišli v klet, sem zagledala premrlo siničko, ki se je prestrašeno stiskala v kotu. Mama me je poslala v kuhinjo po mehko krpo. Ko sem jo prinesla, jo je položila v papirnato škatlo, vanjo natrosila nekaj prosa in tako je bila posteljica za siničko pripravljena. Položili sva jo vanjo in šli nazaj v kuhinjo. Škatlo s siničko sva pustili kar v kleti, ker bi ptička zaradi prevelike toplote v kuhinji gotovo poginila. V kuhinji sem nestrpnost čakala, da mi bo mama spet dovolila obisk v kleti. Ko sem le preveč sitnarila, mi je mama dovolila oditi v klet. Tam pa me je čakalo hudo razočaranje. Sinička je negibno ležala v škatli. Šla sem na vrt in iskopaia jamico, v katero sem položila mrtvo

PREHRANA V STAROSTI

PIŠE DR. MED. UNIV.
MIRKO VENGUŠT

3.

V vseh takih primerih je nujno potreben zdravstveni nadzor. Tak nadzor naj ugotovi najprej dejansko stanje v prehranbenosti oskrbovanca in tudi sicer njegovo zdravstveno stanje, šele nato ukrepamo. V določenih primerih moramo ostarelim ljudem, ki so podvrženi odrejenemu načinu prehrane, proti njihovi volji pojasniti, da je način in oblika prehrane, ki ga želijo izživati, za njih trajno škodljiv. To je pogosto zelo nevhvaležna zadeva, saj so oskrbovanci s cerebralno (možgansko) sklerozo, atrofijo možgan ipd. nevidni in tudi sicer je njihova sposobnost kritične presoje zmanjšana, če še sploh je! Ravno taki oskrbovanci pa so pogosto žrtve raznih strokovnih svetovalcev, sorodnikov in drugih obiskov, ki na te, v pravem pomenu besede, bolnike negativno vplivajo in ne tako redko pri zdravniku zahtevajoče »intervenirajo«
namesto, da bi konstruktivno z njim sodelovali.

Pri vsaki dieti moramo računati z individualno inteligenco ostarelega bolnika. Diete naj bodo čim bolj enostavne. Naloga diete ni v tem, da nekaj prepovemo, pač pa v tem, da nudimo bolniku tisto hrano, ki mu jo tudi po občutku prisodimo. Bolnik mora biti sam prepričan o koristnosti neke diete, pa tudi o njeni možni škodljivosti. Seveda moramo najprej in predvsem biti seznanjeni o problemih splošne prehrane, šele nato lahko razmišljamo o dietetiki. Je pa tako, da se pravilna prehrana le v malem razlikuje od te v mlajših in srednjih letih, za dieto pa velja nekje tudi pravilo, da če predolgo traja, je lahko nevarna za telo, kot je osamelost nevarna za dušo. To pa velja za vse!

Starejšega človeka je treba v prehrani usmerjati iz njegovega vsakokratnega stanja prehranjenosti. Reduciramo stanje prehranjenosti po kronično pomanjkljivi prehrani ali rekonvalescenci po težkih obolenjih, lahko v starosti le počasi izravnamo. Na splošno traja okrevanje pri starejšem človeku sploh dalj časa kot pri mlajšem. Predvsem moramo narediti pri trajajočih kroničnih boleznih na primer kroničnih infekcij, kot kronični bronhitis, kronično obolenje ledvic,

jeter in žolčnih vodov skrbno pretehtan dietalni načrt. Vedeti in upoštevati je treba tudi dejstvo, da dolgotrajno jemanje zdravil pri številnih boleznih zmanjšuje apetit. Recimo razne tablete proti bolečinam, antibiotiki itd. Tu dosežemo čisto dobre uspehe z želodčno solno kislino in s preparati raznih fermentov in vitaminov ter seveda z racionalno splošno medikacijo. Pri bolniku z rakastimi obolenji povzročajo pomanjkanje apetita najpogosteje že osnovno obolenje samo. Obsevanje in medikacija tudi zmanjšujejo apetit. V posebno težkih primerih je na mestu umetna prehrana. Pri umetni prehrani moramo biti previdni, če so prisotne še druge bolezni. Taka oblika prehrane pride v poštev tudi, če želimo bolnika čimprej usposobiti za operativno zdravljenje.

Stari bolniki jedo pogosto bolj z »očmi«. Kakšen aperitiv, prijeten koktajl, kozarec vina lahko pri izčrpanem organizmu poleg kislinskih in drugih preparatov ugodno vpliva na apetit. Veliko storimo lahko tudi dobrega s pogostimi in manjšimi obroki hrane. Nekaj posebnega je shujševalna kura debelih ljudi. Seveda se ne bomo lotili shujševalne kure pri debelih ljudeh, ki imajo rakasto obolenje. Kjer pa je redukcija telesne teže potrebna zaradi srčnih bolezni in bolezni obtočil itd., je le — ta pri starih ljudeh mnogo težje izvedljiva kot pri mlajših. Če dosledno in počasi hujšamo za 1 kg mesečno, pripelje to do občutnega zmanjšanja telesne teže. Včasih zmanjšamo lahko telesno težo s samim zmanjšanjem kuhinjske soli v obrokih hrane, sicer pa to dosežemo po skrbno pripravljene dieti. Spomnimo se, da je bilo v povojnih letih pomanjkanje bistveno manj presnovnih bolezni, da je bil njihov potek blažji kot danes, protina in srčne kapi, infarkta praktično ni bilo in da danes višji standard povzroča izreden porast teh bolezni. Razen tega se te bolezni danes rade komplicirajo in imajo težji potek kot v obdobjih pomanjkanja. Za zmanjšanje telesne teže moramo torej brezpogojno skrbeti pri obolenjih srca in ožilja, kar sem že omenil, dalje pri kroničnem povišanem krvnem pritisku, slad-

korni bolezni, protinu in drugih boleznih presnove, na koncu pa tudi pri boleznih gibalnega aparata in posebej pri degenerativnih boleznih, kot artroza, spondilartrozah in ostalih revmatičnih boleznih. Tudi v takih primerih se je treba ravnati po skrbno določenem individualnem dietalnem načrtu in uspeh ne bo izostal, seveda pa moramo pri redukciji dietah posebej računati z osebnostnimi inteligenčnimi sposobnostmi in uvidevnostjo posameznika. Shujševalna kura je najboljša v pametno sestavljeni mešani hrani. V vsakem primeru pa se moramo z bolnikom pogovoriti o dosežanjem načinu prehrane, preden preidemo na korekture. Potrebno je tudi misliti na skrbno urejeno prebavo, pri čemer moramo vedeti, da je kronično zaprtje pri starih ljudeh nenavadno pomembno in važno. Ponovno opozarjamo na kornost žilindraste hrane, ki že sama po sebi ureja stolico. Pri uporabi odvajalnih sredstev moramo ravnati pri starih ljudeh biti previdni, saj vemo, da ima zloraba le-teh, če ta zdravila stari ljudje leta jemljejo, težke posledice. Pri obolenju jeter in žolčnih vodov, pri boleznih trebušne slinavke, divertikulitisu (vnetje na izboklinah prebavnem traktu), ki je v starosti pogost pojav, veljajo že tudi pri mlajših ljudeh preizkušene oblike prehrane. Pri starejših bolnikih, ki imajo sočasno več bolezni, pravega načina prehrane ni vedno lahko uskladiti.

Tako imenovani starostni diabetes je pri debelih ljudeh mnogo čišči kot pri normalno težkih ali celo takih, ki so pod svojo telesno težo. Na sploh lahko vzdržujemo starostno sladkorno bolezen dolga leta s splošno veljavno in pravilno dieto. Tudi če je potrebno zdraviljenje z insulinom in antiadiabetičnimi tabletami, se moramo držati diete. V teh primerih je važno, da zmanjšamo telesno težo in s tem omejimo možnost komplikacij pri diabetesu. Te komplikacije kot npr. na ožilju, ledvicah, srčnih venčnih žilah, so namreč pri debelih ljudeh neprimerne bolj pogoste kot pri suhih. V socialnih zavodih nadzoruje dieto zdravnik. Starejšega bolnika je vča-

sih težko prepričati, da je stroga dieta potrebna. Ne more si prav predstavljati, da ima sladkorno bolezen on, ki je bil celo življenje zdrav in brez kakršnih koli težav. Tu moramo biti vztrajni in dosledni. Dietalne nasvete je potrebno dati v posameznih primerih, ker so pogosto nepravilne in iztirjene oblike dietalne prehrane povod za kronično podhranjenost. Vedeti moramo, da je protin bolj pogost in ravno bolniku s protinom je treba povedati, kako važno je zanj medikamentozno zdravljenje ob pravilni prehrani, brez dražil kot alkohol in zlorabe nikotina, ki izzovejo atake in poslabšanje protina. Bolnik se pač mora v takih okoliščinah odpovedati običajni cigareti in kozarcu vina, kar sicer starejšemu človeku v normalnih prilikah iz srca radi privoščimo kot tudi skodelico kave ali čaja. Tudi z začimbami in dišavami v starosti ne štedimo, vse so enako priporočljive, če ne gre ravno za hemeroide.

Smotno sestavljena hrana ima na sploh dovolj vitaminov. Opaža se pa, da prihaja do znamenj pomanjkanja vitaminov pri ljudeh, ki živijo sami in zanemarjajo hrano. To je bolj posledica nezadostnega dovanja vitaminov, kot pa njihove resorbicije. Ob pomanjkanju vitaminov se porajajo različna bolezenska stanja: motnje vida, okvara kože, slabokrvnost, splošna utrujenost, boleznosti kosti, krvotocne motnje itd. Pomanjkanje vitaminov nadomestimo z vitaminskimi preparati vendar je na mestu previdnost posebno pri udarnih dozah vitamina D. Tudi druge podobne preparate, ki vsebujejo hormone, ne smemo dajati kar tako vsakemu, ampak vedno le po zdravstveni indikaciji. Vsi ti in slični medikamenti pa le dopolnjujejo smotno urejeno prehrano, nikakor pa je ne morejo nadomestiti.

Vsekakor je danes pri oskrbi in zdravljenju ostarelega človeka pravičen odnos in nasvet v prehrani najpomembnejši dejavnik, ki ga je treba pred vsem drugim upoštevati in spoštovati.

Dr. Mirko VENGUŠT
zdravnik-specialist
Šef zdravstvene službe
Novo Celje, Zalec

Cas jih je prehitel. Tudi v Mozirju so zdaj v škripcih, kje odpreti nove parcele za graditev stanovanj. Središče Gornje Savinjske doline se širi bolj kot so mislili in predvidevali. Toda, če bodo hoteli zadržati pobudo, bodo morali kmalu najti nove parcele...

ptičko. Ker nisem imela rož, da bi jih dala na grobek, sem vanj zasadila borovo vejico.

Še dolgo nisem mogla pozabiti tega žalostnega dogodka. Seveda sem bila takrat še premajhna in mi je bilo zato še bolj hudo. Vendar pa še vedno rada skrbim za ptičke in z veseljem opazujem, kako priletavajo in odletavajo na vrtu, kjer se gostijo z nastavljenimi hranami.

Dominka Rozman,
8. a, OS Store

DODATNI AVTOBUS

Srednješolci iz Zalca bi radi preko vašega tednika vprašali podjetje IZLETNIK, zakaj nimamo dodatnega avtobusa, ki je prejšnja leta vozil v Celje ob pol sedmih zjutraj vedno nabito poln.

Sprevodniki rednih avtobusov, ki prav tako pripeljejo v Zalec natlačeni, nam zapirajo vrata pred nosom, pehajo nas z avtobusa na avtobus, vsi nas naganjajo na lokalnega, ki pa tudi ne more pobrati vse mase čakajočih. Nemaokrat se zgodi, da pridemo v šolo šele ob pol osmih ali pa celo še pozneje (pouk se prične deset minut čez sedem). Podjetje IZLETNIK prosimo, naj nam da dodatni avtobus, saj bo tako prihranjenih mnogo odvečnih besed in jeze. Stanje je res zaskrbljujoče.

SREDNJEŠOLCI
IZ ZALCA
(vsi lastnoročno podpisani)

LAŽ ALI RESNICA?

Ker že toliko pišete o zadevi Mojce Eržen, prosim, da bi objavili še to. Mojca sem prevzela od staršev v svoje varstvo dne 14. decembra 1973. Ker je bilo to nepričakovano, se podpludbe na Mojci ne bi dale skriti. Ko sem jo dobila, je bila čisto v normalnem stanju, brez znakov pretepanja. Imela je samo gripo in vročino 38,3.

Z njenimi starši smo se dogovorili, da bo Mojca v varstvu pri meni in da mi bodo plačevali 400 din mesečno. Oblačili bi jo sami, s čimer sem se tudi jaz strinjala. V ponedeljek, dne 17. decembra

zvečer ob 21.55 pa je prišla dr. Ruža Vreg na postajo milice v Hrastniku. Rekla je, da je ona že imela Mojco in da ima zanjo vse potrebne papirje.

Ko so se odprla vrata, je Mojca zakričala: »Ne maram te! Pojdi proč!« Otrok se me je oklenil okoli vratu in začel prositi in jokati: »Prosim te, ne daj me kozjanski doktorici!« Ker me je deklica imela že dovolj rada in se me je oklenila okoli vratu, sem tudi jaz prišla njo. Ko je dr. Ruža Vreg zagledala Mojco, je skočila vanjo, se začela tresti in Mojco vleči za roke. Vpila je: »Mojca, ti si moja.« Ker je preveč vlekla deklico za roke, sem se bala zanjo in jo spustila. Prosila sem, da bi Mojco oblekla, ker je bila bolna, z vročino, pa ni hotela niti slišati. Nesla je skoraj golo Mojco s toplega kavča v avto.

Pa še to: kako mi je mogla dati 700 din in reči: »Tu imate denar. Vi ste dali 500 din, jaz pa vam dam še 200 din zraven.« Ker jaz Mojce nisem kupila, sem denar pustila pri miru, dokler nista prišla milicnika iz Hrastnika nama. Rekla sta, da se jima to zdi sumljivo, ker je Mojca ves čas, dokler sta jo spremljala, jokala. Kar se tiče pretepanja, sem jaz Mojco peljala na Socialno skrbstvo v Hrastniku in tam so videli, da ni potrebna zdravljenja. Vi, novinarji, ste sami zbegali deklico. Vedno joka, kadar jih vidi. Zato nočem, da bi še prihajali k nam.

Zakaj ne objavite resnice? V vsakem časopisu je pisalo drugače, zato vas prosim, da objavite to moje pismo. Je resnično bolj, kakor so bila druga. Tudi to objavite, kako je dr. Ruža Vreg ugrabila Mojco. Vsak le po pozdravi, ko pride v stanovanje, kar pa ona ni storila. Pograbila je malo Mojco in zbežala.

Slavica Avramović,
Cesta 1. maja 38,
61430 Hrastnik

NAŠA ANJA

vedno sanja o očku, ki bi bil doma... In, ker pet let je že stara, zna prešteti že na prste, kdaj nedelja bo prišla.

Ponedeljek, torek, sredi...
Joy, koliko je to dni...
Anja šteje, znova šteje: še tri dni in tri noči.

Ko pride zaželeni dan, njen očka je tako zaspan...
A Anja spati mu ne da, saj ves teden je čakala, ko bo končno spet doma.

Ročice okrog vratu mu ovije in tak obrazek naredi, da očka se le z njo ukvarja, na vsa vprašanja odgovarja potrpežljivo, kar se da. Obrazek Anjin ves žari, saj njen očka prav vse zna!

Ko spanček očke ji zatisne, svojo punčko k sebi stisne, jo očka srečen opazuje, saj še v sanjah se smeji.

Zjutraj pa, ko se zbudi, Anja naša zopet šteje: ponedeljek, torek, sredi...
Joy, koliko je to dni!

MAJA

MOSTA ŠE NI

Lansko leto je v Novem tedniku veliko pisalo o savinjskih brodnikih. To so Rifengozdčani, ki ne morejo na drugo stran Savinje drugače, kot da se prepeljejo s čolnom ali da eno uro pešachi do Laškega ali pa preko mostu v Tremerju, kar pa je zelo nevarno. Lani so veliko govorili o tem, da bi gradili most ali pa cesto. Zdaj je vse utihnilo. Kaže, da se ni še nič premaknilo z mrtve točke.

Prebivalci Rifengozda se že več desetletij borijo za most in za cesto. Toda doslej brez uspeha. Vedno se je našel kak študič, ki jim je vse načrte preprečil. Toda zadnji čas je, da naredimo temu konec. Pri Rozmanu jim moramo omogočiti varen prehod preko Savinje, ker je tu avtobusna postaja. Zgraditi jim moramo most, v najslabšem primeru pa vsaj brv. Kot je znano, imajo že situacijski načrt za most. Načrt tudi ni bil zastoj, zato bi bilo škoda, če bi spaval po vodi. Treba bo začeti z akcijo. Rifengozdčani naj odprejo pri »Narodni banki« žiro račun za zbiranje prostovoljnih

prispevkov, nekaj pa bi lahko tudi sami prispevali.

Celotna družba je dolžna, da pokaže solidarnost in da akcijo podpre. Uredništvo NT pa naj to akcijo moralno podpre. Smo socialisti ali nismo? Če gradimo socializem, ga moramo graditi za vse.

M. L.

BRALKA IZ TUJINE

Najprej želim vsem v uredništvu in sodelavcem Novega tednika vso srečo v letu 1974.

Ceprav nisem še dolgo naročnica NT, moram priznati, da mi je zelo všeč. V njem najdem marsikaj zanimivega. Najbolj všeč sta mi rubriki Ljubezen po svetu in O partizanskih materah. Upam, da Ljubezen po svetu ne boste prehitro ukiniteli, ker mislim, da ta rubrika ni všeč samo meni, ampak vsem bralecem NT. Mene namreč zelo zanima, kakšne so navade in običaji tujih narodov. Posebno interesantno je življenje ljudi iz nekaterih zaostalih afriških in latinskih ameriških držav. Toliko o tem pisanju.

Za konec pa vas prosim, da mi pošljete račun, koliko moram nakazati za celoletno naročnino NT.

Marija-Mojca Petek,
Maashofstrase 22
567 OPLADEN/BRD

ODMEV NA »KAJ TAKEGA«

Dokler je cesta iz Laškega proti Vrhu vzdrževalo Cestno podjetje Celje, je bilo na zalogi vedno dovolj gramoz. Po klancih so bili kupi gramoz razporejeni tako, da so lahko cestarji samo z lopato od kupa do kupa posipali poledenelo cestišče. Še samokolnice niso veliko uporabljali. Koša pa sploh ne. Leta 1972 je postala ta cesta občinska. (Zdaj jo financira občina Laško prej jo je pa republiški cestni sklad.) Od takrat naprej pa jo vzdržuje KS Laško. Vsi smo mislili, da bo cesta bolje vzdrževana, kot je bila prej, vendar ni bistvene razlike. Poleti jo še nekako dobro vzdržujejo, ker so cestarji zelo pridni. Posebno prizadeven je Jože Martun. On je pravi garač. Tako pridnih cestarjev še ni bilo na tej cesti. Zato bi morali biti temu primerno tudi plačani. Vendar slabo zaslužijo. Zaščitnih sredstev, ki jim po zakonu pripadajo, tudi ne dobijo. Pa bi jih morali. Zimsko službo imajo slabo organizirano.

Nikoli pravočasno ne orjejo snega. Kadar orjejo, cesto splužijo preozko, da se osebni avto in kolesar skoraj ne moreta srečati. Tudi poledica ni nikoli pravočasno posipana. Pa saj ni čudno. Krajevna skupnost ima samo en traktor na razpolago. To pa je očitno premalo. Koš je za današnji čas le prepočasno »vozilo«.

Zato je najbolje, da vzdrževanje cest zaupamo Cestnemu podjetju, ki je za to osposobljeno in je sposobno tudi delavce primerno plačati. Lepe ceste na račun nizkega standarda cestnih delavcev si pa res ne smemo privoščiti. Tudi cestar je človek.

OPAZOVALEC

SAMOTNO ŽIVLJENJE

Lepo je fantu na deželi, če ljubico ima, mu enkrat lahko bo postala prav zvesta ženka.

Saj nekaj je še tudi samih, ko iz vojske pridejo, potem pa si kaj kmalu radi svoj par izberejo.

Zivljenja mladih so različna, če zrelosti še ni, zato pa se kaj kmalu usoda spremeni.

Vsi fantje in tudi vsa dekleta to vzemite si za vzgled, lahko življenje je tudi srečno, če sam si na tem svet!

EGIDIJ HRIBERSEK

NEPOZNAVANJE RAZMER

Kot vaš naročnik in redni bralec lista se oglašam z nekaj vrsticami.

Pobuda za pisanje mi je dal članek v rubriki Iz delovnih kolektivov, objavljen v NT 17. januarja letos. V tem članku piše, da v TT Prebold ne poznajo stanovanjskih problemov in to že kar precej časa, kar s posebnim sistemom stanovanjskega varčevanja so znali pritegniti člane kolektiva v toliki meri, da sproti praktično pokriva vse potrebe po stanovanjih.

Omeneni članek je lahko napisal samo nekdo, ki se mu je šlo zgolj za honorar in razmer ne pozna. Kajt če bi razmere poznal, bi vedel, da je v njihovem kolektivu zaposlena delavka, ki dela tu že osem let pa ne uspe dobiti stanovanja. Verjetno tudi ni vedel, da sta

nuje s svojima dvema otrokoma (4 leta in 2 leti) ter možem v sobici 4-krat 5 metrov, kjer spijo, kuhajo in perejo obenem. Verjetno tudi ne ve, da tovarniška socialna delavka sploh neče priti pogledat stanovanja, ker baje razmere pozna.

Vse kaže, da bo potrebno poklicati novinarja in snemalca RTV Ljubljana, da se o primer premakni z mrtve točke. Morda se sliši to neverjetno, toda to je resničen problem v Kapli vasi 29.

MARJAN URANJEK
Odgovor: Bomo zadevo pogledali.

DONJUANSKI SPEV JANIČEVEGA PETRA

On dan so se tedik fantje pogovarjali, kako je bilo v tistih »zlatih« časih, ko je elektro mojster JANIC PETER veljal za gotovljenskega donjuana. Ko je končno stopil pred matičarja in izrekel usodni DA, mu je ljudski pevec na fantovščini brez ločil zapel:

Je spet odločil eden se
A kaj bo z njim se še ne ve

Naj bo tako ali tako
Izmuznil revež se ne bo
Ce kdaj bo rabil pomoči
Potem naj ve da tu smo mi

Edino mi vemo kako
Te lahko greha rešimo
Enkrat za vselej pomni to
Rezerve biti morajo

Ce je zanj to pravšnja rima, če se je odločil stopiti na dolgo zakonsko pot ob prelomnici starega in prihajajočega novega leta, če je zdaj že mesec mimo, naj bo še vseeno srčno zaljubljen: SREČNO!

-dk-

Kmalu nov roman CIGANKA

Letos bo »Pustno tozdiranje«

Vinska gora in partizanski gozdovi

ŽIVI SPOMINI

Če se peljemo iz Velenja proti Celju, nedaleč od gostilne Stajner v Vinski gori na levi strani opazimo tablo, ki nosi napis »Partizanski grobovi«. Ze večkrat me je radovednost vlekla, da si vzamem čas in se sprehodim po gozdnih poteh Petelinjeka, kakor se imenuje hrib, kjer so padli trije neznani borci Tomšičeve brigade 1. julija 1944. leta.

Blaž Arlič

Po krepki uri iskanja mi ni uspelo najti grobov in sem se tako napotil nazaj v dolino ter se odpravil v Vinsko goro. Tam sem srečal krepkega fanta Edija Potočnika, ki obiskuje 6. d razred osnovne šole Gustava Šiliha v Velenju in ga prosil, da mi pokaže pot do grobov. Po dobrem kilometru in pol vijugaste gozdne poti sva prišla naravnost do grobov, ki pa so na moje veliko presenečenje zelo lepo vzdrževani.

Na plošči piše: »Tukaj počivajo trije borci Tomšičeve brigade NOV. Na tem mestu padli za svobodo 1. 7. 1944. Slava jim. Občinski odbor

zanskih grobovih. Prijazna gospodinja me je napotila k Blažu Arliču, kjer sem res zvedel veliko o pomnikih in pa tudi o doživljenjih Blaža Arliča med vojno.

Predvsem me zanima, ali kaj veste o treh borcih Tomšičeve brigade, ki so v gozdu nedaleč od vaše domačije padli in so tam tudi pokopani?

»Za enega bi skoraj lahko rekel, da je Rahtonov Ivo iz Slovenj Gradca. Skupaj sva

bila v nemški vojski na ruski fronti in sva bila neločljiva prijatelja. Za ostala dva pa ne bi vedel.

Kako da sta bila skupaj na ruski fronti? On je padel v Tomšičevi brigadi 1. 7. 1944, ko ste bili vi še tam?

»Ivo je dobil kak mesec prej dopust kot jaz, zato je takoj po prihodu domov v Slovenijo menda odšel v partizane. Da je on tam padel, sklepam po tem, ker so k moji mami prišli Nemci takoj, ko so našli padle partizane v naši neposredni bližini. Imeli so sliko, na kateri sva skupaj slikana. Mama je seveda rekla, da ga ne pozna, jaz pa, da sem tako v nemški vojski in to na ruski fronti.

Kdaj pa ste vi prišli na dopust in v partizane?

»Na dopust sem prišel 16. avgusta 1944. leta. Do Celja sem imel srečo. Nikjer nobene kontrole. V Celju, kjer sem takorekoč že bil doma, pa me je ustavila kontrola na železniški postaji. Iz sredine mesta mi je uspelo pobegniti in tako sem nato prišel peš iz Celja v Vinsko goro. Ko sem bil doma, so že prišli pome Nemci in zahtevali, da se takoj javim na Dobrni. V tej noči so me obiskali tudi partizani in mi vzeli vso bojno opremo in uniformo. Kot civilist sem se šel naslednji dan javit v Dobrno. Tam so me napotili v Celje. Tako sem tretji dan dopusta odšel v Celje na

vojno komando, kjer me ni so hoteli več izpustiti. Po kratkem prepričevanju mi je le nekako uspelo, da so me pustili »po uniformo« v Dobrno. Seveda sem obljubil, da se čez štiri ure vrnem v Celje.

Po prihodu domov sem takoj odšel v partizane. To je bilo 19. avgusta 1944. Bil sem v Tomšičevi brigadi, kasneje pa v štabu brigade. Moram povedati še to, da so takoj, ko sem odšel v partizane, prišli domov Nemci. Mama je trdila, da se nisem vrnil iz Celja, kamor so me poslali iz Dobrne. Nemci so grozili, toda k sreči se domačim ni nič zgodilo. Nekaj časa so opazovali kmetijo, nato pa tudi to opustili.

Po premiku Tomšičeve brigade s Paškega Kozjaka sem bil premeščen kot terenec in obveščevalec na celjsko območje, kjer sem tudi dočkal svobodo. Ranjen nisem bil, ostale pa so mi ozeblina z ruske fronte.

Povrniva se h grobovom. Kdo skrbi zanje, da so tako lepo vzdrževani?

»Zanje skrbimo člani ZB na našem območju in učenci, ki obiskujejo šolo v Vinski gori.

Ob slovesu mi je še povedal, da bodo spomladi markacije do partizanskih grobov obnovili, tako da bomo lažje našli pot do grobov, kjer so pokopani neznani borci Tomšičeve brigade.

L. OJSTERSEK

Med celjskimi športniki segli v zadnjih dveh letih dega kadra. Posebno v sebojni povezavi s šport danes beležimo kar 12 ki redno vadijo in se iz

Obiskali smo pet i metnega kolektiva, ki s metu, kot ga je imel pre

Aleksander Sarlah, TSS, rojen 1955 leta: G mi je drugi dom. Trikrat tedensko, kar n vzame preveč časa za obveznosti. Lansko smo zaključili kot naj mladinci in pionirji v nogometni regiji. Naš ni zaman, kajti ob skr predsedniku Zlatku Jeri drugih ne smemo razoč celjskih gledalcev.

Martin Kroflič, učeneč dovodni inštalater, rojen leta: Doma sem iz V Nogomet igram že več Bogati mi življenje. Pri divarju sem naletel na no tehnično ekipo, ki skrbeti za mlade. Zato m čudi, da je na Glaziji več mladih. Vsi igralci za trud celotnega kole Kladivarja tzedno hvalje pričakujemo še možnos napredek.

Dušan Kokotec, dijak benega oddelka TSS, 1958 leta: Sem med naj šimi igralci mladinskega šta. Se večraj mi je prvi trener oče Jože, več kot deset let igra modri dres Kladivarja. se tega dobro zavedam. vidim v mojem igranju Kladivarju vso možnos razvoj. Posebno priznan bilo potrebno dati H Maslu, ki je naš o vzgojitelj.

Bila je to peterica ml še tu 34 mladincev in svoj drugi dom. Med slej bodo prispevali s k še večjemu razvoju bodo dali družbi, ki š sportniki in vzorni ab delo in družbo.

UMRL JE JAKA LESKOŠEK

Sredi bohorskih gozdov je spet zazevala praznina. Odšel je človek, ki ga je poznalo domala celo Kozjansko, saj je dolga leta živel v osrčju Bohorja pa tudi med ljudmi kot prizadeven družbeno-politični delavec, ki mu nobena stvar ni bila pretežka, nobena pot predolga in noben napor prehud. Jaka Leskošek iz Loga v Bohorju je umrl in že nekaj dni počiva med svojimi ljudmi na pokopališču na Pištanju.

Jaka Leskošek je med vojno imel zveze s partizani, ki so si tiste dni vzeli bohorske gozdove za svoje pribežališče. Pomagal je, kakor je pač vedel in znal. Ko so vojna leta minila, je sprejel nase vrsto funkcij, tako da je bil v tistem predelu pod Bohorjem preprosto vse: predsednik krajevnega urada, kurir, davkar, funkcionar pri ZK, ZB, SZDL, opravljal pa je še vrsto drugih poslov, ki jih takšen funkcionar mora opravljati. Ljudje na krajevem uradu, kar je bilo dela preveč, da bi si lahko privoščili odhod domov, v skoraj uro oddaljini Log v Bohorju. Zgodilo se je celo, da je od utrujenosti zaspal kar na travniku, ko je odhajal s težkih poti po Kozjanskem. Kljub vsemu Jaka ni zlomil in

je rad pomagal vsakomur, ki ga je zaprosil za pomoč. Tako je k vsem svojim funkcijam pridal še eno: bil je nekakšen kozjanski pisar. Pisal je prošnje in hodil in hodil od urada do urada. Izgledalo je nekako tako kot da bi hotel vse urediti v enem samem dolgem dnevu, ki mu ni poznal meja.

Jaka Leskošek pa je hotel koristiti človeštvu še drugače. Bil je prizadeven krvodajalec in rad je obiskovalcu pokazal dve zlati odličji, ki ju je dobil za to svojo humano dejavnost.

Največ hvaležnosti pa je Kozjansko dolžno Jaki zaradi njegovega neumornega naprezanja, da bi pokrajina čimprej dobila elektriko. Peš je hodil v Celje in prosil, organiziral, pisal in se dogovarjal z ljudmi. Uspelo mu je. Uspelo pa je Jaki tudi pri šoli, ki mu je izkazala zadnjo čast: v njenih novih prostorih, za katere se je Jaka tako boril, so mu pripravili slovo. Od Jake se je poslovilo lepo število občanov in krajanov in tudi pogreb na Pištanju je znova pokazal, kar je pomenil Loški Jaka Kozjancem.

MILENKO STRASEK

LASKO PREMALO SOCIALNIH DELAVCEV

Pomanjkanje socialnih delavcev v laški občini je trd oreh za občinsko skupščino. Na oddelku za socialno politiko dela pet ljudi, med

njimi pa je le ena socialna delavka, ki sama ne zmore vsega dela v tako raztreseni občini, kot je Laška, ki ima zabeleženih veliko ostarelih kmetov, ki so potrebni socialne podpore. Organi socialnega skrbstva se zato močno povezujejo s socialnimi komisijami pri krajevnih skupnostih, ki imajo nalogo, da signalizirajo vsak boleč socialni primer.

CELJE NOV ZBOR: 30 DELEGATOV

V Celju bodo predlagali, da bi štel družbenopolitični zbor v občinski skupščini 30 delegatov. Občinska konferenca SZDL bo skupno s konferenco za družbeno aktivnost žena izvolila 10 delegatov, sindikati 7, ZK 7, Zveza borcev 3 in Zveza mladine 3. Med vsemi kandidati, tako je predlagala občinska komisija, mora biti 30 % neposrednih proizvajalcev in 6 mladincev. Ker bo štel zbor združenega dela predvidoma 80 delegatov in zbor delegatov krajevnih skupnosti 30 članov, bo v celjski občinski skupščini neposredno sodelovalo 140 članov.

Franc Bukovec

Zalasko družbeno-politično življenje je pred dnevi doživelo hudi udarec. V starosti 49 let je umrl Franc Bukovec, vsestranski aktivist, prizadeven družbeno-političen delavec, vodja ekonomsko-analitske službe v tovarni Juteks.

Franc Bukovec je bil član republiškega in predsednik občinskega odbora sindikata delavcev industrije in rudarstva, član predsedstva občinskega sindikalnega sveta, odbornik občinske skupščine in predsednik krajevne organizacije SZDL v Preboldu.

S svojim delom je dal svojstveno obeležje dogajanjem v delovni organizaciji, občinski skupščini, družbeno-političnih organizacijah, kraju, kjer je živel. Kjerkoli je deloval, je poudarjal, kako lepo je živeti v družbi, ki posveča toliko skrbi življenju delovnega človeka, zdravim medsebojnim odnosom in splošnemu napredku.

Franc Bukovec je bil humanist, cenjen zaradi svoje prizadevnosti in tovariškega odnosa do sodelavcev.

Z njegovo smrtjo je v vrstah družbeno-političnih delavcev žalske občine nastala vrzel, ki jo bo težko zapolniti.

B. S.

Prejeli smo ZAKAJ TAKO?

Ko sem prebral članek o prizidku k osnovni šoli Vojnik, ki bo zrasel s pomočjo sredstev iz samoprispevka, se mi je potrodila misel in obenem tudi želja, da napišem nekaj vrstic o tem.

Doma sem iz Frankolovega. Na lastne oči sem se prepričal, koliko se skrbi za naš in tuj kraj. Tedaj smo na referendumu glasovali vsi »zav«. To je bila naša dolžnost, naš ponos in obenem tudi solidarnost. Jezi pa me ravno to, da vsakemu kraju pomagajo, le za našo malo vasico se nihče ne zmeni. Tudi pri nas bi potrebovali takšne objekte. Telovadnica in vrtec sta prepotrebna, toda kdo ju bo zgradil? Ne pomnim časa, ko bi pomagali nam. Le odirajo nas in vedno moramo pomagati drugim. Mislim, da si tega naš kraj ni zaslužil. Če se spomimo samo vojne in tistih težkih dni (sam jih sicer nisem doživel, ker sem star še le osemnajst let), potem bi našemu kraju lahko bolj pomagali. Na Frankolovem nimamo telovadnice. To se pozna posebno pri raznih tekmovaljih, ko so drugi bolj pripravljeni od nas, učenci pa se čutijo zapostavljene. Edino, kar smo dobili, je adaptacija stare šole in zgraditev rokometnega igrišča. To pa, kolikor vem, brez vsake pomoči drugih krajev. Zakaj to? Na Frankolovem bi rabili tudi kulturni dom. Nekeč stara, dobra dvorana je »predelana« v turistične sobe. Kdo je to dopustil? In kje je denar, ki ga je dal za odkup »Turista«? Zdej je, čeprav nova dvorana, vse prej kot dvorana. To je gostilniška soba in je sploh neprimerna za kakšne večje prireditve. Nas bo kdo slišal, se bo kdo ustavil ob teh vrsticah? Bodo uvedli referendum za nov kulturno-gasilski dom? Kulturno življenje je bilo včasih pri nas zelo razgibano. Člani gasilskega društva »Anton Bezenšek« so prirejali razne igre, nastopali so narodno zabavni ansambli iz cele

Slovenije, predvajali so celo filme. Na obisku je bil tudi cirкус in še bi lahko našteval. Zdej tega ni več, mladina hiti daleč od doma. Kar pa je ostane doma, je prepuščena mrtvem kraju, čeprav včasih tu veselih in dobrih ljudi ni bilo malo.

Zaključil bom svoje pisanje z željo, da se uvede referendum in da naredimo nekaj tudi za Frankolovo. Tako bo bodočnost za nas in tudi druge lepša, kajti pri nas je vsak tujec, prečvsem pa so sed, dobrodošel. Zeleli pa bi ga sprejeti v najlepšem okolju.

VLADO JOST, Frankolovo

SLIVNICA

ŠE O POKOPALIŠČU

V preteklem letu ste v NT poročali o slivniškem pokopališču, da je gmajna, zdaj še nekaj o tem.

Stanje se je v 1973. malo izboljšalo po zaslugi krajevnih skupnosti Slivnica. Ostrižena je živa meja, delno so odstranjeni odpadki, kljub temu pa pokopališče še vedno nima tiste podobe, ki bi jo moralo imeti. Za samo ureditev grobov so najprej odgovorni sorodniki umrlih, za okolico in boljši izgled pokopališča pa je odgovorna krajevna skupnost. Spomladi bo treba marsikaj narediti, od sežiganja starih vencev, do urejevanja poti.

Morda v Slivnici še vedno čakajo, da bo umrl kakšen premožnejši občan in v oporoki zapustil denar za nova pokopališka vrata, saj so sedanja že zdavnaj odslužila.

Menim, da je vse mogoče urediti s pametnim družbenim dogovorom.

STANE KURNIK

ANKETA KI DOM

Šoštanj

RIBIŠKA BILANCA

Ribiška družina »Paka« iz Šoštanja je imela pred dnevi redno letno konferenco, na kateri je pregledala delo preteklega leta. Konferenca se je udeležila večina članstva in mladine, predsednik ribiške družine iz Celja profesor Drago Loibner, zastopnik ribičev iz Šempetra Karlo Polutnik, predsednik ribiške družine Velenje Stanko Planinc in predsednik občinske konference SZDL Velenje Martin Primožič.

Ribiška družina »Paka« iz Šoštanja upravlja s porečjem Pake, ki je razdeljena v 8 lovnih revirjev in 3 gojitvene potoke s skupno dolžino približno 80 km. Preteklo leto so vložili v gojitvene potoke 20.000 kosov krmilnega zaroda potočne postrvi, 1000 kosov mladice potočne postrvi, ki so jih nabavili v Celju in Mariboru, poleg tega pa še večje število mladice potočne postrvi, ki so jih vzgojili v svojih gojitvenih potokih. V revirja Pake pa

so vložili še 18.000 različnih drugih vrst rib, ki so jih morali kupiti, da so lahko ponovno oživili ta dva revirja, ki sta v lanskem letu utrpela veliko zastrupitev rib s cianidi. Seveda kljub vlažni naseljenosti z ribami ni zadovoljiva, na kar vplivajo poleg zastrupitev še drugi činitelji, kot so poplave itd. Ker še vedno niso urejene čistilne naprave s kolektorjem, ki je v srednjeročnem gospodarskem načrtu občine Velenje sicer predviden, je reka Paka še vedno močno onesnažena z industrijskimi, gospodinjstskimi in fekalnimi odpadki od Velenja pa vse do izliva v Savinjo. Razveseljivo je, da se je vsaj stanje glede čiščenja industrijskih odpadkov Tovarne usnja Šoštanj v lanskem letu nekoliko izboljšalo, kar bo ugodno vplivalo tudi na čistočo vode v Savinji.

Ko so analizirali ulove v preteklem letu, so ugotovili,

da so člani družine skupaj s turisti ulovili nad 1000 kosov najrazličnejših rib v skupni teži 773 kg. Koliko pa so jih polovili krivolovci, žal ni bilo moč ugotoviti. V porečju Pake, predvsem v zgornjem delu, se je krivolovstvo kljub čuvajni službi močno razširilo. Ugotovili so, da so krivo-

lovci zelo predrzni, saj so celo fizično napadli pomožne čuvaje, ki so jih preganjali. Menili so, da je kaznovalna politika do krivolovcev premala, zato so predlagali, da bi se krivolovstvo prekvalificiralo v tatvino in tako tudi ostreje kaznovalo, saj je to kraja družbenih dobrin.

Tudi vzgoji članstva in mladine so preteklo leto namenili več skrbi, saj je opravilo ribiški izpit 16 članov. Ribiči so se izkazali tudi na različnih meddruštvenih tekmovanjih. Pri članih Mešič Rudi, Bizjak Ivan in Dolejši Štefan ter pri mladincih Mešič Rudi ml., Kurnik Mato in Vede Zdenko, ki so prejeli tudi pokale in diplome.

Na konferenci so sprejeli obsežen načrt dela in sklepe, s katerimi naj bi v letošnjem letu izboljšali stanje družine in še okrepili čuvajsko službo ter izvedli dodatna vlaganja rib po petletnem programu.

V. KOJC

GOVORILNO

Toni je visok, suhljat fant s prikupnim širokim nasmehom. Pa močan je, gibčen in spreten. Poznava se že iz otroštva pa si mislim, le kako je iz drobnega, a živahnega fantiča, lahko postal takle mojster. Da, mojster karateja in juda. Mnogo ljubiteljev tega športa, Celjana Tonija Marušo dobro pozna.

Toni, kdaj in zakaj si se pričel ukvarjati z judom?

»To je bilo 1967. leta. Star sem bil sedemnajst let. Lahko rečem, da me je judo zanimal, me privlačil. Bral sem večkrat v časopisih o tem športu in zaželel sem si, da bi ga bolje spoznal.«

In karate?

»Karate sem pričel trenirati dve leti kasneje. Ta dva športa sta precej povezana, vsaj kar se obrambe tiče. Več uspeha sem imel pri karateju, vendar pa pri obeh nosim črni pas, torej sem moj-

ster 1. DAN v judu in karateju.«

Bi, prosim, povedal še nekaj o tvojih uspehih na tekmovanjih?

»Po štirih mesecih treninga karateja sem na II. šampionatu istrske riviere dosegel peto mesto. 1969. leta sem bil tudi tretji na prvenstvu Slovenije v judu in isto leto tretji v lahki kategoriji na pokalu za Pohorski bataljon, prav tako v judu. Naslednje leto sem v teški kategoriji v judu dosegel tretje mesto, v karateju pa na prvenstvu za Dan žena prvo mesto. Na prvenstvu Slovenije v karateju sem postal absolutni šampion Slovenije za leto 70. Enak naslov sem si priboril v karateju tudi 1971. Na prvenstvu Evrope SANKUKAI 1972 sem osvojil 3. mesto.«

Se ukvarjaš še s čim drugim?

»Oja, študiram. V Mariboru končujem gradbeništvo.«

Treniraš tudi v Mariboru?

»Tudi. Ravno zaradi potrebe po treningu sem v Mariboru ustanovil s pomočjo svojega dobrega prijatelja 1. absolutnega šampiona Slovenije v karateju, Bojana Vukčevića, karate klub Student, ki se je kasneje preimenoval v karate klub Maribor. Eden izmed mojih učencev je že dosegel mojstrstvo v karateju.«

In kje treniraš v Celju?

»Karate klub Celje ima svoje treninge v telovadnici I. osnovne šole. Judo klub »Ivo Reya« pa v IV. osnovni šoli.«

Boš še tekmoval?

»Seveda bom, predvsem v karateju. Zdej pomagam pri treningu karateistov, z judom pa se ukvarjam kot rekrutevec.«

Praviš, da se temu športu ne boš tako kmalu odrekel. Kaj boš potem, ko boš prenehal tekmovali?

»Mislim, da tekmovanje ni primarno. Po mojem prepričanju je važnejše to, da bom svoje izkušnje in znanje, ki sem si ga pridobil, lahko prenesel na mlajše in manj izkušene. Razumeš?«

Razumem, Toni! Pa še veliko uspeha pri tekmovanjih in vzgoji mlajših!

KOZJANSKO-OBSOTELJSKI DROBIŽ

Močno angažirana je v teh dneh občinska konferenca Zveze komunistov v Šmarju. Komite je sklenil, da morajo do 15. februarja osnovne organizacije Zveze komunistov po krajevnih skupnostih in temeljnih organizacijah združenega dela sprejeti svoje akcijske programe. Le-ti bodo imeli osnovo v programu občinske konference, toda ob tem čaka člane Zveze komunistov še obilica dela, kajti te obveznosti bo treba prilagoditi okolju, kjer člani žive.

Potnik, ki potuje z avtobusom, kateri ima odhod zvečer iz Virštanja na Kozjanskem, se že na začetku vožnje neprijetno začudi: voz ni ogrevan, vse, kar je v njem, bučno ropota, kadar je prah, se zgodi, da pride potnik na končni postaji iz avtobusa bel kot pek. Delavci, ki potujejo vsak dan v službo, so se menda tega že navadili in ne negodujejo več. Zakaj bi? Pravijo, da tako ali tako nič ne pomagaj!

MILENKO STRASEK

GABERJE

VEČ VNEME

V soboto, 26. januarja, je bila v društveni telovadnici TVD Partizana Gaberje — Celje letna konferenca. Prisotnih je bilo okoli 100 članov.

Po poročilih in razpravi sta Konrad Končan in Metod Trebičnik podelila športne znake, rekreacijske značke ter priznanja. Podeljenih je bilo 33 tekmovalnih TRIM značk, od tega 9 zlatih, 7 srebrnih in 17 bronastih ter 71 rekreacijskih TRIM značk. Istočasno je društvo razdelilo 27 diplom za dosežene športne uspehe med letom. V imenu Partizana Slovenije pa je podelilo šestim članom društva spričovala za uspešno opravljene tedaje za vodnike.

Za konec smo si ogledali še kratak film o delu, rekreaciji TVD Partizana Gaberje, pohodu ob žici okupirane Ljubljane ter sodelovanju na republiškem orientacijskem pohodu v Skofji Loki.

Zelja predsednika društva Konrada Končana je, da bi bilo več zanimanja za delo v društvu in da bi bilo leto 1974 bolj uspešno kot preteklo leto.

ANGELCA PIKL

CELJE

1014 POPIISANIH KANDIDATOV

Konec tega tedna bodo v Celju v glavnem zaključili s popisovanjem kandidatov, so nam povedali na OK SZDL.

V ponedeljek je bilo popisanih že 1014 kandidatov, od tega 359 žena in 655 moških. Do 27. leta starosti je 215 kandidatov, do 35. leta 282, do 45. leta 280, do 55. leta 205 in nad 55 let 32 možnih kandidatov.

Med kandidati iz neposredne proizvodnje jih je 42 nekvalificiranih, 73 polkvalificiranih, 212 kvalificiranih in 81 z VK.

Glede na izobrazbo prevladuje skupina s srednjo šolo, 110 jih ima višjo in 114 visoko šolo.

Med popisanimi je 321 članov Zveze komunistov in 86 članov Zveze borcev.

Ljubečna

ZADOVOLJNI

Preteklo soboto so se na rednem občnem zboru zbrali člani gasilskega društva v Ljubečni. Ugodno so ocenili preteklo letno delo. Kako tudi ne, saj so opravili veliko dela. Dobili so telefonsko zvezo, preuredili so dom, kupili nekaj nove opreme in posvetili veliko skrbi vzgoji članov in prebivalstva. Da so lahko vse to opravili, so člani večino del opravili s prostovoljnimi delom. V poročilu predsednika društva Staneta Leskovška smo slišali, da so člani opravili več kot 750 prostovoljnih ur.

Kaže pa, da jih uspehi ne

bodo uspavali. Na zboru so namreč tudi za letošnje obdobje sprejeli bogat program dela. Nameravajo še naprej preurejevati dom. Želijo si še več opreme, upajo, da bodo lahko kupili še eno motorno brizgalno z močjo 600 litrov. Še naprej pa bodo posvečali pozornost vzgoji mladih gasilcev in preventivni vzgoji prebivalstva. Pripravljati se bodo začeli tudi na praznovanje 25-letnice društva, ki ga bodo praznovali prihodnje leto.

Tekst in foto:

MILAN BRECL

Predsednik društva Stane Leskovšek govori o lanskem uspehu gasilcev v Ljubečni. Foto: Milan Brecl

ZA 82 KG IN 11 METROV SAVINJSKIH SULCEV

Člani ribiške družine Šempeter v Savinjski dolini so s športnim ribolovom sulca v lanski dvomesečni sezoni še kar zadovoljni. Športna sreča se je nasmehnila dvanaestim članom družine in turistom. Skupna teža vseh ulovljenih sulcev je kar 82 kg, njihova dolžina pa 11 metrov.

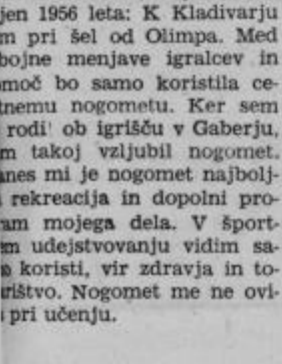
Prvak med ulovljenimi sulci je imel 14 kg. Dolg pa je bil 110 cm.

Tudi ostali ulovljeni sulci rekorderju ne delajo sramote, saj so bili dolgi od 71 do 100 cm.

V lovu na sulca se je lani v okviru šempetrske družine poskusilo 160 sulčerjev. Sreča se je nasmehnila le dvanaestim!

ANTON MIKLAUVZIN

Winko Pečnik, dijak TSS, lani 1956 leta: K Kladivarju prišel od Olimpa. Med bojne menjave igralcev in moč bo samo koristila cennemu nogometu. Ker sem rodi ob igrišču v Gaberju, m takoj vzljubil nogomet. nes mi je nogomet najboljša rekreacija in dopolnilni program mojega dela. V športnem udejstvanju vidim samo koristi, vir zdravja in tovrstno. Nogomet me ne ovira pri učenju.

Branko Skrbinek, delavec v klarski stroki, rojen 1957: Nogomet je že tradicija naši družini. Oče je bil mešan igralec Olimpa pred primi dvajsetimi leti. Zato ne čudi, da sem takoj stopil v vrste nogometašev. im si, da bi bili prvaki in egli čimboljši uspeh na reliškem prvenstvu. Stro- no smo pri Kladivarju skrbljeni, kajti trenerski ker je odličen.

ške Glazije. Poleg njih je v. Vsi so našli na Glaziji pravo tovarništvo. Prej ko igra in marljivim delom Celju. Največje darilo pa h, da se bodo kot mladi dnjih šol vključili v naše

svor pripravil: Jože Kuzma
fotografije: Drago Medved

NOVI TEDNIK ZA SODOBNO KMETIJSTVO

Pisali so nam

CENA NI VABLJIVA

O proizvodnji in preskrbi z mlekom je bilo že marsikaj napisanega, le žal, da tega vprašanja do sedaj niso reševali v sodelovanju in v prid pridelovalcev. Nič čudnega ni, da proizvodnja mleka niha in da včasih ni količin, ki bi bile potrebne potrebnikom.

Proizvodnja mleka zavisi v glavnem od odkupne cene, ki pa običajno ni vabljiva za proizvajalca. Res se je uradna odkupna cena mleka v zadnjem času nekoliko zvišala, ni pa dosegla svojega namena. Vzrokov za to je več. Naj opišem samo enega, ki je za dvig proizvodnje in prodajo neoporečnega mleka odločilen.

Mleko je plačano po stopnji maščobe in bi bilo prav, če bi dobil proizvajalec plačano mleko v višini, kot ga je pokazala meritev maščobe. Glede na to, da prejme kmetijska zadruga plačano mleko od mlekarne na poprečni odstotek maščobe posamezne biralnice, individualno ugotavljanje stopnje maščobe mleka za posameznega proizvajalca ne pride v tem primeru v poštev in se zato plača mleko posameznemu proizvajalcu le v okviru tiste cene, ki jo je dobila kmetijska za-

druga kot poprečno ceno biralnice.

Ker je mleko posameznih proizvajalcev po stopnji maščobe zelo različno, je pri takem obračunavanju oziroma vrednotenju mleka zelo krivično predvsem do tistih proizvajalcev, ki proizvajajo mleko z višjim odstotkom maščobe kot ostali. Prav tu tiči eden od razlogov za izpad proizvodnje mleka, ker proizvajalec ne prejme v tem primeru plačanega mleka po ceni, ki mu po stopnji maščobe pripada. Zato tak način plačevanja mleka vsaj za tiste proizvajalce mleka z višjim odstotkom maščobe ni spodbuden in ni čudno, če se nekateri že preusmerjajo na rešo mlade pitane živine, proizvodnjo mleka pa zmanjšujejo.

O tem vprašanju bo potrebno spregovoriti na predstojećih zborih občanov in zborih proizvajalcev v kooperacijski proizvodnji!

Proizvajalci mleka so tudi nezaupljivi do službe, ki ugotavlja stopnjo maščobe. Meritev stopnje maščobe ugotavljajo vedno brez prisotnosti zastopnika proizvajalcev. Morda bi bilo prav, da ne bi ugotavljali stopnje maščobe v podjetju, ki odkupuje mleko, temveč naj bi to služ-

bo prevzel Veterinarski zavod ali kdo drug, s čimer bi hkrati odpadel sum, da MLEKO Celje gleda le na svoj dohodek in določa stopnjo maščobe, kot je njemu prav.

Zaradi zvišanja stroškov proizvodnje mleka je ravno kar v pripravi nova odkupna cena, ki bi bila za 0,10 din za maščobno stopnjo višja od dosedanje, hkrati pa bi se povečala za vsak liter mleka tudi premija, in to za vsak liter mleka iz družbene proizvodnje za 0,36 din, v kooperacijski proizvodnji pa 0,16 din. Omenjeni predlog povečanja premije je za kooperacijsko proizvodnjo krivičen, ker nastaja razlika med kooperacijsko in družbeno proizvodnjo za 0,20 din pri vsakem litru. Mar ni v kooperacijski proizvodnji vrednost vložene dela in vrednost proizvodnih stroškov enaka kot v družbenem sektorju? Smatram, da je v tem primeru aktualna proizvodnja mleka. Zato naj bi za proizvajalce mleka bila enotna merila in naj bi se višina premije uskladila, ker bi drugače to pomenilo očitno diskriminacijo do odkupne cene mleka v kooperacijski proizvodnji.

TONE KNEZ

Zvesta zemlji

Pri Kmetijskem kombinatu »Hmezad« Zalec, obrat Sempeter, sta že 11 leto zaposlena Pepca in Ivan Ivanjec, ki ju vidimo na sliki pri gradnji novih hmeljskih žičnic. Ko sem ju povprašal, kako sta zadovoljna pri svojem delu, sta povedala: »Delu na polju sva se privadila, všeč nama je. Tu ni slabega zraka, ni trušča strojev, delo pa je raznoliko. Pa tudi to nama je všeč, da delava skupaj, saj sva se pri delu spoznala in sedaj imava že dva otroka.«

Tekst in foto: T. Tavčar

Kmetom za stroje

Pri Kmetijski zadrugi v Slovenskih Konjicah je tudi letos veliko zanimanje za kredite, ki jih nudi zadruga svojim kmetom — kooperantom za nakup kmetijskih strojev. Pogoji vračanja kreditov so zelo ugodni, saj nudi Kmetijska zadruga kmetom kredite po 3% obrestni meri. Rok vračanja kreditov pa so različni in odvisni predvsem od višine posojilnega zneska. Nadalje lahko vračajo kmetje svoj dolg 5 let.

Pri kreditiranju nakupa kmetijskih strojev je prišlo lani do nekaterih neljubih težav. Kmetje so se namreč v večini odločali za nakup traktorjev, teh pa na tržišču ni bilo dovolj. Tako je odobril odbor kmetov — vlagatelj lani 30 kreditov za nakup traktorjev, tovarna IMT pa je poslala Kmetijski zadrugi samo dva. Težave so torej objektivne narave in čeprav naročajo traktorje tudi v nekaterih drugih državah, Kmetijska zadruga ne more v celoti odpraviti težav.

Letos so v Kmetijski zadrugi namenili za kredite okrog 450 milijonov starih dinarjev. Doslej so dobili že 50 vlog, kar pomeni 60% predračunske vrednosti kreditov za leto 1974. Vedno več je kmetov, ki želijo dobiti kredite za nakup kmetijskih strojev. To pomeni, da so kmetje pripravljivi vlagati zato, da bodo več pridelali in tudi več prodali. Občina pa jim je pri večji prodaji z odlokom zagotovila še 10% davčne olajšave. To so prav gotovo pogoji, ki bodo stimulirali marsikaterega kmetijskega proizvajalca, da bo mehaniziral svoje delo in si s tem izboljšal, posodobil in olajšal proizvodnjo.

DAMJANA STAMEJČIČ

Ostali so na kmetijah

DOBRA ZEMLJA

Tokrat smo se ustavili v moziški občini, torej tam, kjer je poleg turizma najbolj razvito kmetijstvo. V lepem dnevu, ki ni bilo podobno zimskemu času, smo se pogovarjali z Marijo Vodovnik, Mileno Atelšek in Jožetom Volarjem. Tema pogovora: klepet o kmečkem stanu, vremenu, letini, delu...

Marija Vodovnik, 75, kmetovalka, doma v Ljubiji: »Doma imamo 17 ha zemlje, obdelovalne osem, ostalo so gozdovi. Veste, kljub temu da nam doma pomaga sin, je hudo. Ne zmoremo vsega. Sicer pa, nič se ne smem

»svaratis, tako dobro, kot nam gre zdaj, nam še ni nikoli šlo. Največji problem je to, da ni pravih naslednikov, ki bi imeli zemljo radi.«

Milena Atelšek, zaposlena v Kmetijski zadrugi Mozirje, drugače doma v Radmirju: »Doma imamo kmetijo, sicer ne veliko, vendar kmetija je. Doma bo verjetno ostal brat,

vendar to še ni določeno. Po resnici povedano, nikoli pa nam še ni šlo tako dobro, kot zdaj.«

Jože Volar je doma v Lučah: »Sem najstarejši med štirimi otroci v naši družini, že delam doma in verjetno bom po očetu tudi prevzel kmetijstvo na naši kmetiji. Dela je dosti, prostega časa malo, če pa je, grem v kino, na ples ali kaj podobnega. Takšne zime, kot je letos, še ne pomnimo, tako je rekel moj ata. Kaj si želim? Doma, da bi bil vsi zdravi, in da bi lahko delali, v Lučah pa zdravstveni dom in telovadnico. Veliko smo se o tem že pogovarjali, želimo pomagati, vendar nič. Sicer pa tako, kmetovanje me veseli in ostal bom na tej naši zemlji.«

tv — dm

Šentjur

MILIJONI KURAM

Orientacijski načrt Kmetijskega kombinata Šentjur predvideva letos, glede na preteklo leto, povečanje celotnega dohodka za 35 milijonov dinarjev, tako, da bi ta znašal 165 milijonov. Dohodek kombinata bo po predvidevanju 17 milijonov 400.000 dinarjev, od tega bodo osebni dohodki 8 milijonov 50.000 dinarjev in skladi 3 milijone. Osebnih dohodkov bodo povečali za približno 25 odstotkov, lani je bil poprečni OD od 1.950 do 2.000 dinar.

ZALEC

OBISK IZ VOJVODINE

Prejšnji teden je prišlo v Slovenijo 36 kmetijskih proizvajalcev iz okolice Kikinde. Udeleženci ekskurzije so želeli spoznati organizacijo kmetijske proizvodnje v Sloveniji. Gostje iz Vojvodine so obiskali tudi Kmetijski kombinat Zalec, kjer so se nekaj ur pogovarjali z vodstvom TOZD kooperacija. Zanimali so se za oblike sodelovanja kmetov kooperantov s kmetijskim kombinatom, za samoupravno organiziranost, delitev dohodka, davčne olajšave in stimulacijo za boljše kmetijsko proizvodnjo ter podobno.

Po pogovoru so si vojvodinski kmetijski proizvajalci ogledali nekaj zglednih kmetijskih posestev v žalski občini in strojno skupnost na Gomilskem.

jev. Tako se bodo — primerjalno — letošnji osebni dohodki v kombinatu približali poprečnemu OD, ki so ga lani v novembru mesecu zabeležili v celjski industriji.

»Ja, saj tako smo vedno leto ali dve zadaj,« je na pol za šalo in na pol zares dejal vodja analitiške službe pri kombinatu, Edo BOHORC.

Letos bodo bistveno večja investicijska vlaganja, in sicer 20 milijonov družbenih investicij ter 16 milijonov v kooperacijsko proizvodnjo za individualne kmetijske proizvajalce. Kombinatsodeluje s približno 800 kmeti.

Družbene investicije bodo prvenstveno namenjene za urejanje farne kokoši nesnic v Slivnici. Za uresničitev tega načrta računajo na kredit mednarodne banke. Strojno opremo bodo nabavili v Italiji. Druga postavka pa je gradnja hleva za govejo živino na Planini pri Sevnici. Obe gradnji bosta končani letos.

Celoten srednjeročni program do leta 1978 sloni predvsem na lastni proizvodnji in kooperaciji ter predvideva za uresničitev »zelenega načrta« 180 milijonov investicij.

M. SENICAR

Šmartno v Rožni dolini

ZAHTEVE KMETOV

Vsaka beseda postavljena na pravo mesto. Nič odvečnega govorenja.

Bližu sto domačinov se je v nedeljo zbralo v Šmartnem v Rožni dolini na svojem zboru. V središču pozornosti je bil predlog občinskega proračuna. Poleg njega pa nekateri krajevni problemi.

Predlog proračuna so sprejeli, četudi so imeli nekaj pripomb in čeprav so ugotovili, da bo denarja premalo, če bi hoteli rešiti vsaj najnujnejše, kar jih teži. Toda, kje vzeti če ni.

Potrebe kažejo, da bodo morali imeti stalnega delavca v pisarni krajevne skupnosti. Ljudje iščejo pomoč, hočejo nasvete. Sicer pa to ni le problem Šmartnega. Podobne zahteve se javljajo

tudi drugod. Občinska skupščina bo morala prisluhniti tej zahtevi.

Pa tudi naslednji: kmetijski sklad je prešibak, da bi lahko uredili vse, kar bi morali. V Šmartnem imajo kmetje upravičene zahteve. Če hočejo v proizvodnji naprej, morajo imeti tudi primerne stroje. Zanj pa potrebujejo ustrezno napeljavo električne energije. Tudi preusmeritev kmetijske proizvodnje bi morali bolj podpreti.

Potem, ko so se zahvalili za razumevanje občinske skupščine, ki je v izdatni meri podprla asfaltiranje ceste od Ostroznega do Šmartna, so opozorili na druge cestne probleme.

M. B.

V SENCI VELENJA POD PAŠKIM KOZJAKOM

PAVLA OREŠNIK IN NJENI

»Ko v mesecu smo
februarju
ponoči prebudili se,
so preko Paškega

Kozjaka
žareče krogle švigale...
In štirinajsta divizija
do zmage častno se bori,
sedaj slava njim spomin
ovija,
kot rdeča zvezda nam
žari.»

Tako je v eni izmed mnogih pesmi zapisala Pavla Oprešnik, žena, stara 71 let izpod Paškega Kozjaka, ki je med vojno pomagala partizanom, danes pa nekaj kilometrov proč od lepo rastočega Velenja živi s še štirimi drugimi člani družine (vsi so nesposobni za delo v razpadajoči kajži.

»Ne zahtevam veliko. Samo toliko desk, da nam notri ne bi teklo.»

Sedimo v kajži, ki je sicer čista, vendar v zadnji sobi »podpoicana«. V prednjem delu strop visi, da samo čakaš, kdaj bo zgrmel nate. Še bolj naprej je prava črna kuhinja, kjer lonce napolnjene s krompirjem, fižolom in zeljem (to je edino, kar pridelajo poleg »jabolčkas« in »svineta«) namakajo na ogenj. Po vodo hodijo dober kilometer proč k izvru. V temi si svetijo s petrolejko. Vedno, ker »štroma« ni, ker ni »strujek«. Ko pogledam skozi okno, pravzaprav je to okenca, vidim Velenje. Tam spodaj se šopirijo kot pavi v živalskem vrtu mogočne stolpnice pa trgovine, lepi lokali, top za delanje umetnega snega in še mnogo drugega.

»Največ se je aktivno in organizacijsko delo predlagateljice odražalo v zbiranju obveščevalnih podatkov, dajanju zatočišč, zbiranju živalskih kart, s katerimi je nabavljala hrano za ranjence. Vodila pa je tudi partizane iz Paškega Kozjaka do Sentjanža.»

To je (uradno zapisano) počela od 22. februarja do osvoboditve, dejansko pa že prej, vendar ji tistega niso priznali. Zdaj za to svoje delo prejema vsak mesec 400 din, za oba duševno prizadeta sinova po 120 din (za vsakega), sestra, ki živi pri njih, pa dobiva 360 din. Doma pa jih je pet! Vsi nesposobni za delo, razen Pavle Oprešnik, ki pa je že tudi naložila enainsemdešeti križi!

Takole pravi:
»Prišli so k meni, če imam kaj denarja, da bi skupaj popravili kajžo. Kje ga pa naj vzamem? Povejte mi, kje naj ga vzamem? Saj ne zahtevam veliko, samo da nam streho nad glavo popravijo, nič drugega. Uvideti bi morali, da sami tega ne zmoremo.»

Gledal sem okoli tiste kajže. Pred njo je sedel kozolec, ki se tudi podira in za katerega je predsednik krajevne skupnosti tako rekel, da je primeren, da bi v času popravila kajže v njem stanovali. Kuhali bi si pa že kje. Ali pa bi sosedje koga vzeli za nekaj dni.

»Moji nikamor ne grejo, saj ne morejo. Jaz znam

Z Lojzetom Ojsterškom, našim dopisnikom iz Velenja in njegovim avtomobilom sva kopala tja po novi, vendar vlažni in še ne popolnoma urejeni (vendar kljub temu hvaležni) cesti proti Paškemu Kozjaku. Včasih, tako pravijo tudi ljudje rojeni v tistih krajih in stari več kot osemdeset let, je bilo v tem času v tistih krajih veliko snega, danes pa je vse živo, trava zeleni, drevje brsti, lahko nabirate teloh, zvončke in trobentice (kako je vse romantično, vendar resnično!), kmetje obrezujejo drevje, pripravljajo se na oranje in setev. Vendar kljub temu vlada neka bojazen, da bo sneg le zapadel in uničil tisto, kar je zaradi toplega vremena prehitro pognalo.

Pri Oprešnikovih, malo pod Paškim Kozjakom (pred tridesetimi leti so tam naokoli švigale krogle in Oprešnikova Pavla je pomagala partizanom. To ima tudi priznано.), ne razmišljajo toliko o lepem vremenu, kot bolj o hiši (če ji sploh lahko tako rečemo!), ki se jim dobesedno podira nad glavo in jih rine v zemljo...

Člani družine (Pavlina sestra, Pavlin sin in Pavlin mož) ob peči, kjer je toplo. Samo kaj, ko ne veš, kdaj se ti bo majavi strop položil na glavo...

z njimi delati, nihče drug. Mi moramo biti skupaj in hiša se mora na drugačen način popraviti, če ima pač kdo voljo, da nam pomaga.»

Razumemo Pavlo Oprešnik.

»So komunisti se borili, borili se za svobodo, a marxizmo je v boju

padel, za našo zemljo ljubljeno.»

Zavilo je okoli voglov in pes je žalostno zatutil. Za zapečkom so se stiskali oba sinova, zdravstveno prizadeta, Pavlina sestra (stara preko sedemdeset let), Pavlin mož (invalid, zdravstveno zadnja štiri leta povsem uničen), za mlizo pa Pavla. Ženica, ki

živi v omenjeni kajži že od leta 1923, kajži, ki jo je do začetka bolezni nekako še krpal zdaj bolni mož. Njihov »vrt« je velik nekaj več kot tri hektare, samo kaj, ko ga nihče ne more dobro obdelovati. V bregu so. Pa to ni važno. Zdravi in mladi niso. To je tisto, česar neče nihče razumeti. »Ze 1943. leta sem dobila zračko za zavedno sodelovanje s partizani, priznali pa mi tistega niso. Ze takrat smo se dogovorili za sodelovanje, pa se je tako končalo...«

Govori o tem, da pridelajo precej krompirja (z rokami ga izgrebejo iz zemlje in nič ne prodajo,

Matj Pavla Oprešnik razlaga, kako velik krompir so z rokami pobirali z njiv, kjer lastna kolena grizeš.

ker ga sami jejo) pa fižola in zelja (vse to je hrana, ki ne odide z njihovega jedilnika), posejejo tudi nekaj pšenice, ki ne obrodi dobro zaradi višine, ampak jo sejejo samo zato, da imajo slamo in nekaj zrn za kokoši. Sod napolni jabolčnik z neurejenih drevih.

»Saj bi urejevali in delali pa če ne moremo.»

Pri njih je bila socialna delavka pa predsednik krajevne skupnosti in še mnogi, vendar vsak bi pomagal takrat, če bi tudi oni pomagali. Samo kako naj pomagajo, ko so vsi bolni, betežni in stari? Prav zaradi tega pa so vredni, da se nekje najde

dober star milijonček, da se jim zakrpa stara kajža ali napravi nova. Ne takšna, ki bi bila podobna vikendu malo višje nad njimi ali hišam malo nižje v dolini pod njimi, ampak nekaj takšnega, kjer bi lahko človek mirno spal in živel vsaj zadnja leta človeško življenje.

»Januarja 1944 (bila je huda zima in veliko snega) je prišlo k nam pet mladih fantov partizanov. Prosil so nas za nekaj toplega. Dali smo jim. Štirje so jedli, peti je bil na straži, potem ga je drugi zamenjal. Nato so me prosili, če bi jim pokazala pot tako daleč, da bi prišli do Sentjanža. Šla sem

z njimi. Obula sem možev škornje (bili so mi preveliki in kmalu sem v njih imela vse polno snega), ker svojih nisem imela. Ko sem jih prepeljala tako daleč, da so lahko sami šli naprej, smo se poslovili, eden pa mi je rekel, če bi me spremil nazaj. Rekla sem, vi mene, jaz pa vas nazaj, tako se lahko spremijava celo noč. Šla sem sama. Malo pred domom sem zaslišala šum. Skrila sem se v sneg. Po poti je šla nemška patrolja proti Kozjaku.»

Pavla se začne tresti (»to mi je ostalo kot spomin na vojna leta,« pravi), ko jo nekoliko pomirimo, nadaljuje:

»Nekaj dni kasneje je mož odšel k sosedu in se dolgo v noč ni vrnil. Bedela sem. Zapraskalo je po vratih, vstala sem in rekla, vstopi, kje tako dolgo hodiš, lahko bi te dobila nemška patrolja. Stopila sem proti peči, se obrnila in pred sabo gledala nemškega vojaka. Vprašal me je, če me je kaj strah, rekla sem, da me malo je, potem pa je povedal, da je partizan, ki je ukradel nemško uniformo, da se bo lažje prebil do doma v Smartno. Postregla sem mu, potem pa me je povabil iz hiše. Mislila sem si, Pavla, zdaj bo pa po tebi, to ni partizan, temveč Nemec. Samo čakala sem, kdaj me bo ustrelil. Pa me ni! »Popolnoma sem izgubil orientacijo, pomagajte mi.« Povedala sem mu, kam in kako in odšel je.»

Odrinili smo od Pavle Oprešnik, ki s še štirimi člani živi v kajži, za katero je rekel Lojze Ojsteršek, »kaj bi bilo, da zapade veliko mokrega snega?« Tudi sosedje so pripravljene pomagati, vendar ker gre za specifičen primer, naj pomagajo tudi drugi. Z besedami se hiše ne da postaviti! Vrtali smo iz tiste vrtače, kjer so pred tridesetimi leti frčale krogle po nedolžnih vrhovih smrek — nenazadnje — tudi ljudem, zato, da bi jim pomagali.

»Vojna leta so minila, zapustila nam spomin, le za borbo in trpljenje s pesmico se oglasim... Nam ostali so spomini na minule vojne dni, kadar pa na nje se

spomnim, se oko mi zasolzi.»

Ko sem se vračal iz tistega »grisa«, kjer sonce bolj poredko sije in zemlja ni posebej plodna, sem razmišljal o ljudeh, ki so nekaj dali (dajali bi še danes, če bi lahko), ki pa so ostali danes sami s spomini na vojne dni. Gredo naprej, samo pot v breg je grizenje lastnih kolien (na tistem območju). Cesta (ta je)? ni vse. Ne moti me, da so tam v tistem lepem koncu vikendi in spodaj stolpnice in top za umetni sneg, ne, prizadene pa me to, da je vmes hiša (koliko jih je še drugod?) Pavle Oprešnik in njenih varovancev. Iskreni bodimo: tudi naših.

Tekst: **TONE VRABL**
Foto: **LOJZE OJSTERSEK**

KK Žalec

SKRIB STANDARDU

Med množico sindikalnih organizacij v Žalcu se je v zadnjem času s svojim delom še posebej uveljavila sindikalna organizacija v Kmetijskem kombinatu Hmezd. S predsednikom organizacije Ivom Vodlarjem smo pokramljali o delu sindikata v kmetijskem kombinatu.

NT: Ali nam lahko poveste nekaj besed o lanskem delu?

IVO VODLAR: Značilnost lanskega leta predstavlja uveljavljanje ustavnih dopolnil, ustanovljanje TOZD, podpisovanje samoupravnega sporazuma... Predvsem pri slednjem smo storili veliko. Besedilo samoupravnega sporazuma smo pričeli sestavljati že proti koncu leta 1972. Kolektiv smo politično tako razgibali, da je bilo treba besedilo štirikrat popravljati, preden smo ga decembra lani podpisali. Pri osveščanju ljudi smo precej dosegli. Ljudem ni več vseeno. Hočejo biti obveščeni, hočejo odločati o ustvarjenih sredstvih, hočejo vedeti, kam ta gredo, skratka, želijo soodločati.

NT: Kakšni pa so uspehi na drugih področjih dela?

IVO VODLAR: Toliko je področij dela, da je pravzaprav nemogoče vsa omeniti. No, menim, da smo veliko storili pri oblikovanju solidarnostnega sklada. Iz tega sklada nadomestimo razliko pri osebnih dohodkih za tiste delavce, ki so zaradi bolezni

premeščeni na slabše plačana delovna mesta, omogočamo kvalitetnejše zdravljenje v zdraviliščih in podobno. V ta sklad prispevajo delavci iz vseh TOZD.

Omeniti velja tudi naša prizadevanja za beneficiranje delovni staž za naše traktoriste, kmetijske delavce, ribiče, delavce v klavnici, skratka za ljudi, ki so izpostavljeni nevarnostim poklicnih bolezni. Naj omenim še področje obveščanja. Menimo, da je glasilo Hmeljar premalo. Ljudi moramo obveščati tudi z živno besedo, na sestankih, ki jih bomo sklicevali med malicami ali pred začetkom dela. Le dobra obveščenaost pogoljuje sodelovanje v samoupravljanju.

NT: Kako pa je sindikat v kombinatu organiziran?

IVO VODLAR: Organiziranost sindikata smo namenili posebno skrb. Pri nas bo imela vsaka TOZD svojo osnovno organizacijo. Se več, v tistih TOZD, kjer je več delovnih enot, na primer v kmetijstvu, mesninah itd., bo več osnovnih organizacij, na ravni TOZD pa bo delovala konferenca. Tudi na nivoju podjetja bomo ustanovili sindikalno konferenco.

NT: Morda le še nekaj besed o nalogah, ki so pred vami.

IVO VODLAR: Glavna naloga, ki je sedaj pred nami, so brez dvoma volitve. Izvedli smo že volitve v samoupravne organe, sedaj pa nas čakajo še občinske volitve, kjer se bo treba močno angažirati in veliko delati. Brez podpore in sodelovanja kolektiva jih ne bomo mogli izpeljati na demokratičen način.

Druga, prav tako pomembna naloga, je izpopolnjevanje ustavnih določil v vsebinskem pogledu. Tretja je boj za dvig življenjskega standarda naših delavcev. Ne bomo mogli dovoliti stagnacije standarda. Pomembna naloga nas čaka pri gradnji novih stanovanj, ki jih je v našem kolektivu premalo. Naprej naj ne naštevam, saj je drugih, stalnih nalog sindikata še veliko — od skrbi za družbeni standard pa do rekreacije.

BRANKO STAMEJCIC

30 let pohoda štirinajste divizije

OB GRACNICI

V občini Laško se približuje priprave na svečano proslavitev 30. letnice pohoda legendarne XIV. divizije h koncu. V Rimskih Toplicah je bila v torek prva od dveh skupnih vaj vseh sodelujočih, na svečani akademiji, ki bo v soboto 9. februarja ob 18. uri v dvorani vojnega zdravilišča.

O srednja prireditelj ne bo v Rimskih Toplicah po naključju. Po začrtani maršuti bi morala XIV. divizija nekje pri Rimskih Toplicah preko Savinje (v Smarjeti) in se prebiti v območje rudarskih revirjev. Zaradi močnih zased vzdolž ceste Celje—Zidani most je divizija v dolini Gračnice menjala smer in preko Šmizkavča, Olesč pri Štorah obšla Celje po severni strani.

V torek 12. februarja, natančno po tridesetih letih in skoraj tudi ob uri, bo v dolini Gračnice pri spomeniku junaka Ilje Badovinca ponovljen dogodek iz leta 1944, dogodek, ki je bil najbolj pretresljiv in tragičen. Že dvakrat so v tej ozki soteski v spomin na pohod štirinajste ponazorili »živi zid« in tako bo tudi letos ob tridesetletnici. V dolini bo dopoldne tudi redna vaja dela teritorialne enote, ki bo ob treh popoldne sodelovala v prikazu živega zida. V dolino pride v tem času kolona mladit, ki bo verno času in dogodkom sledila stopinjam borcev XIV. divizije. Seveda se bodo svečanosti ob Gračnici udeležili občani iz vseh krajev v občini in mladina iz Ljubljane, ki bo prav tako

prišla v ta kraj. Po rekonstrukciji dogodka iz NOV pri spomeniku komemoraciji kjer bo poleg šolske mlade, pevcev in godbenikov, delovala tudi enota JLA. Spomeniku bodo položili vence.

Ker bo v teh dneh velj prireditelj vzdolž trase pohoda XIV. divizije, zaenkrat zanesljivo, kateri od udeležencev pohoda bo pri spomeniku v dolini Gračnice poril.

V sredo, naslednji dan, mladinska kolona konča svoj pohod v Olesču in se vrne v Laško. Tu bo na splošno način sprejeta nova skupina prostovoljcev v enoti SLO. Prva skupina je bila vključena v kritičnih dneh okoli zapleta v vojni bližnjem vzhodu.

Slov. Konjice

KAJ S KULTURO

Prejšnji teden je koordinacijski odbor za razlago družbenega dogovora o financiranju splošne in skupne porabe v Slovenskih Konjicah izdal brošuro v kateri so zajeti programi vseh interesnih skupnosti v občini. O programih in financiranju družbenih dejavnosti v letu 1974 so pred dnevi razpravljali na razširjeni seji občinske konference ZK in občinskega sveta ZSS. Razprava je opozorila na nekatere nejasnosti v programih, zelo kritično pa so prisotni ocenili delo republiških skupnosti, ki za občinske razpra-

ve niso predložile podatkov, ki bi delovnim ljudem točno prikazali družbeno porabo v lanskem letu v primerjavi s predvideno letošnjo. Prisotni so veliko razpravljali tudi o programu kulturne skupnosti. Ta namreč predvideva, da bo z dogovarjanjem za stopnjo 0,79% od bruto osebnih dohodkov zbrala okrog 150 starih milijonov dinarjev, kar je za približno 110 milijonov več kot lani. Vendar pa si kulturna skupnost v Slovenskih Konjicah ne obeta veliko od vsega tega denarja. Ker se kulturna dejavnost ne odra-

ža samo v okviru ene same občine, ampak sega čez meje in se prepleta z zavoji, ki so regijskega in republiškega pomena in imajo svojo dejavnost razširjeno tudi na področje Slovenskih Konjic, je potrebno financirati tudi del njihove osnovne dejavnosti. Tako naj bi kulturna skupnost v Slovenskih Konjicah prispevala republiški kulturni skupnosti okrog 37 milijonov starih dinarjev za potrebe in dejavnosti regionalnih zavodov naj bi 28 milijonov dinarjev, občinski kulturni skupnosti pa tako ostalo 89 starih milijonov za dejavnost in investicije. Prav gotovo je to v primerjavi s lanskim letom veliko več. V primerjavi s sredstvi, ki jih bi morali prispevati kulturna skupnost republiškim in regijskim zavodom, pa je razmerje prav gotovo v korist neobčinskih zavodov. Franček Selc, predsednik Temeljne kulturne skupnosti v Slovenskih Konjicah, je ob tem dejal:

ŠTRAJNARJEVA MAMA

Ze večkrat sem bil namenjen, da se oglasim v gostilni Stajnerjeve mame v Vinski gori. Sicer pa se uradno imenuje Gostilna Jožefa Delakorda. Stajnerjeva mama ima že kar lepa leta. 85. leto se ji piše in že 66 let vodi gostilno v Vinski gori.

Kako dolgo je že tukaj privatna gostilna?

»Veste, čisto točno ne vem niti mi sami. Iz nekkih dokumentov vemo, da je tu bila gostilna že 1868. leta. Torej že kar 106 let v tej hiši točimo vedno dobro piščo.«

Je bilo med okupacijo pri vas težko?

»Tista leta so bila za nas res zelo težka. Smo čisto ob cesti Velenje—Celje. Podnevi so bili pri nas Nemci, ker pa smo tudi ob robu gozda, so k nam prihajali ponoči tudi partizani.«

Kdaj pa so bolj redno začeli k vam prihajati partizani?

»Ze leta 1942 in potem so bili kar pogostokrat pri nas. Zelo je bilo težko, ko so se začeli v partizane preoblačiti tudi Nemci, tako da včasih nismo vedeli, koga imamo v hiši. Veliko krat smo oskrbeli partizane z živili. Ničkolikokrat je šla iz hleva kakšna krava, tele ali prašič. Pa vse bi bilo dobro, če ne bi vzeli tudi Nemci.«

(V sobi na steni visi Spo-

menica za padlim sinom Stanikom, ki je odšel v Bračičevo brigado in je padel v bojih nad Mozirjem 22. 12. 1944. leta.)

Kako pa je sedaj, ko imate v tem kraju kar pet gostiln? Se to pozna pri prometu?

»Lahko rečem, da niti ne. Kljub številnim gostilnam imamo še vedno stare goste in ker smo bolj skromni, še kar nekako gre.«

Stajnerjeva mama je še krepka. Kljub temu, da je že v 85. letu, še vedno postreže gosta z dobrim vincom v svoji gostilni, ki jo vodi že 66 let.

L. OJSTERSEK

DAMJANA STAMEJCIC

Celje

POSVET DU

Na posvetu direktorjev delavskih univerz celjskega območja in Trbovelj pri delavski univerzi v Celju so razpravljali o nalogah teh izobraževalnih zavodov pri nadaljnjem razvoju višjega šolstva ter o oblikah bodočega sodelovanja. Kot gosta sta se posveta udeležila tudi predsednik zveze delavskih univerz Marjan Lah in direktor višje pravne šole iz Maribora dr. Vanek Šiftar.

Razprava o razvoju višjega šolstva v širšem celjskem območju je pokazala, da so delavske univerze na tem področju zelo pomemben dejavnik. Sedaj delujejo že posamezni oddelki pri delavski univerzi v Celju, ki bi jih kazalo postopoma osamosvojiti. To še tem prej, ker se Maribor že oblikuje v visokošolsko središče severovzhodne Slovenije. Razen v pridobivanju študentov v višje šole iz vrst slušateljev, ki pri delavskih univerzah širšega celjskega območja končajo različne šole, je njihovo pomembno mesto še v dopolnilnem in funkcionalnem izobraževanju že zaposlenih delavcev.

V zvezi s temi nalogami so sklenili, da bodo delavske univerze sodelovale z posebnim odborom pri medobčinskem svetu osmih občin, ki je zadolžen za oblikovanje

razvoja višjega šolstva. Tako želijo pomagati, da bi ta akcija res čimprej stekla. Razen tega pa so predlagali, da bi morali v občinah podrobneje analizirati izvajanje družbenih dogovorov o usmerjanju kadrovske politike, zlasti tistih določil, v katerih so zapisane skupne naloge pri izobraževanju odraslih, to je zaposlenih delavcev. Splošne ocene kažejo, da akcije ne potekajo v smislu njihove vsebine.

Precejšen del razgovora so udeleženci namenili še nadaljnjemu sodelovanju delavskih univerz na celjskem območju. Razen v Celju ti zavodi obstajajo še v Laškem, Mozirju, Slovenskih Konjicah, Smarju pri Jelšah in v Velenju. To je še zlasti potrebno na področju družbeno-političnega in ekonomskega izobraževanja zaposlenih. Glede na to, da so pri delavski univerzi v Celju oblikovali dober program raznih oblik tovrstnega izobraževanja in imajo v tem mestu na voljo večje število sposobnih predavateljev, so se dogovorili, da bodo slednji prihajali tudi v okoliške občine. S temi bo posameznim predavateljem možna boljša priprava, razen tega pa bodo svoje znanje lahko posredovali širšemu številu slušateljev. V. L.

KONJICE
UPRAVIČENA
DELAVSKA
PROGA

Sredi lanskega novembra uvedena nova avtobusna delavska proga med Spitalcem in Slovenskimi Konjicami je v času dveh mesecev že pokazala in potrdila svojo upravičenost. Vsako jutro se iz krajev ob južnem delu Konjiške gore pripelje na delo v konjiška, deloma pa tudi zreška podjetja okoli 30 do 40, včasih pa tudi več delavcev, po drugi uri popoldne pa se vračajo nazaj na svoje domove.

Nekoliko težav povzročila je slaba cesta, saj je na njenem precejšnjem delu izredno močan promet v zvezi s prevozom velikih količin peska iz žiškega peskoloma za gradnjo nove hitre ceste Hoče—Leverec. V. L.

CELJE
REŠITEV

Z ukinitvijo plesov v Narodnem domu je nastopilo za Občinsko plesno šolo v Celju težko vprašanje: »Kje nadaljevati s plesnim tečajem?« Pričeli so iskati dvorano, toda brez uspeha. Končno jim je telovadno društvo Partizan Gaberje—Celje odstopilo svojo telovadnico. Uprava Plesne šole se UO društva iskreno zahvaljuje za razumevanje in pomoč, kajti v nasprotnem primeru bi morali tečaj prekiniti. Res, vsa čast društvu! Zaključni maturantski ples, ki bi moral biti 16. t. m. v Narodnem domu, je do nadaljnjega preložen.

V KONJICAH ASFALTIRAJO

Na republiški cesti, ki povezuje Poljčane s Slovenskimi Konjicami, so že začeli s prvimi deli za njeno ureditev, razširitev in asfaltiranje med Žičami in Ločami v konjiški občini. Sedanja trasa je bila razmeroma ozka, zato jo bodo na levi strani iz smeri Žič proti Ločam razširili z večjimi količinami kamnja in peska.

Sedanje razmeroma ugodno in toplo vreme omogoča, da lahko v tem zimskem času opravljajo tudi takšna crstna dela. Ker je predvideno tudi asfaltiranje ceste med Žičami in Dražo vasjo (skozli t dve vasi pa je že asfaltirana), bo neurejen ostal le še odsek med Ločami in Poljčanami, to je približno polovica celotne ceste.

RADO PLAUSTAJNER: DO KITAJSKJE IN ŠE DALJE (3)

DO KITAJSKJE

Kitajska kuhinja je znana in obstajajo predvsem tri vrste. Zame najljubša je bila kantonška ali južnokitajska, ki ni slana niti mastna. Temelji predvsem na rižu, zelenjavah ter raznih vrstah mesa. Sanghajska ali centralna je bolj slana in mastnejša, toda njena specialiteta so jastogi, krapi in juhe iz morskih psov ali ptičjih gnezd. Pekingška ali severna kuhinja je bolj slana, znana pa je po svojih pečenkah raznih živali predvsem po pečeni pekingški raci in po pečeni raki. V restavraciji sva edina belca, vsi ostali so Kitajci. Ko dobiva jedi, začneva jesti s paličicami in ostali imajo takoj predstavo v malem. Prijatelj Milan po svoji profesorski pozabljivosti iznajde takšen način uporabe paličic, da pobira hrano z ožjim delom ene paličice in debelejšim delom druge paličice, kar seveda ne rodi uspeha, temveč pri ostalih gostih le poveča zanimanje za najin show. Sam pogledujem po drugih Kitajcih, ker se ti kar odkrito režijo, poskusim kar po svoje vendar prinesem kos rance le do ust. Od tam dalje pa »se gre rance padalca in pristane poleg krožnika. Ugotovim, da so nam dali prave kitajske paličice, ki so gladke in okrogle in ker je potrebno rešiti položaj, a si z angleščino ne more-

va pomagati. nariševa viliče in jih končno tudi dobiva. Predstave za Kitajce je konec in mastila sva se z raco, slanino, z ananasom, rižem, raki z gobami in svinjino v fiziološki omaki.

Po večerji se napotiva v kitajski zabavni park, Lai Chi Kok. To je zabavališče kot kakšen Tivoli. Za majhno vstopnino lahko v zabavišču zastopj gledaš kino, poslušaj pevce, si ogledaš živalski vrt, kjer celo razstavljajo ptiča dalmatinskega pelikana, če je seveda sploh dalmatinski. Nad zabaviščem vozi manjša železnica. Polno je raznih igrainih aparatov, vrtiljakov, igrišč za namizni tenis, raznih stez strahov in tudi porno shopov. Toda naju je zanimala prava kitajska ópera. Ustrezní paviljon hitro najdeva. Predstave so dobro obiskane, tudi mladine je precej, igralci so oblečeni v stare kitajske noše in pojejo v mikrofón. Njihova igra je v dosti večji meri statična kot v naših operah, vendar želijo predvsem s kretnjami rok dopolniti učinek svojih besed. Orkester je majhen in šteje le violino, nekaj različnih tolkal, npr. tudi same palice ter kitare, predvsem starih na dve struni. Njegova muzika je glasna in ostrá, z redkimi melodičnimi izpeljavami v našem smislu. Zgodba, ki jo gledava, je stara in sodobna hkrati,

prava love story na kitajski način. Fant Djajarama se zaljubi v lepo Lajonsari, hčerko pomembne osebe. Ker njeni starši zvezi nasprotujejo, naredita oba samomor. Torej še eder izmed tisočerih obrazov ljubezni, ki publiko po svoje vedno presune in v tem sva si bila takrat kot tujca z ostalimi domačini domača.

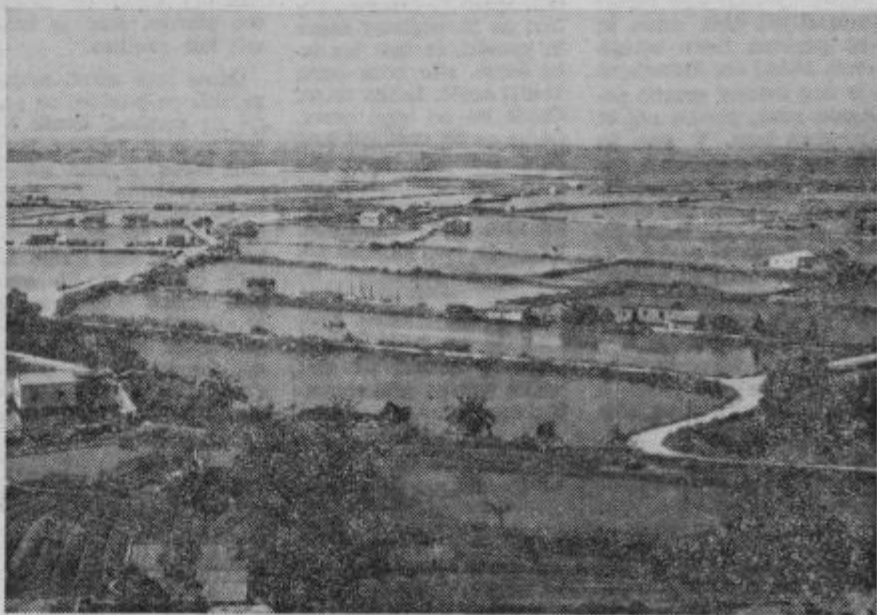
Obiskati Hong Kong in ne stopiti do meje z LR Kitajsko, pomeni enako, kot če obiščeš Pariz, a si ne ogledaš Louvra. Ne samo temu mnenju na

ljubo, temveč predvsem zato, ker sva želela videti tudi dobršen del pokrajine New Territories že doma ni bilo dvomov o tem, da tja kreneva.

New Territories je dežela med Kowloonom in LR Kitajsko. Pripada il še 235 otočkov ob obali, ki so posejani z ribiškimi vasmi. Že severni del Kowloona pripada tej pokrajini, ki so jo Angleži dobili v zakup za dóbo 99 let. Ko prečkaš v Kowloonu Boundary (mejna ulica), se začne najprej

industrijski predel, kjer je polno tovarnih lahke in predelovalne industrije. Hong Kong je znan po izdelkih te industrije, saj izdelujejo vse od tekstila do igrač. Toda proizvajati pred vrati Japonske in prodajati predvsem po Aziji, zahteva nujno veliko in ceneno proizvodnjo, zato je Hong Kong znan po cenenosti, predvsem tehničnega blaga in tekstila, pri čemer ni prezreti, da cena blaga ni obremenjena s carinskimi in drugimi fiskalnimi davkami, ali pa so te minimalne. Blago se zato ne prodaja samo, kot marsikdo zmotno misli. Dober barvni televizor pa vendarle stane komaj 8.000,00 din in na splošno rečeno je tehnično blago dvakrat cenejše kot pri

nas. Razloček med industrijskim predelom pokrajine New Territories in kmetijskim predelom, je velik in opazen. Nenadoma se namreč znajdeš iz prenaseljenih območij sredi kmečke pokrajine in občutek imaš, da si prišel v drug čas in življenje. Zato takoj spoznaš, da pridevek New (novi) zavaja, kajti pokrajina New Territories je stara dežela in v marsičem zadnji del azijskega kontinenta, kjer še obstoji nedotaknjeno stara kitajska kmečko življenje, ki ga tudi v socialistični Kitajski ni več. Okoli pol milijona prebivalcev živi v tej pokrajini, ki je po obronkih hribovita, drugače pa pretežno ravninska. To je pokrajina polj, kmetij in ribiških vasi z grbastimi hribi, pod katerimi ležijo riževa polja, kjer lahko opaziš Kitajce pri delu. Značilna, srnam podobna goveda, znana široka banjam drevesa, zelene pinje ter starodavne hiše, so še vidni edini dodatni dekor, ki napravi pokrajino značilno kitajsko. Riževa polja rodijo dvakrat na leto in dajejo žetev v aprilu ter koncem oktobra. V pokrajini je čez 600 vasi in najstarejša Tang Clan izhaja že iz 11. stoletja. Posamezna vas nastaja okoli vaskega dvorca in je pozidana kot grozd za utrjenim zidom, ki je bil v starih časih nujen, ker so bila stalna nasprotja in vojne med plemeni. Ljudje živijo v vaških skupnostih (zadrugah) in ponavadi ena vas sestavlja eno pleme.

Riževa polja v New Territories

OB PRAZNIKU V DOBRNI

Kurir v zaledju

Bilo je ravno tiste februarске dni, ko se je Štirinajsta divizija prebijala preko Paškega kozjaka. Vrhovi planin so bili zaviti v meglo. Le ponoči, ko je mraz rezal do kosti, se je nekoliko zjasnilo. Povsod je bil visok sneg in zamek. Ljudje v dolini so strahoma pogledovali proti hribom, odkoder se je dan in noč slišalo zamolklo streljanje.

Peter je tiste težke dni preživel po svoje. Najbolj je bil vesel, da mu ni bilo treba več hoditi v šolo, ker je učitelj po prvem napadu na vas zbežal, v šolo pa so se naselili žandarji in jo spremenili v trdnjavo. Sicer pa so se Petru po glavi vrtele vse drugačne misli, kot pa misli na učenje. To zadnje leto je tudi precej zrasel, vsa obleka mu je bila prekrajka ali pretesna in v njej se je počutil nekam utesnjenega, samo drugi tega niso opazili. Njegova skrta in največja želja pa je bila, da bi nekoč postal kurir, partizanski kurir. Mislil si je, da bi lahko opravljal naloge, ki si jih mogoče njegovi vrstniki nikoli ne bi upali opraviti. Želel si je tudi, da bi mu starejši nekoliko bolj zaupali, da bi ga imeli za odraslega. Kadar je pot zanesla terence in kurije mimo njihove domačije, so se vedno ustavili tudi v njihovi hiši, ne samo, da bi se pogreli, najedli in naklepetali, temveč predvsem zato, da bi izvedeli kaj novic. In, kadar so prišli partizani, so ga domači vselej poslali po kakšnih opravih ven, v hlev, češ: saj mu ni treba vsega videti in vedeti. Včasih je bil zaradi tega nezaupanja zelo žalosten in jezen, vendar ga je njegova neutrudna iznajdljivost in nenasična radovednost vedno nekoliko poplačala in potolažila, kajti na skrivaj je na ušesa vlekel vse, kar in kjer se je dalo. Nešteto krat se mu je zdelo, da se bo razpohčil od novic, ki jih je nosil v sebi.

Nekega dne se mu je vendarle nasmehnila sreča. Pozno ponoči so prišli partizani. Dva je Peter poznal, saj sta bila domačina. Tretji pa se mu je zdel komandant, zakaj takoj po prihodu je uzal iz nahrbtnika pisalni stroj ter pričel pisati. Pisal je najbrž vso noč, ker Peter se je medtem velikokrat prebudil, a partizani so še vedno bedeli in se pogovarjali z domačimi.

Zjutraj drugega dne so ga navsezgodaj

prebudili. In partizan s pisalnim strojem mu je ukazal:

»Ti, Peter, boš šel v vas! Saj si korajšen, kajne? Vse boš skrbno opazoval in poslušal... Samo glej, da ne boš postal sumljiv. Kajti vse poti so sedaj strogo zastražene, Nemci ne zaupajo nikomur več...«

Ko se je odpravil od doma, mu je še mati naročila: »Pazi se! In na občino stopi po živilske karte, da boš manj sumljiv.«

Počasi je Peter zagazil proti vasi in spotoma premišljeval, kako bo opravil svojo nalogo, spraševal se je, če se mu bo posrečilo zbrati dovolj važnih podatkov. Ko je s temi mislimi prišel v vas, se mu je zdelo vse po starem. Videti je bilo zelo malo ljudi. Pri cerkvi, v župnišču so bili nastanjeni policisti. Pred vrati je stal stražar in naveličano brcnil v kup snega pred seboj. Peter je zdrknul mimo njega po stopnicah navzdol proti trgovini in potuhnjeno opazoval stražarja, ki je mencial sem in tja ob cerkvenem obzidju in nepazljivo motril okolico. Očitno je bilo, da je farovž prazen, ker je tudi stražar delal tak videz. Peter je mrzlično premišljeval in hitro prišel do zaključka, da policaji hajkajo, da so na pohodu. Zato je nemudoma krenil naprej proti občini, ki je čemela pod gozdičem kraj vasi. Ko je bil le nekaj korakov od hiše, ga je že ustavila žandarska patrulja. Kar nenadoma so zrasli pred njim, vsaj tako se mu je zdelo, in silno se jih je prestrašil.

»Kam!« so ga vprašali. Peter jih je debelo gledal in korajžno izjavil: »Po karte grem!« Niso mu takoj verjeli. Sumljivo so ga gledali in spraševali iz katerega konca vasi je prišel. Slednjič so ga pustili dalje.

Ko se je čez nekaj trenutkov vračal, je pomislil, da se bo moral čim dlje zadržati

ti na vasi, samo da bi še kaj izvedel. Stopil je v trgovino. Prodajalna je bila prazna, ni bilo blaga in ne kupcev. Trgovca je zamišljeno stal za zaprašenim pultom in grdo gledal Petra, ki je pasel oči po praznih policah.

»No, če ne misliš nič kupiti, izgini...« je zarezal vanj in ga pisano pogledal.

Peter se je počasi odpravil na pošto, toda tudi tam ni imel sreče. Ko se je nato vračal, je pristal ob šolskem plotu in se naslonil nanj, da bi premislil, kaj mu je storiti. Zelo ga je skrbelo in sram ga je bilo, da bi se domov vrnil čisto praznih rok, brez podatkov. In kaj bi rekli partizani? — Nikoli več mu ne bi zaupali kakšne naloge... Ves nesrečen je strmel v svet pred seboj, v šolo nasproti in v ozke line v oknih. V stražarski hišici pred šolo je bil stražar. Morda spi, si je dejal Peter, zakaj od časa do časa se je iz hišice slišalo dremotno pokašljevanje.

Petrove radovedne oči so se ustavile na šolski drvarnici, ki je bila v prizidku. Slišal je praviti, da so žandarji drvarnico spremenili v zapor. Bil je zelo radoveden, kakšen je zapor videti v resnici. In kakor bi ga nenadoma nevidna sila porinila čez šolski plot do drvarnice, že je tiščal ves zadihan ušesa na vrata in škilil skozi špranjo v notranjost.

Na nekakšnem zaboju je sedel neznan možki, si podpiral kuštravo glavo in se tresel od mraza. Peter je poskusil odpreti vrata, toda glej, naj je bilo še tako neverjetno, v vratih je tiščal ključ. Samo rahlo ga je zasukal in zapor je bil odprt. Možakar je debelo pogledal fanta, šnil bliskovito na noge ter jo ucvril ven iz drvarnice, naravnost na šolski vrt in potem čez potok v bližnji gozd.

Peter je bil sprva od presenečenja čisto trd in na mestu je obstal kot pribit. Potem pa se je šele čez nekaj dolgih trenutkov zavedel in spoznal, da mora tudi sam zbežati. Tekel je naravnost proti domu, ne da bi se še enkrat samkrat ozrl nazaj. Bil je tako neizmerno vesel svojega nenadnega podviga, da ni takoj razumel kričanja in streljanja za svojim hrbtom, ne sikanja svinčenk, ki so mu zabrnele mimo ušes.

»Halt, halt, haaalt...« so kričali žandarji in tekli za njim. Peter se je ves zaspel in razburjen ustavil z visoko dvignjenimi rokami, v katerih so kakor pahljajca frjolale živilske karte. Ko je tako stal in čakal na Nemce, se ga je polastil strahanski strah, in bil je ves zmešan, ko je pomislil na domače in na partizane v hiši. Toda skušal se je ukrotiti in stati mirno, čeprav so se mu kolena nevarno tresla, ko so prišli žandarji do njega.

»Saj ta ni pravi!« so se čudili in kričali: Ti, zakaj si pa tako tekel?«

»Tekel!« se je Peter začudil. Potem pa je kar samo planilo iz njega: »Zato, zato, da bi bil prej doma!« In v istem hipu se začutil na svojem licu ostro in pekočo bolečino. Najbližji žandar mu je pripeljal tako mogočno klofuto, da se je skoraj sosedel.

Potem ko je mukoma, ves zbit končno prilezel domov, ga je čakalo še eno presenečenje. Vsi domači so ga neusmiljeno ozmerjali in najbolj jezni so bili partizani: »Polovili bi nas bili kot miš!« ga je jezo ozmerjal partizan s pisalnim strojem ter mu zažugal: »Ti, drugi pa malo pomisli, kaj delaš...« Peter pa se je ujaljen in jezen na ves svet zavlekel na peč in si sam pri sebi mislil:

»Spustil pa sem ga le, partizana...« Toda že drugi dan se je po vasi razvedelo, da izpuščeni ni bil noben partizan, temveč nek skrivac, ki je pobiral hrano na račun partizanov in žandarji so ga na županov ukaz prijeli, pretepli in zaprli v šolsko drvarnico.

Toda Petra to zdaj ni nič več zanimalo. Upal pa je, da se mu bo morda spet kmalu ponudila priložnost, da se bo izkazal in morda postal še kurir.

E. PODPECAN

PISMO MESECA

PREIZKUŠENA ŽENA

Ze veliko ljudi se je za-teklo k vam po nasvete. Najbolj všeč mi je pri No-vem tedniku rubrika Med štirimi očmi. Razvijate vsestranske probleme in Nataša najde za vsakega pravo besedo. Upam, da tudi za mene.

V dogodke bom morala poseči za nekaj let nazaj. Bilo mi je 22 let, ko sem prvič imela spolne odnose s štiri leta mlajšim fantom. Bil je vljuden in pri- kupen fant. Vsi v našem kraju so ga imeli radi, zlasti pa je vabil ženski svet in vsako dekle je šlo ponosno z njim. Tudi jaz sem bila taka. Kmalu sem tri mesece noseča, ko sem fantu povedala, kako je z meno. Dejstvo je razve- seljujoče sprejel. Dogovo- rila sva se, da se bova poročila. Vso zadevo sem povedala svojemu sodelav- cu v pisarni, ki se je ko- maj zaposlil pri nas. Ve-

liko sva zaupala eden dru- gemu. Povedal mi je vse o svojem življenju. Bil je ločenec in oče enega otro- ka. Ko sem mu povedala o svojem stanju, je ob- molknil in glavo skril v dlani. »Nimam sreče,« je dejal, »kako sem se te jaz želel za ženo, vendar ti nisem tega nikoli povedal, ker sem ti hotel prej do- kazati svojo ljubezen.« Prepričeval me je, da je moj fant neresen in pre- mlad. O tem sem začela razmišljati tudi sama in se svojemu fantu odtuje- vati. Nekaj dni kasneje mi je moj delovni tovariš po- nudil roko, postala naj bi njegova žena. V srcu se je naselila negotovost. Do- govorila sva se, da se po- poldan oglasim pri njem, na stanovanju. Takoj po prihodu me je grobo pri- jel okoli pasu in položil na kavč. Še preden sem se docela zavedla, me je začel slačiti. Prosil me je, da naj tega nikar ne počenja, da sem prišla k njemu kot prijateljica, ven-

dar prošnja ni zalegla. Vdala sem se mu. Po kon- čanem intimnem odnosu sva se dogovorila, da sku- paj obiščeva mojega prve- ga fanta, da mu skupaj poveva ter od njega za- htevava, da pozabi, da je oče otroku, ki ga nosim jaz.

Moj prvi fant naju je vljudno sprejel. Sodelavec v službi, ločenec, sedanji mož, mu je razložil, po- kaj sva prišla. Od kraja fant sploh ni razumel, po- tem pa je pogledal mene in vprašal, če tudi jaz ta- ko želim. »Ne bom vama kradel sreče. Lahko to ni. Otrok ne bo imel očeta. Če ga ne bo imel rad tvoj novi prijatelj, sem oče jaz.« Ob toliki ljubezni sem bila razorožena. Od- šla sem in zapustila oba, s tem pa tudi najlepši del mojega življenja.

Kmalu sva se s sodelav- cem poročila. Moj prvi fant je odšel iz našega kraja, v bolnici pa sem rodila sina in dala zapisa- ti drugega očeta. A zaman

sem od njega čakala šop- ka rož. Mož me v bolnici ni obiskal. Ko sem ga klicala, mi je šef odgovo- ril, da že teden dni pije na zdravje novorojenega sina. Sestra mi je v me- stu nakupila najnujnejše za otroka, potem pa me spremila na avtobus. Na poti sem srečala svojega prvega fanta. »Kaj peš? Z avtobusom in mojim otro- kom?« Janila me je nje- gova pripravljenost za po- moč in slovo od nekaj dni starega sina je bilo več kot ganljivo.

Danes mož nikoli moje- ga sina ne pokliče, ne pe- lje na sprehod. Otrok to čuti in se ga izogiba. Prvi moj otrok je zelo podo- ben svojemu pravemu očetu. Je ubogljiv, v šoli zdeluje z odličnim uspe- hom. Možu sem rodila še štiri otroke, ki jih ima rad. Njihov šolski uspeh je slabši od mojega prve- ga otroka. Mož krivi me- ne, čeprav si oba priza- devava, da bi bil njihov uspeh boljši. Zaradi tega

se z možem pripravava, pa tudi tepel me je že. Sve- tujte mi, kaj mi je storiti. Z možem živeti je težko, ločiti se bolj, ker so vmes otroci. Prvemu otroku bom povedala resnico, ko bo dovolj star, da bo lah- ko razumel. Toda kaj, če ga lahko izgubim! Nisem zavozila samo svoje živ- ljenje, za katerega mi je figo mar, marveč tudi otroku. Upam, da mož vsega ne bo zvedel, zato mi odgovorite v vašem časopisu, ker drugače bom ponovno tepena in še mar, sikaž drugega. ŽENA

da imate otroke, štiri. In enega, ki je sad prave in čiste ljubezni, pa ste ga na možovo željo podtakni- li njemu. Ker je danes boljši od njegovih, ga ne mara in vas dolži za tak položaj.

Od takrat, ko ste nare- dili svoj usodni korak, je minila vrsta let. Za mene se še danes spominjate vsake podrobnosti. Sku- šam razumeti vašo sla- bost, pa jo težko. Lahko le sklepam, da ste zelo nesamostojna in neodlo- čna oseba. Po vaših zak-ljučkih v pismu pa se mi kaže druga podoba va- še osebnosti. Lahko si vse razlagam le na ta način, da ste medtem dozoreli, da pa vam kljub temu več- silih zmanjkuje taj pod no- gami. Prav se mi zdi, da boste otroku povedali, kdo je njegov oče. MORATE pa tudi ukrepati doma.

DRAGA MATI!

Zgodbe, ki jih piše živ- ljenje, so v svojem bi- stvu za nekatere okrutne. Toliko bolj, če se iz njih zrcali zavoženo življenje kot je vaše. In to zaradi trenutne slabosti, čisto ženske, kot ste jo sami lepo imenovali.

Verjemite, ne morem prevzeti bremena, da bi o vašem bodočem življe- nju odločala. Odločiti se boste morali sami, jaz vam lahko pomagam tako, da z več platí osvetlim vaš položaj. Če bi pred leti, ko ste napravili »ne- umnost« in podlegli sla- bosti (kaj za vraga vam je bilo, da ste bili spo- sobni kot krivdo za spol- ni akt, menjati očetovstvo, zavreči srečo, izgubiti ple- menitega človeka in na- mesto njega vzeti sebič- neža), vprašali za nasvet, bi ga našli. Danes pa je veliko težje. Sami pravite,

OD MOŽA SE NE PUSTI- TE PRETEPATI, ker do- stojanstvo matre to ne do- pušča. Ste kdaj pomislili na možnost, da bi polska- li svojemu otroku pravega očeta? Dvorezen meč, kaj- ne, čeprav ni nujno, da v celoti uporabite njegovo ostrino. Le kot orožje pro- ti možu, ki je bil zmožen sprejeti v svoje gnezdo ku- koviče jajce, pa ni toliko moza, da bi bil sposoben ob njem živeti, ne da bi vam na vsakem koraku očital. Razmislite in tudi odločite! Pa tako, da otro- ci ne bodo čutili preveli- kega bremena in tako, da boste žena, ki se ne pusti pretepati. NATASA

TEHNO-MERCATOR

PRODAJALNA KRISTALIJA

- KRISTALNI IZDELKI — UNIKATI
- SERVISI
- OKRASNA KERAMIKA
- GOSTINSKO STEKLO IN PORCELAN

PLASTIKA

- VSE VRSTE TALNIH OBLOG
- STENSKÉ TAPETE
- ROLETE S PRIBOROM ZA MONTAŽO
- PLASTIČNA POSODA IN POTREBŠČINE IZ UVOZA V ČUDOVITIH PASTELNIH BARVAH

PRODAJALNA TEHNIKA

- GOSPODINJSKI APARATI
- ELEKTROINSTALACIJSKI MATERIAL
- LESTENCI
- GRELNA TEHNIKA

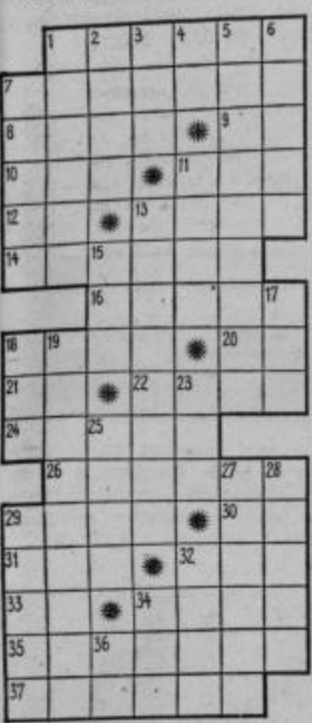

NAGRADNA LAŽJA KRIŽANKA

Med reševalce s pravnimi rešitvami nagradne lažje križanke bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev:

1. nagrada: 100 din
- 2.—6. nagrada: po 50 din

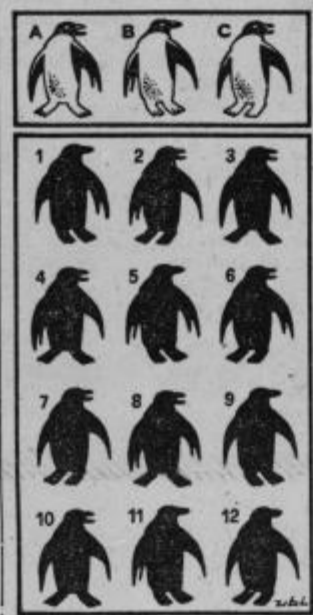
Izrezek z vpisano rešitvijo

pošljite na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, Gregorčičeva 5, 63000 Celje. Na pisemski ovitek napišite NAGRADNA LAŽJA KRIŽANKA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrteka, 14. februarja.

tuje žensko ime (iz istih črk kot IRA), 4. začetak abecede, 5. ženska istega rodu, 6. tesno se prilagoča pletenina za spodnje perilo in športne obleke, 7. tujec v stari Grčiji, ki je prebival v določenem kraju ter tam opravljal svojo obrt, ni pa užival državljan-skih pravic (anagram besede MEKET), 11. ritmično gibanje telesa, 13. prebivalec Amerike, 15. uničevalka železa, 17. medmet, ki posnema glas pri kolcanju, 18. slovenski humorist (Tone Fornes-ml), 19. zaščitenka, 23. greben, 25. javen poziv, klic, 27. mesto na Peloponezu, ob Korintskem zalivu, 28. vrtna rastlina z raznobarnimi ovetovi, 29. vrsta, 32. brezbezna snov, ki ima lastnost, da teži za raztezanjem v vedno večjem prostoru in nima stalne oblike, 34. naziv, 36. pijska starih Slovanov.

PINGVINI

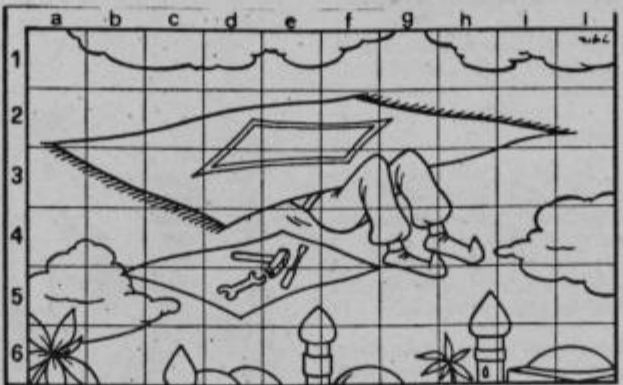

Med dvanaajstimi črnimi pingvini poiščite tiste tri, ki natanko ustrezajo trem zgoraj narisanim pingvinom, ki so označeni z A, B, C.

VODORAVNO: 1. neobradano čustvo, pošečenje, 7. drugo največje mesto v Sloveniji, 8. ime italijanske filmske igralkice Martinelli, 9. avtomobilska oznaka Rijeke, 10. kradljivec, zmikavt, 11. tresk, eksplozija, 12. ime črke, 13. ime italijanskega politika Mora (iz istih črk kot LADO), 14. žensko ime (tudi Carmen), 16. kis, ocat, 18. materija, snov, 20. kemični simbol za baker (lat. cuprum), 21. četrti in prvi samoglasnik, 22. republika v jugovzhodni Aziji, katere glavno mesto je Bagdad, 24. igrača v obliki rogovilke z elastično pračo, 26. pripomba, opomba, 29. zvok ob udarcu po kovini, 30. zamišljena prena črta, okoli katere se vrtilo, 31. valovito gibanje vode, 32. namizno pregrinjalo, 33. kemični simbol za arzen, 34. pripadnik Jürov, 35. občutek v zobeh, 37. nadarjenost, tudi starogrška uzešna mera in denarna enota.

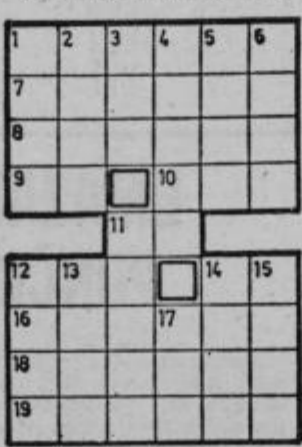
NAVPIČNO: 1. debela posušena klobasa, 2. ob vodi rastoča, visoka, travi podobna rastlina, 3.

TRIJE ENAKI KVADRATI

S pomočjo črt sorednic (1—a; 3—d; itd) določite tri kvadratke, ki so na risbi popolnoma enaki.

MALA KRIŽANKA

Vodoravno: 1. socialistična republika na vzhodu SFRJ, 7. Odlični celjski atlet v teku na 110 m ovire (Stanko), 8. slepilo, prazen up, 9. kratica za Založbo Obzorja, 10. lepilo, tudi desni pritok Drine, 11. kemični simbol za holmij, 12. sprememba smeri svetlobnih žarkov pri prehodu iz ene snovi v drugo, 14. dve črki iz besede PIS, 16. španska letalska družba, 18. umetnik, ki nastopa sam, 19. kraljevina v Indokini (Tajska Tai, Siam).

Navpično: 1. spolzka tekočina, ki jo izločajo sluzne žleze, 2. papir za rotacijski tisk, 3. deska ali bruno za prehod čez vodo, 4. turistično naselje in zdravilišče pri Hercegovnem v Boki Kotorski, 5. ime črke v starocer-

kvenoslovanski abecedi, 6. ime ameriškega skladatelja Hačaturjana (»Gajaneh«), 11. »zeleno zlato« Savinjske doline, 12. organ višjih rastlin, 13. instrument iz družine lesenih pihal, 14. glas lokomotive, 15. jed iz jaje in zavretega vina, 17. zver iz družine mačk.

HUMOR

SLAB ANGLEŽ

Pripovedujejo, da je nekoga deževnega dne sir William Eden, razdražljiv oče nekdanjega angleškega premiera, ves besen strgal s stene barometer, ki je kazal »stanovitno lepo«, ga vrgel skozi okno in pri tem vpil:

»Tu imaš, tepec neumni! Sam si oglej vreme!«

Mamica pripoveduje prijateljici, da se namerava njena hči poročiti z nekim Bolgarom.

— Seveda bo moža pripeljala k nam, kajti lev slabo stoji.

— Ubogi fant. Kaj mu bolgarski zdravniki ne morejo pomagati?

x x x

— Če se obrijem, se počutim kot dvajsetletnik, pravi petdesetletnik.

— Potem se, prosim, brij ob večerih, pripomni njegova žena.

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno slikovno uganoko »Za bistro oči«, objavljeno v Novem tedniku 24. januarja, smo dobili 167 rešitev. Žreb je razdelil nagrade takole:

1. nagrada (100 din): SREČKO ZAJKO, Podgora 30, 63327 Smartno ob Paki

2. do 6. nagrado (po 50 din) prejmejo:

LADO JELEN, Pondor 13, 63303 Tabor

CVETKA BOROVNIK, Lipa 29, 63213 Frankolovo

DARINKO HORJAK, Laška vas 5, 63220 p. Store

DANILO CESNIK, Frankolovskih žrtv 7, 63000 Celje

BREDA BABIC, Gradišče 5, 63257 Podsreda.

Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti. Čestitamo!

STARA A VNDAR NOVA ZGODBA

Stala je pred pultom in čakala, da bo prišla na vrsto. Prevelika ruta ji je segala daleč nad nagubano čelo, nad zgubani, od dela izpiti obraz hribovske matere. Mlade prodajalke je dolgo niso opazile. Ko je prišla na vrsto, je tiho rekla:

»Knjige bi rada...«

»Za kateri razred?«

»Prvi.«

Prodajalka ji je prinesla vse potrebne knjige. Zenica jih je skrbno pregledovala, dekle pa je pisalo račun.

»Rabite tudi zvezke?«

»Ja, saj res, tudi zvezke. In svinčnike, pa barvice.«

Dobila jih je. Še vedno je gledala knjige.

»Kje pa je računica?« je vprašala.

»Tule jo imate, dve knjigi. Kaj torbo že imate?«

»Zakaj?« se je začudila kmetica, prodajalka pa jo je debelo pogledala. Ni vedela, da nosijo otroci tam pri njih, v hribih, knjige v cekarjih ali vrečkah. Za aktovke ni denarja.

»Plačate pa pri blagajni...«

Odšla je k okencu in odvila velik robec. Denar je stresla pred blagajničarko. Kupček se je praznil. Ostalo je le nekaj kovancev. Zenica jih je skrbno preštevala — Bo dovolj za avtobus? se je morda spraševala. Vzela je zavoj in odšla. Upognjena od garanja, a ponosna. Letos gre v šolo njen najmlajši.

CELJAN MIRKO KOVIČ O TREH LETIH V TUJSKI LEGIJI

PO FRANCOŠKO ZGASNIL

Po treh letih, ki jih je zalival s potom svojega obraza na Korziki in v Afriki, se je Mirko Koviču iz Celja legionarski rok iztekal. Toda iztekal se mu je drugače, kot je računal sam, pa tudi drugače, kot so računali njegovi predpostavljeni. Na koncu poti je bilo spoznanje o treh stran vrženih letih. In to spoznanje je bil njegov edini dobiček.

Z nogo v mavcu in pi-džami so ga v Džibutiju stlačili v letalo redne Air France DC-9. Mirko je iz višave pogledal sivorume-obalo ob sinjem nako-dranem morju in se po-drasnil. Precej je pušal tam dol. Precej svojih stvari, nekaj dobrih znan-cev, pa Rozl, ki je bila morda ravno zato vdana in zvesta.

Ne, v Afriko nič več. Kot legionar že ne! Seve-da je njegova misel na beg bila groteskna. V mavcu, ob berglji, v pro-gasti piždami je bil ču-den patron v letalu, kaj šele, če bi kje hotel iz-šepati. Pobožal je svojo omavčeno nogo. Pa je po-stala zdaj njegov zavez-nik. Ranjenec je, pohab-ljen. To zbudi sočutje,

omili pozornost in kon-trolo.

Na pariškem letališču je čakal ambulantni avto. Stlačili so jih na ležišča in jih odpeljali v neko ci-vilno bolnišnico. Ha, pra-vilo razkošje, čeprav ni bi-lo obiskov. Bili pa so obi-ški pri drugih, prikupne sestre in strežnice. Zadi-šala mu je resnična svo-boda, kot mu je teknila dobra bolniška kuhinja.

Toda šef zdravnik ni imel posluha za Mirkovo počutje. Pogledal je nje-govo ploščico s podatki in se namrdnil. Za vojake so vojaške bolnišnice, za le-gionarje je v Marseillu. In tako je Mirko začel pobi-rati drobnarije v torbo. Prinesel so mu nekaj stva-ri, oguljenih in načetih vojaških cunj, da je izgle-dal kot kak odsluženi

soldner — kar je napo-sled v resnici bil. Z ne-kim Spancem, ki je po-skakoval ob bergli, sta se podala na peron k vlaku, ki naj bi ju peljal proti jugu. Spotoma sta nalete-la na legionarja, zdaj že v civilu, ki se je tudi pe-ljal v isto smer. Zasedli so v vlaku svoj oddelek in začelo se je obujanje spominov, ki so jih prid-no zalivali z viskijem. Do Marseilla so, osem žejnih vojaških goitancev je bi-lo, popili pet litrov viski-ja. Seveda je pot skozi Francijo bila zavoljo tega rožnata, meglena, omam-na...

V vojaški bolnišnici v Marseillu seveda niso več tako strogo pazili nanj. Prvič je bil ranjen, dru-gič — bil je že star legio-nar, ki gotovo ne bo pu-

stil propasti zasluženega denarja. Najbrž so raču-nali, da se bo vrnil v Dži-butij, kjer bi opravil po-oficirski izpit in tako do-bil okoli 10.000 frankov. Toda Mirko jih je odpis-al. Dvomil je, da bi mu kar tako izplačali denar. Gotovo bi mu nastavili kakšno past, da bi ga pri-vezali še za tri leta.

Mirko se je že odločil. Pod jogijem je že imel skrito civilno obleko. Ne-kega dne, bilo je lani v oktobru, se je lepo oble-kel in odkorakal skozi vrata bolnišnice. Odkora-kal je šepajoč: »Adijo, le-gija, nebodijeteba.«

Zdaj je šlo lažje, kot bi šlo pred tremi leti. Znal je francosko. Legionarsko patroljo bi zavohal na ki-lometer. Imel je denar. Iz Marseilla se je prepeljal

do bližnje italijanske me-je, jo ilegalno prestopil in se nekaj z avtostopom, pa spet z vlakom in avto-busi prepeljal od zahodne meje v Trst. Tu so mu na konzulatu izdali potni list in po treh letih je na le-galen način, tako kot je odhajal, prišel nazaj do-mov. V žepu je imel ne-kaj denarja, toda nič več kot pri odhodu. In priše-pal je v objem matere ter očeta Pustolovščina je bi-la končana. Lahko bi se še nadaljevala, če bi ga kje na begu dobili. Kdo ve, kje bi potem, ko bi ga pozdravili, prenašal po nekaj ur dnevno 20 kilo-gramov peska in nahrbtni-ku kilometre in kilometre daleč. Kdo ve, če zaenkrat kar mirno življenje legio-narjev ne bo spremenje-no. Kdo ve, kaj se je do-gajalo v Džibutiju v času, ko je na bližnjem vzhodu spet izbruhnila vojna. Francija ne bo tako hitro prebolela izgube svojih interesov in koristi, ki jih je imela v tem delu sveta, ko je stražila vhod v Rde-če morje, bila soudeleže-na pri profitih sueške vodne bližnjice. Če bi kje začelo ropotati, legija bi

bila prva v ognju.

Pravi čas jo je pobrisal. Tako, kot je bilo edino mogoče — po francosko.

x x x

Končana je pripoved nekdanjega legionarja Mi-rosława Kucija, kot je bi-lo ilegalno ime Mirka Koviča. To je že tretji, o ka-terem prinaša Novi tednik zapise o doživljajih v le-giji. Prvi je bil tudi Cel-ljan, ki je služil v Alžiriji med osvobodilno vojno arabskih Alžircev. Komaj je odnesel pete. Tretji je bil iz Bočne v Zadrebki dolini, ki je doživljal stra-hote indokitajske vojne in za legijo tako neslavnega Dien Bien Fuja. Bo ta tretji zapis potrdilo izre-ka, v tretje gre rado?

Upajmo, da je ta zgod-ba pritegnila oči mladih odletavih fantov, ki kar strizejo z ušesi po vabiji-vostih sveta. Po svetu je mogoče priti na razne na-čine. Danes so potovanja dosegljiva tudi že malemu človeku. Si je treba iz-brati najbolj nevarno in najbolj mukotrpnno obliko?

Mirko Kovič, če ga mi-slite vprašati, bo odsveto-val.

KONEC

CELJAN MIRKO KOVIČ O TREH LETIH V TUJSKI LEGIJI

zaupno

KOLIKO ČASA ŠE

V začetku lep pozdrav. Oglašam se vam prvič, ker imam težave s spolnostjo.

Poročen sem že dva meseca, nisem pa dobro poučen o spolnosti. Seveda pa je moja žena noseča že en mesec. Zanima me le to, če vedno lahko spustim moje seme v ženini spolni ud. In če ne bi bilo več otrok, kljub temu, da bi bil pri njej. Seveda pa me zanima še ena stvar. Do katerega meseca imava lahko z ženo spolne odnose, ker sva oba zelo živa in zelo zelo uživava.

FRAN

Dragi Francelj,

zda, ko je žena noseča, lahko uživata dotlej, dokler bo šlo. Izberite samo pravi način, položaj, ki bo vama prijal, pa sta lahko brez skrbi. Žena je že oplojena in zato ničesar ne tvegata. Potlej, ko bo prijoval otrok, pa bo potrebno malo paziti, če si ne želita takoj nakopati drugega kričiča. Semena so živa in skoraj vedno najdejo pot tja, kamor je treba. Ker pa ste zelo zelo nepoučeni o najosnovnejših spolnih zadevah, se morate izobraziti. Pri poroki ste dobili knjigo o zakonskem življenju, pa tudi v knjigarni se dobi različna literatura, ki vas bo naučila o spolnosti. Če pa vam lahko povem na kratko, vam lahko rečem, da je metod za preprečevanje nosečnosti več in potrebno se jih je poslužiti v vsakem zakonu, če zakonca ne želita kopice otrok. Veliko metod je v zgodovini preprečevanja nosečnosti že odpovedalo, veliko pa jih je v uporabi. Če se bo vaša žena želela zaščititi, bo vse potrebno zvedela na dispanzerju za nosečnice.

NATASA

ČE TRGOVINA ČESA NE DRŽI

Janez Kocinčič je tako hitro vstopil v eno manjših trgovin, ki še niso imele samopostrežnega tipa poslovanja, da so prodajalke celo mislile, da je inšpektor. Vsaj tako jezero je gledal.

— Dve plesarski omeli, prosim, je bil vjuden Janez Kocinčič in pri tem se je na njegov obraz celo prikradel smehljaj.

— Za, gospod...

— Smo na zahodu v razkrajajoči se družbi ali v socialistični deželici?

Prodajalke so ga debelo gledale in kar strah jih je bilo. Političnih pogovorov so se že od nekdaj ogibale.

— Kaj mislite, je nadaljeval Janez Kocinčič, da če imamo v naših mestih frizerje in krojače za dame in gospode, da lahko mene mečete v en koš s temi izrodki družbe. Zaliti se ne dam!

Potem se je le malo omehčal.

— No, že prav, dajte mi dve plesarski omeli.

— Saj to sem vam hotela povedati, da jih pri nas ne držimo.

— Ja, vidim, da jih ne držite, verjetno vam vise v skladišču ali pa leže v predalu. Držite jih pa res ne, to vidim.

— Ne, ne, omel pri nas sploh ne držimo.

— Čujte, tovarišica, zdaj je pa dovolj. Sploh ne zahtevam, da omela pri vas držite, ampak bi samo rad, da mi dva prodate.

— Ne, go..., tovariš, ne prodajamo jih.

— Ja, zakaj pa mi tega takoj ne poveš?

— Saj sem vam rekla, da jih ne držimo, da jih nimamo.

— Čujte, tovarišica, od kdaj pa je držati in ne imeti isto, kaj? Tako kot bi jaz rekel, če nimam apetita, da ga ne držim. Le kdo vas je učil slovensčine? Govorite vendar tako, da vas bo razumel povprečen Slovenec. Drugače pa zaposlite še enega prevajalca. Sploh pa, kaj mi bodo omela, povejte mi raje, kje je najbližji pleskar.

Povedale so mu in se oddahnile, ko je odšel.

F. B. K.

MODNO PLETENJE

Če bo vreme še naprej tako muhasta, bomo lahko kar kmalu slekli tople zimske plašče in se oblekli v manj topla oblačila. Sicer pa mora moda vedno gledati naprej.

Zato vas tudi želim spomniti na prve toplejše dni, ko bodo najbolj dobrodošle različne pletenine. Se vedno nas bodo lahko grele, obenem pa se bomo v njih počutili udobno in prijetno. In zdaj je ravno pravi čas, če si mislite same naplести kakšno pletenino.

Morda bo to nekoliko daljša debela jopa z ovratnikom, ki jo boste lahko oblekle k hlačam ali športnemu krilu. Lahko pa je tudi brezrokavnik z rebrastimi obrobi, ki se spredaj po vsej dolžini zapenja z velikimi gumbi.

Gotovo se boste same domislile še zanimivega vzorca, ki bo vašo pletenino le še popestril.

STASA GORENŠEK

horoskop

oven
Izkoristili boste dobro priložnost, ki se vam bo ponudila in si izboljšali položaj. Ne bodite nestrpni pri urejanju problemov.

bik
Imeli boste nekaj uspeha v poklicu, a z delom raje ne pretiravajte. Potovanje bo padlo v vodo, denarnica pa bo prazna.

dvojčka
Določene stvari vas bodo navdušile, hitro pa boste spoznali, pri čem ste. Izogibajte se preprirom in zapletom zlasti v službi.

rak
Skrajni čas je, da se bolj posvetite sebi. Težave boste imeli s partnerjem in z nekim načrtom. V nedeljo bodite pozorni.

lev
V prihodnjih dneh se vam obetajo pomembne spremembe ki jih boste obrnili sebi v prid. Ne pozabite na neko obveznost.

devica
Nepredvidena okoliščina vas bo vrgla s tira, a jo boste obvladali. Ob koncu tedna boste doživeli lepo presenečenje.

tehtnica
Glejte, da vaše prizadevanje ne bo slonelo samo na željah. Nekdo vam bo pomagjal. Od obiska si ne obetajte preveč.

škorpion
Nezadovoljni boste v službi problemi bodo v družinskem okolju. Na spletke okrog vas bi se morali lepo poživljati.

strelec
Denarno si boste nekoliko opomogli, pravega haska pa ne bo. Razmislite, če imate v svoji odločitvi le vi prav.

kozorog
Potrebni boste pomoči, ki je raje ne odklonite. Iz zadrege ne boste našli poti sami. Privoščite si malo več spanja.

vodnar
Potrebni ste sprostivke, ki je ne znate najti. Nevšečnosti bodo minile, če boste upoštevali nasvet dobrega prijatelja.

ribi
Morali bi vedeti, da ne živite le zase, in bolj upoštevati partnerja. Nerodnost, ki jo boste zagrešili, bo brez posledic.

GLISTAVOST

Gliste živijo v človeškem telesu kot zajedalci. Podobne so deževnikom. Pojavljajo se zelo pogosto in so za otroke in tudi odrasle velika neprijetnost. Večinoma so odraz pomanjkanja in stiske, ko je z ene strani pomanjkljiva čistoča in higiena, z druge pa nepravilna prehrana. Včasih povzročajo glistavost hude zdravstvene okvare. Gliste lahko napravijo črevo neprehodno, včasih se celo vkradejo v žolčevod in povzročijo zlatenco. Glistavost najbolj prepoznamo, če najdemo v blatu gliste. Na okuženost kažejo tudi bledost, slabokrvnost, črni kolobarji pod očmi, srbenje v nosu, slinjenje, bljuvanje, driske in bolečine v trebuhu. Glistav otrok nima apetita in mu smrdi iz ust. Če sumimo, da ima naš otrok gliste, ga moramo brezpogojno peljati k zdravniku, ki z laboratorijskim pregledom blata ugotovi bolezni. To je zelo pomembno, ker se gliste lahko prenašajo od družinskega člana na drugega. Danes ni težko odpraviti glist. Da paraziti odmrejo, mora bo-

nik nekaj dni jemati predpisano zdravilo. Ker so to zdravila z močnim učinkom, jih ne smemo nikoli jemati samovoljno, temveč se moramo držati zdravnikovih navodil.

Ker se gliste tako lahko prenašajo, mora zdravnik pregledati celo družino. Najodličnejši zaveznik v borbi zoper gliste pa so čistoča, milo in topla voda. Nohti naj bodo vedno kratko pristrženi in očiščeni, saj se z umazanijo pod nohti zelo rada prenašajo jajčeca glist!

Podančice: to so bele, do 12 mm dolge nitkaste gliste. Ti zajedalci napadajo predvsem otroke in povzročajo na zadnjku močno srbenje. Prenašajo se z jajčeci (ki so v prahu in osebne perilu).

Navadne gliste: te so podobne deževnikom in včasih povzročajo črvičenje in bolečine v trebuhu. Gliste lahko motijo presnavljanje obolelega otroka in povzročajo resno obolenje.

BJ

priporočamo

Na oddečku železnine v veleblagovnici T prodajajo praktične in lepo poslikane kovinske škatle, primerne v gospodinjstvu. Izdelali so jih v tovarni Saturn v Ljubljani, stanejo pa 21,77 din.

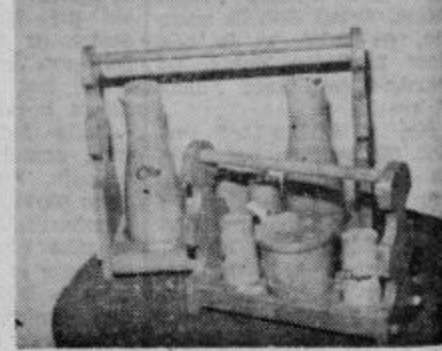
Priporočamo vam komplet za shranjevanje sladkorja in kave. Narejen je iz t. m. mnega lesa in poslikanih keramičnih lončkov. Kupite ga lahko na oddečku železnine v veleblagovnici T, cena je 146,77 din.

Zares veliko izbiri moških srajc imajo v tovarniški prodajalni Toper na Teharski cesti. Na voljo so vam številke od 37 do 47, različni vzorci in modne barve. Cene so od 89,00 do 130,00 din, na sliki pa srajca z reklamno ceno 58,00 din.

Lisca nedrček iz lycra je novost pri nas, saj se zapenja na vratu in je primeren za dekoltirane večerne obleke. V prodajalni Veronika ga lahko kupite za 38,65 din.

Praktična kompleta na sliki sta za so in poper, večji je tudi za olje in kis. Narejena sta iz svetlega lesa in zeleno prubarvane keramike, tako da sta obenem kuhinji v okras. V prodajalni Mladinski knjiga jih prodajajo za 84,00 (manjši) in 118,00 din (večji).

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

TTKS MOZIRJE

Vse novo

Ustanovitev temeljno telesne kulturne skupnosti v občini Mozirje bo vsekakor doprinesla (seveda čez nekaj časa) k razvoju športa in rekreacije v mozirski občini. Do sedaj je to področje več ali manj živovarilo, saj niso društva in posamezniki dosegli posebnih kvalitativnih uspehov, v občini ni bilo dovolj primernih športnih objektov, že vrsto let pa primanjkuje tudi ustreznih kadrov.

Vsem trem področjem bodo v novem programu temeljne telesne kulturne skupnosti posvetili največ pozornosti, je povedal predsednik Izvršnega odbora TTKS Rudi Zager (na sliki). Med novimi objekti, ki so zajeti v programu, naj omenimo izgradnjo nove slačilnice in umivalnice za NK Ljubno, popravilo velike smučarske skakalnice in izgradnja manjše (oboje v Ljubnem), sofinanciranje dograditve visokogorske planinske postojanke na Loki (Luče), nabava opreme za rokometno in košarkarsko igrišče (Solčava), obnovo obstoječih športnih igrišč v Mozirju, izgradnja športnih igrišč za male športe v Nazarju (tu so do sedaj bili brez športnih objektov, kljub temu da je tam šola in več velikih delovnih organizacij), končanje športnega igrišča v Rečici ob Savinji, popravilo doma TVD v Gornjem

Gradu in za novo igrišče v Smartnem ob Dreti. Za vse to so namenili v letošnjem letu 322 tisoč din.

V zadnjem času obstoja v mozirski občini želja po ustanavljanju novih športnih društev. Na območju občinske delujejo tri TVD Partizan (vključujejo 480 članov), športni društvi v Rečici in Smartnem (140), smučarski klub Mozirje (70), zdaj pa se zavzamejo za ustanovitev novih društev v GLIN Nazarju in obrat Gorenja, prav tako v Nazarju. Po nepopolnih podatkih je zaenkrat vključenih v telesnokulturne organizacije na področju mozirske občine okoli 1750 članov, zanimanje pa je takšno, da pričakujejo v kratkem že okoli 2500 članov. Na vseh osnovnih šolah delujejo tudi SSD, ki vključujejo 1050 šoloobveznih otrok.

Koncem januarja so pri TTKS sprejeli sklep o začasnem financiranju za prve tri mesece v letošnjem letu, o tem pa bo na prvi seji razpravljala občinska skupščina. Če bodo sredstva zbrali po predvideni stopnji (0,54% od bruto dohodka) računajo, da bo že v letošnjem letu prišlo na tem področju do večjih in pomembnejših premikov, seveda na boljše. Razgovori potekajo tudi po delovnih organizacijah, tako da bo vse pripravljeno v zakonitem roku za podpis. Skratka: v mozirski občini so TTKS vzeli skrajno resno z edino željo, da pride na tem pomembnem področju do bistvenih in kvalitativnih premikov.

TONE VRABL

Hokey na ledu: Samo zaradi sodnika?

Celjski hokejisti so v Subotici zmagali proti Spartaku 6:0 in pokazali izredno igro. Celo favorizirano domačo ekipo, ki se je pripravljala za to srečanje kar sedem dni v posebnem slogu, so tako presenetili, da so vsi domačini na koncu čestitali gostom. Toda vse skupaj ne bo Celjanom nič pomagalo. Ker ni prišel delegirani sodnik, vodja Celja Albert Kerkoš ni pristal na regularno igranje srečanja. Znano je, da so Celjani v prejšnjih srečanjih vedno igrali v Subotici, ko so sodili nedelegirani sodniki. S tem so hoteli napraviti konec in istočasno si niso dovolili, da bi jim domači sodnik krojil pravico. Morda je to vsaj tokrat bilo zgrešeno. Toda kljub temu so s takšno igro v ponovljenem srečanju Celjani favoriti. Zadetke so tokrat dosegli Lesjak dva, Bratec, Vrtovšek, Šmerc in Dobovičnik. V soboto gostujejo Celjani ponovno proti Crveni zvezdi v Beogradu. Po tem srečanju pa sledijo tri tekme v Celju. Najprej proti Partizanu, sledita pa Spartak in Crvena zvezda.

Hokejisti Gorenja so igrali odločilno srečanje v borbi za obstoj v II. zvezni ligi. V Celju so gostili igralce INE. V srečanju, ki je bilo precej enakovredno, so igralci Velenja izgubili s 5:8.

V mladinski konkurenci tudi ni bilo srečanja. Medveščak ni prišel v Celje, ker njihovi mladinci niso imeli baje možnosti za vadbo zaradi evropskega prvenstva v umetnostnem drsanju.

J. KUZMA

KOŠARKA

PORAZ

Celjani v Ljubljani očitno nimajo sreče. Tokrat so s 111:98 podlegli ekipi Ilirije. Usoden za Celjane je bil prvi polčas, ko so si domačini po odlični igri Križnarja in Lukovca, ki sta zadevala koš iz vseh položajev, zagotovili odlično prednost, ki jo Celjani kljub mnogo boljši igri v drugem delu igre niso mogli več nadoknaditi. Celjani so povedli s 3:0, to pa je bilo tudi zadnje vodstvo Celjanov, kajti nezadržni Lukovac, Križnar in Macura so že v 11. minuti priigrali svojo moštvo 15 točk prednosti. Velik handicap za Celjane pa je bila še poškodba Miloša Sagadina v 17. minuti prvega polčasa, ki se potem ni več vrnil v igro. V drugem polčasu pa so Celjani zaigrali mnogo boljše, razigrala sta se Tone in Zmago Sagadin, odločno pa je tokrat zaigral tudi Leskovar, ki je zamenjal Jeriča, kateremu so nekoliko pristranski ljubljanski sodniki že v 22. minuti dosodili peto osebno napako. Toda kljub odlični igri Celjanov v tem delu igre, ogromne prednosti domačinov iz prvega polčasa niso mogli nadoknaditi. Koše za Celjane so dali: Tone Sagadin 32, Zmago Sagadin 27, Miloš Sagadin 12, Leskovar 10, Tomažič 8, Ramšak 7, Jerič 2. Ocene trenerja Mileta Cepina: Tone Sagadin 5, Zmago Sagadin 3, Leskovar 1.

JANEZ CEPIN

Franc Melanšek je določen za državno reprezentanco v teški kategoriji dviganja uteži, ki se bo pomerila s Švico. To je vsekakor lepo priznanje tako Francu Melanšku, kot tudi TAK Velenje, ki nastopa v prvi zvezni ligi.

Foto: Lojze Ojsteršek

Kralj (Kovinotehna) kraljuje v mladinski reprezentanci, ki je bila na pripravah v Sočtanju. Vse tekme je igral v prvi petki. To je eden najboljših obetajočih igralcev Kovinotehne. Med pripravami so organizirali tudi turnir, kjer je zmagala članska ekipa Kovinotehne pred reprezentanco Slovenije in Elektro.

Foto: Lojze Ojsteršek

SKUPŠČINA SODNIKOV

Vabimo vas na redno skupščino Podzveze nogometnih sodnikov Celje, ki bo 9. februarja 1974 ob 9 uri v prostorih doma JLA, Ulica XIV. divizije.

UMETNOSTNO DRSANJE

V soboto in nedeljo bo v Celju letošnje republiško člansko in mladinsko prvenstvo Slovenije v umetnostnem drsanju. Celjani se za ta nastop primerno pripravljajo in pričakujejo dobro uvrstitev. Zlasti mnogo lahko pričakujemo od Petauerjeve in Jakobove, predstavnika po bodo celjali imeli tudi v moški konkurenci.

ŠPORTNA UTRINKA

Kegljavke Celja so štartale v republiški ligi. Med štirinajstimi klubi so Celjanke podrele 2345 in 2273 kegljev in so trenutno šeste. Najboljše posameznice so bile: Kranje 427 in 412, Marinc 410 in 400 ter Urhova 405 in 384 kegljev. Kegljalke so še Terčevnik, Slager in Salamon.

Rokometiški Celja nadaljujejo s tekmovanjem na dveh poljih. V Varaždinu so igrali proti domačemu moštvo in izgubili z 19:20, v Ljubljani pa premagali Ribnico 13:11. S tem so še vedno med favoriti za osvojitve naslova zimskega prvaka v Ljubljani.

ŽELJA II. LIGA

Delovna in volilna konferenca ZNK Klavdivar je dala pozitivne rezultate. Tako plodnega dela na konferenci že dolgo nismo srečali. Prvi vtis je: pri Klavdivarju je zavel nov optimistični veter, ki mnogo obeta. Zato bo novi in stari predsednik ZNK Klavdivar Zlatko Jeriček imel tokrat mnogo bolj ugodno delo. V novo sezono stopa Klavdivar brez finančnih obvez.

Med drugim je Mirko Kranjc, tehnični vodja prve ekipe, povedal: »Naša ekipa bo republiški prvak in s tem se bomo uvrstili v drugo ligo. Zato prosim, da vsi prisotni priskrbite za sredstva in finančne pogoje za naš nadaljnji razvoj. To naj priskrbi mesto Celje.«

Njihov optimizem je morda velika stimulacija za celotno moštvo. Toda preveliki optimizem tudi po prvem neuspehu doseže nasprotni učinek. Zato bi predlagali vsem igralcem prvega moštva

več uspehov pri delu in manj pri napovedih. Te so zelo nevhvaležne. Bolje bi bilo, če bi nadaljevali z načrtnim delom, katerega je lepo nakazal predsednik Zlatko Jeriček in kateri predvideva uspeh — II. ligo ob pravem času in ob najboljših optimalnih pogojih. Zaupajte svojemu vodstvu in se načrtno pripravite za korak med najboljše, da ta korak ne bo le kratek sprehod po drugi ligi in ponovno vračanje, z dolgovi, v republiško ligo.

Drugo opozorilo pa se nanaša na kaj čuden zaključek konference, ko so mladi igralci, zapeljani ali pa slabo obveščeni, zahtevali odstop Ante Jerkoviča iz tehničnega vodstva kluba. Ne pozabite, da je ravno Jerkovič večkrat, poleg svojih napak, edini skrbel za celjsko ekipo in za peščico igralcev, ki so ostali zvesti celjskemu moštvo. Samo v slogi in tovarištvu boste uspeli v svojih hotenjih.

J. KUZMA

ŠPORTNI PARK

Zadnje nedelje so imeli občni zbor člani TVD Partizan Semeter. Zbora so se udeležili tudi predstavniki družbenopolitičnih in gospodarskih organizacij kraja ter tehnični sekretar TTKS Zalec Adi Vidmar.

Poročila o delu je podal predsednik društva Alojz ing. Znidaršič. Iz poročila je bilo razvidno, da so v minulem letu delovale naslednje sekcije: smučarska (vodil jo je Vili Vidali), rokometna (vodil jo je Miran Cvenk), odbojarska (Štefan Božič) in namiznoteniška (Vili Vidali). Največ uspeha je imela odbojarska sekcija, saj ekipa članov nastopa v II. republiški ligi ter je po prvem delu tekmovanja na tretjem mestu. Rokometna sekcija je bila ustanovljena lani ter se je že udeležila tudi medobčinskega prvenstva, kjer je zasedla solidno šesto mesto. Sekcija za smučanje je pripravila prvenstvo društva, ki se ga je udeležilo 60 članov, udeležili pa so se tudi občinskega tekmovanja v Lihovjah, alpinističnega veseljaloma na Raduhi ter pripravili začetni tečaj smučanja.

Sprejeli so obširen program dela, med najvažnejše pa spada zgraditev športnega parka v Sempetru poleg nove osnovne šole. V prvi fazi naj bi zgradili asfaltirano igrišče za odbojko, rokomet in košarko. Za predsednika je bil ponovno izvoljen Alojz ing. Znidaršič.

T. Tavčar

BERVER

ZMAGOVALEC

V Celju so ponovno uvedli redne mesečne brzopotezne turnirje, na katerih lahko nastopijo vsi šahisti Celja. Igralni čas je vsak zadnji četrtek v tekočem mesecu. Najboljši tekmovalce preko celotnega leta pa bo prejel ob koncu prehodni pokal v trajno last. Kot prvi se je vpisal na pokal Berver, ki je med desetimi igralci zmagal v tekmovanju za mesec januar. Dosegel je 8 in pol točke, sledijo: Pertinač 7,5, Jazbec in Jančič 5,5, Planinc 4,5, Lubej 4, Spiljar 3,5, Agrež 3, Kostomaj 2 in Rudolf 1 točka.

PRVA ZMAGA

Hmezd Zalec, ki letos prvič nastopa v republiški ligi, je doma dosegel prvo zmago proti Kopru s 7903:7201. Med posamezniki je bil najboljši Tomažič, ki je podri 1063 kegljev, sledijo Kačič 1943, Gornik 1013 itd.

Tako so od štirih srečanj (dve na domačem kegljišču in dve na tujem) osvojili le dve točki. Na lestvici so tako v drugi polovici ter bodo mogli v nadaljnjih srečanjih dobro zaigrati, da ne bodo izpadli iz lige. Do konca prvenstva bodo igrali doma še z Branikom in Triglavom, gostovali pa na Jesenicah in v Mariboru, kjer se bodo srečali s Konstruktorjem.

T. TAVČAR

ŠOLSKA ŠPORTNA DRUŠTVA

KOVAČNICA KADROV

V SSD Prebold, dvakratnem najboljšem SSD v republiki, ne počivajo na priborjenih lovorikah. Vedno snujejo nekaj novega, izvirnega. Ne zadovoljujejo se s vadbo in tekmovanji. Mladi upravitelj SSD čuti, da naša telesna kultura hlebeha na strokovnih in organizacijskih kadrih. V svojem programu dela so zato postavili v ospredje šolanje novih kadrov, ne le za potrebe svojega društva, pač pa za širši slovenski prostor. V ta namen so uvedli tudi vodenje evidence o vzgoji kadrov — organizacijskih in strokovnih, o njihovih sposobnostih pri vodenju odgovornih funkcij, napredovanju, kar spremljajo pri njihovem delu, opazke na skrbno beležijo v kartotečne liste. Da bi teh kadrov ne izgubili po njihovem zaključnem šolanju v Preboldu, bodo odslej pošiljali kartoteko o kadrih na področju dela v SSD na Šole, kjer bodo ti mladi športni delavci in strokovnjaki nadaljevali šolanje. S takim pristopom je do bilo njihovo delo na tem področju svoje osmislitev.

POBORNICI DELOVNIH NAVAD

V SSD Biba Röck v Sočtanju, ki sodi med vodilna v republiki, se poleg množičnega udejstvovanja v raznih krožkih in

sekcijah mladi rod navdušuje za delo pri gradnjah športnih in drugih objektov, ki bodo služili napredku njihovega mesta in širše okolice. Odveč bi bilo poudarjati delež sočtanjskih pionirjev pri izgradnji strelavadnice solidarnosti. Z isto vneto so se lotili gradnje igrišč in objektov ob sami šoli. Tudi v bližnji Zavodnje so hodile organizirane skupine v delovne akcije pri urejanju terenov in drugih del za novo smučišče ob moderni smučarski vlečnici. V samem Sočtanju so z vso vneto pristopili tudi v akcijo pri izgradnji kulturnega doma. Ob tej svoji aktivnosti kažejo mladi športniki svoja nagnjenja za fizično delo, kjer razvijajo delovne navade, brez katerih ne bi smel biti danes ob tako razgibanem času noben mlad človek. Zato lahko vrednotimo njihovo delo kot izredno koristno in vzgojno. S takim pristopom in delom pa se tudi neposredno vraščajo v svojo krajevno skupnost.

VSEM UČENCEM

SSD TOPLICE v Podčetrtku odpira svoje

GOVORIJO

PETER HRIBERNIK, vodja športne komisije pri osnovni organizaciji sindikata Libela Celje: »Naši športniki so v sindikalnih športnih igrah v letu 1973 osvojili v vse skupnem vrstnem redu med moškimi odlično drugo mesto. To potrjuje, da smo v podjetju našli športniki vedno razumevanje za športno rekreacijo.

Danes že načrtujemo za letošnje leto. Poleg sodelovanja v sindikalnih športnih igrah bomo priredili številna tekmovanja ob 80-letnici Libele. Na teh tekmovanjih bodo sodelovali športniki sestavljene proizvodno trgovske organizacije ITC Celje. Torej športniki Klime, Kovinotehne in Libele iz Celja ter Ferralita iz Zalca. Tekmovali bodo v malem nogometu, šahu, streljanju, smučanju, namiznem tenisu in drugih športnih igrah. Dogovarjamo pa se, da bi člani podjetij Klime, Kovinotehna in Libela nastopali na sindikalnih igrah pod ITC, kar bi močno povečalo možnosti za vključitev v borbo za najboljšo mesto. V samih kolektivih pa bomo več časa posvetili tekmovanjem med TOZD in delovnimi entotami.«

J. KUZMA

športne objekte in naprave vsemu članstvu v njihovem prostem času ne glede na urnik vadbe posameznih sekcij in krožkov. Na voljo imajo tudi brezplačne ustrezne rekvizite. Znano je, da v Podčetrtku na šoli ne poznajo ključev! Vsako »zaklepanje« smatrajo za nevzgojno in neučinkovito. Tako tudi na področju telesne kulture. Komur se zahoče igre in razvedrila, skoči na lepo urejeno asfaltno igrišče, kjer gojijo košarko, rokomet in odbojko. Ob igrišču je nameščena omara z najnujnejšimi potrošnimi rekviziti. Zavrteti je treba le številčnico (kot pri kolesih), da odpreš omarico in že imaš pri roki žoge za raznovrstne športne igre, žogice za namizni tenis, rekvizite za badmington, krogle za baličnanje ipd. Res praktična rešitev, ki bi jo bilo vredno posnemati tudi drugod. Ob poštenosti otrok in odraslih, odnosu do skupne imovine, varčnosti in skrbnosti, bi na marsikaterih športnih objektih ne potrebovali oskrbnikov! Če tega ne verjamete — pojdite pogledat v Podčetrtek!

Tiskovna konferenca

celjske UJV

PREKRŠKI UPADAJO

Na tiskovni konferenci so predstavniki celjske Uprave javne varnosti (ta zajema območje enajstih občin) Igor Lotrič, Matko Kosi in Alojz Horvat seznanili z rezultati njihovega dela v lanskem letu. Zanimivo je, da je na celjskem območju od leta 1970 dalje pa vse do leta 1972 kriminaliteta zelo hitro naraščala. Tako so v letu 1972 zabeležili 4931 kaznivih dejanj. Za lansko leto pa se ugotavlja umiritev oz. celo nekoliko zmanjšanje, saj so zabeležili 4711 storjenih kaznivih dejanj ali 4,7 odstotka manj kot leto dni prej. V republiškem merilu predstavlja to 16,76 odstotka. Občutno zmanjšanje je pri premoženjskih deliktih in sicer v lovmih in velikih tatvinah. Zelo ugodna je uspešnost raziskovanja, ki se je lani gibala od 29 do 31,6 odstotka, medtem ko je republiško povprečje neraziskanih kaznivih dejanj 35,8 odstotka. Vse večje stvari so bile raziskane, neraziskane so ostale samo nekatero manjše, kot kraja mopredov, koles in podobno.

Največjo skupino predstavljajo takomenovani premoženjski delikti, katerih je bilo lani 3830 in nj velike razlike v primerjavi z letom 1972, ko jih je bilo trideset več. Padeč je pri vlomnih tatvinah (od 979 na 947), je pa med njimi nekaj težjih vlomov v blagajne, trgovine, stanovanja in avtomobile. Bilo je 75 žepnih tatvin, 52 tatvin koles, 238 motornih vozil, 214 odvzemov motornih vozil, 14 roparskih tatvin, 1871 navadnih tatvin, 101 goljufija in 518 ostalih premoženjskih deliktov. Med storilci je tudi veliko otrok in mlajših polnoletnikov, vendar je razveseljivo, da mladinska kriminaliteta pada.

Pri vrsti kaznivih dejanj krvnih deliktov je v poprečju manj kaznivih dejanj, čeprav so nekatera najtežja v zaskrbljujočem porastu. Vseh kaznivih dejanj je bilo 560 (leto prej 663). Narasli so uboji in poskusi ubojev (od 13 na 20), zabeležili so 28 posilstev, en detomor, 109 težjih telesnih poškodb itd. Določeno zvezo imajo s to skupino tudi samomori. Na tem področju je bilo od leta 1967 do 1971 v poprečju 98 do 104 primerov, v letu 1972 67 in v lanskem letu 85. Največkrat so povzročite-

li bolezen in obup, živčne in duševne motnje, družinski spori, nesrečne ljubezni, slabše socialne razmere in podobno.

Posebno poglavje so tudi požigi in požari. Lani je bilo naklepnih požigov in požarov iz malomarnosti 97, kar je veliko več, kot leto dni prej, ko jih je bilo 73. Neraziskanih požarov je ostalo 12. Samo požarov je bilo 137 (leto prej 119) in to sedem požarov zaradi gradbenih napak, 21 zaradi strele, 22 zaradi samovžiga in 82 zaradi drugih manjših skupnih vzrokov za nastanek požara.

Stanje na področju javnega reda in miru na območju uprave Celje je bilo v lanskem letu povsem zadovoljivo. Bistvenega porasta prekrškov s tega področja ni bilo. Obravnavali so 3013 prekrškov po zakonu o javnem redu in miru in 104 po občinskih odlokih, ki urejajo javni red in mir. Leta 1972 je bilo »samo« 2884 predlogov. Kršiteljev pa je bilo v lanskem letu 3639, leto prej pa 3574. Torej se stanje le počasi izboljšuje. Med prekrški prevladujejo prepiri (1030), drzno vedenje (375), omalovaževanje državnih organov in uradnih oseb (293), potepuštvu (161), kartanje (28), točenje alkoholnih pijač mladoletnim in vinjenim osebam (39), več primerov vdanja prostituciji in 458 ostalih primerov.

V sestavku nismo govorili posebej o prometu in gospodarskem kriminalu. To bomo zaradi obilice materialov in podatkov obdelali in objavili v naslednjih številkah našega časnika. Dejstvo je eno: zaradi prizadevnega dela uprave z vsemi njenimi organi je vidno, da so najrazličnejši prekrški v upadanju. Sicer malenkostnem, vendar so. Delo celjske UJV (je med najboljšimi v Sloveniji) pa bi bilo še boljše, če bi imeli več kadrov, če bi pri delu in odkrivanju prekrškov še bolj sodelovali občani in tudi občinske skupščine, katerim člen 14 zakona o notranjih zadevah daje možnost, da ustanovijo občinsko stražo, katera bi na podlagi predpisov o javnem redu in miru in komunalni urejenosti lahko veliko pripomogla k boljšemu redu na področju občine.

T. VRABL

UBOJ IZ MAŠČEVANJA

V začetku tedna je prišlo do prvega uboja na področju celjske UJV v letošnjem letu. V gostilni v Rogatu sta se okoli 13.30 ure srečala Miran Tepež, 21, in Franc Peer, 76, oba iz Strojnega sela. Po medsebojnem prerakanju je Franc Peer zbežal v sosednjo hišo, od tam pa proti domu. Sledil ga je Tepež, ulovil in pobil z deskami in koli. Poškodbe so bile tako močne, da je Franc za posledicami popoldne umrl. Zakaj je prišlo do uboja? Pokojni Franc Peer je 30. januarja obstrelil Jožeta Peera (36, v sorodstvu nista bila), ki pa je delal skupaj z Miranom Tepežem na občinski cesti. Franc Peer je bil najprej priprt, nato pa izpuščen in tako je prišlo do usodnega srečanja, kjer se je po vsej verjetnosti Miran Tepež hotel maščevati (in se je) za nesrečo prijatelja. Vse skupaj pa se je končalo tako, da je zahtevalo človeško življenje, življenje Franca Peera.

POROKE

CELJE
Poročilo se je sedem parov, od teh: LJUBOMIR PRELOG in MARIJANA ZERDONER, oba iz Celja; VIKTOR KUNDIČ, PUGLOG in STEFANJA KUGLER, Celje, RADIOVOJE NIKOLIČ, Šibovska in VLASTA GODNIK, Celje; VLADISLAV ADAMIČ, Ivenca in MARIJA SRABOČAN, Celje.

LASKO

MIHAEL ZUPANC, tkalski mojster, Padež in ALOJZIJA RAZBORSEK, tkalka, Brstnik; FRANC JURKOŠEK, delavec in MARIJA KOVAC, poljedelka, oba iz Padeža; SREČKO SKRUBA, železničar, Zidani most in MARIJA VEC, kuharica, Podkraj.

ROJSTVA

CELJE
43 dečkov in 29 deklic.

KINO

UNION: 7. 2. še francoski barvni film »Zaklad na vrhu nebotalnikar«, od 8. do 11. 2. ameriško-italijanski barvni film »Vzrok za življenje in smrt«. Od 12. 2. dalje španski barvni film »Martina«.

TV SPORED

- NEDELJA**
8.10 L. N. Tolstoj: Vojna in mir — barvna TV nadaljevanje
8.55 St. Moritz: Svetovno prvenstvo v slalomu za moške — barvni prenos (EVR — Lj)
10.00 Ljudje in zemlja (Lj)
11.00 Otroška matineja: Poly in črni diamant, enciklopedija živali (Lj)
11.55 St. Moritz: Svetovno prvenstvo v slalomu za moške nadaljevanje barvnega prenosa (EVR — Ljubljana)
14.00 Poročila (do 14.05) (Lj)
NEDELJSKO POPOLDNE: Akademski zbor iz Kranja, Sportna oddaja, Najboljši športniki leta, Za konec tedna (Ljubljana)
17.50 Propagandna oddaja (Ljublj)
18.00 Poročila (Ljubljana)
18.05 Zigisan — celovečerni film (Ljubljana)
19.45 Barvna risanka (Ljubljana)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedensko zunanje politični komentar (Lj)
20.30 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 M. Čepelec: Prelepo dekle — češka komedija (Lj)
21.25 Nigerija, dežela presenečenj — II. del (Lj)
21.55 Sportni pregled (JRT)
22.30 TV dnevnik (Lj)
- PONEDELJEK**
8.10 TV v šoli (Zagreb)
9.35 TV v šoli (Sa)
10.05 TV v šoli (do 10.35) (Bgd)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.30 TV v šoli — ponovitev (do 16.00) (Beograd)
16.45 Madžarski TV dnevnik (Pohorje, Piešivec do 17.05) (Beograd)
17.45 Ključke serbi za teto — lutkovna serija Ključkeve dogodivščine (Lj)
18.10 Obzornik (Ljubljana)
18.25 Enciklopedija živali — barvni film (Ljubljana)
18.55 Mosaik (Ljubljana)
19.00 Mladi za mlade (JRT)
19.30 Kaj hočemo — ob ustavnih in kongresnih razpravah (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.30 D'Anza-Randone: Rim Alberta Moravia — ital. TV drama (Lj)
22.10 Kulturne diagonale (Ljublj)
21.55 TV dnevnik (Ljubljana)
- TOREK**
8.10 TV v šoli (Zagreb)
9.35 TV v šoli (Sa)
10.05 TV v šoli (do 10.35) (Bgd)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.35 TV v šoli — ponovitev (Sar)
16.05 TV v šoli — ponovitev (Bgd)
17.15 Madžarski TV dnevnik (Pohorje, Piešivec do 17.35) (Beograd)
17.40 H. Ch. Andersen: Snežna kraljica — 4. del (Lj)
18.00 Risanki (Lj)
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Pevski zbor iz Divače — barvna oddaja (Ljubljana)
18.55 Mosaik (Lj)
19.00 Sodobna medicina (Lj)
19.30 Tišina, na vrsti je nemi film (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)

METROPOL: 7. 2. še ameriški barvni film »Maščevalci Koloradas«, od 8. do 11. 2. italijanski barvni film »V Milanu ubijajo ob sobotah«. Od 12. 2. dalje ameriški barvni film »Nočna patrola«.

DOM: do 12. 2. hongkonški barvni film »Meč zlatega zmajaa«, od 13. 2. dalje ob 16. uri ameriški barvni film »Mojstrovine Walta Disneya«, ob 18. in 20. uri pa italijanski barvni film »Lovci na izsiljevanec«.

SMRTI

CELJE
ANDREJ MEDVED, 72, Celje; ANTON OGRAJENSEK, 79, Sent'anj, MARTIN SEMPRIMOŽNIK, 72, Vransko; FRANCISKA KOMPOLSEK, 68, Kompole; FRANC MIKULIČ, 85, Kompole, VINCENC JANC, 71, Vrbje; JOZEP ZEME, 73, Zagradec; JOZEFA ARCAN, 50, Bukovčak; JURJ VIDENSEK, 76, Zlateče in IVAN KRAMARSEK, 88, Bezovica.

SMARJE PRI JELSAH
ROZA PERGAMOZ, roj. Sešerko, 87, Kristan vrh; ALOJZ ČOKL, 63, Grličče; JOŽEF JURJEC, 77, Pijovci; ANA PANTER, roj. Penič, 84, Grobelce; JAKOB LESKOVSEK, 64, Lesično; ALOJZIJ ČOKL, 66, Lekmarje in JOZEPI NA KOVACIC, roj. Pečnik, 72, Smarje.

- 20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 STOP — oddaja TV Zagreb (Ljubljana)
21.20 H. Fallada: Sam med volkovi — 13. del (Ljubljana)
22.10 TV dnevnik (Ljubljana)
- SREDA**
8.10 TV v šoli (Zagreb)
10.50 TV v šoli (do 11.20) (Bgd)
16.45 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 17.05) (Beograd)
17.25 Poly in črni diamant — serijski film (Lj)
17.55 Obzornik (Ljubljana)
18.10 Mosaik (Ljubljana)
18.15 Od zore do mraka (Ljublj)
18.45 Barvna risanka (Ljubljana)
18.50 Cik-cak (Ljubljana)
19.00 TV dnevnik (Ljubljana)
19.20 3-2-1 (Ljubljana)
19.25 Frankfurt: Nogomet Jugoslavija — Španija — prenos (Ljubljana)
19.25 Propagandna oddaja
21.20 Sobotna matineja — film (Ljubljana)
21.50 TV dnevnik (Ljubljana)

- CETRTEK**
8.10 TV v šoli (Zg)
9.35 Francosčina (do 10.05) (Bgd)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.35 Francosčina (do 16.05) (Bgd)
16.45 Madžarski TV dnevnik (do 17.05) (Bgd)
17.45 Iz slovenske književnosti — F. S. Finigar: RAZVALINA ŽIVLJENJA — nadaljevanje in konec (Lj)
18.05 Obzornik (Lj)
18.20 L. Bernstein vam predstavlja (Lj)
19.10 Mosaik (Lj)
19.15 Po sledih napredka (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Kam in kako na oddih (Lj)
20.40 E. Zoja: V KIPECEM LONČU — barvna TV nadaljevanje (Lj)
21.40 Četrtekovi razgledi (Lj)
22.10 Glasbeni nokturno — Bratje Lorenz: Haydn (Lj)
22.35 TV dnevnik (Lj)

- PETEK**
8.10 TV v šoli (Zg)
10.50 Angleščina (do 11.20) (Bgd)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.45 Angleščina — ponovitev (do 16.45) (Bgd)
16.45 Madžarski TV dnevnik (Pohorje, Piešivec do 17.05) (Bgd)
17.25 Pisani svet — mladinska oddaja (Lj)
18.10 Obzornik (Lj)
18.35 Maroltovci praznujejo — 2. del (Lj)
18.55 Mosaik (Lj)
19.00 Krajevna skupnost na časnem ozemlju (Lj)
19.25 TV kašipot (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
20.30 3-2-1 (Lj)
20.35 Ne kot tujec — celovečerni film (Lj)
20.40 Celovečerni film (Lj)
22.45 TV dnevnik (Lj)
23.00 Umotnost in človek — barvna oddaja (Lj)

- SOBOTA**
10.35 TV v šoli (do 12.00) (Zagreb)
12.50 Fašun: Smučarski skoki na 70 m skakalnic — prenos (do 15.00/15.15) — barvni prenos (EVR — Ljubljana)
16.25 Košarka Partizan — Bosna —

PROMETNE NESREČE

VOZNIK TOVORNJAKA MRTEV

FRANC RUPNIK, 23, iz Dola pri Pristavi, je vozil tovornjak s prikolico iz Celja proti Velenju. V Bevčah se je po lazi izjavi v ostrem ovinku srečeval z neznanim vozilom, ki ovinek sekali, zato je Rupnik močno zavrl. Pri tem pa je kolicu, na kateri zavore niso bile v redu, zaneslo na levo s vozilca. Iz nasprotni smeri je pripeljal s tovornjakom BOG MIR KRANJC, 24, iz Silove pri Zalcu, ki se je zaletel v kolicu. Trčenje je bilo tako močno, da je tovornjak popolnoma uničen, voznik KRANJC pa je med prevozom v velenjski zdravstveni dom umrl. Škode je za 5 milijonov.

TRČENJE NA MOSTU

STANISLAV VODONIK, 43, iz Štor, se je pripeljal z mopedom po Teharski cesti na most preko Voglajne pri tovarni Topor. Tu je nenadoma pred njim prečkala cesto neznanca šakinja, v katero se je mopedist zaletel in oba sta padla na cestišču. Pešakinja je vstala in takoj odšla, mopedist pa obležal poškodovan. V bolnici so ugotovili pretes možganov ter udarec v prsni koš in levi kolki.

NAŠLI SO MRTVEGA

MARTIN STRGAR, 69, iz Lesičnega, se je peljal s kolesa s pomožnim motorjem iz Zagarja proti domu. Zaneslo ga na desno stran, kjer se je prevrnil po 6 metrov globoko naslup v potok in obležal mrtev. Našli so ga naslednji dan in ugotovili, da je umrl takoj, ker se je močno poškodoval ob udarcu na kamen.

ZAVIRAL JE V OVINKU

ANTON LIPUS, 43, iz Velenja, se je peljal po Halerjevi klanecu in v ovinku zaviral, zaradi česar ga je zaneslo na levo stran s ceste v jarek. Pri nesreči so se lažje poškodovali trije sopotniki, škode pa je za 4.000 dinarjev.

POBEGNIL JE

GOJKO MANOJLOVIČ, 33, iz Smarje, se je peljal iz Celja proti domu. V Hruševcu je pripeljal nasproti STANISLAV R LENČEK, 40, iz Celja, ki je vozil po sredini ceste in tako prišlo do trčenja. Polensček je takoj odpeljal dalje, vendar ga na Teharjih že ustavili miličniki. Odvezli so mu kri zaradi sumu vinjenosti, saj se ni niti spomnil, kje je imel prometno nesrečo. Povzročil je škode za 7.000 dinarjev.

DVA STA PREHITEVALA

FRANC TISNIKAR, 21, iz Velenja, je prehiteval avtobus ki je stal na postajališču pri trčnici v Velenju. Za njim je pripeljal motorist MILAN DRUKS, 19, iz Velenja, ki je istočasno prehiteval avtobus in osebnih avto, pri tem pa zad v levi blatnik osebnega avtomobila. Motorista je odbilo z zelenico, pri čemer se je poškodoval po levi nogi.

- prenos (Beograd-Ljubljana) v odmoru Propagandna oddaja
18.00 Obzornik (Ljubljana)
18.15 Daktari — serijski barvni film (Ljubljana)
19.05 Moda za vas — barvna oddaja (Ljubljana)
19.15 Gledališče v hiši (Beograd)
19.45 Barvna risanka (Ljubljana)
19.50 Cik-cak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.25 Tedenski notranje politični komentar (Ljubljana)
20.30 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 Moji gostje in jaz — 4 M (Zagreb)
21.20 Barvna propagandna oddaja (Ljubljana)
21.25 Pravniki — barvni film (Ljubljana)
21.50 TV dnevnik (Ljubljana)
22.05 Colditz — serijski barvni film (Ljubljana)

RADIO LJUBLJANA

- VSAK DAN:** poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19.30 in ob 22.00. Pisan glasbeni spored od 4.30 do 8.00.
- PETEK, 8. FEBRUARJA:** 8.10 Glasbena matineja; 9.35 Jugoslovanska narodna glasba; 10.15 Teden dni na radiu; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Jože Korosec: Prednost mešanice ali čistih posevov delavnice in trav v Sloveniji; 12.40 Po domače; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Napotki za turiste; 16.00 »Vrtljak«; 17.10 Operni koncert; 18.15 »Signal«; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambлом Vilija Petriča; 20.00 Stop-pops 15; 21.15 Oddaja o morju in pomorskih; 22.15 Besede in zvoki iz logov domačih.
- SOBOTA, 9. FEBRUARJA:** 8.10 Glasbena matineja; 9.35 Studio za najdene skladbe; 10.15 Glasbeni drobič od tu in tam; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — dr. Franc Zagoren: Gospodarski pomen krizanj v živinoreji; 12.40 Čes travnike in polja; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 S pesmijo in besedo po Jugoslaviji; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljak«; 17.10 Klavir v ritmu; 18.15 Dobimo se ob isti uri; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambлом Jožeta Privška; 20.00 Radijski radnar; 22.30 Oddaja za naše izseljence.
- NEDELJA, 10. FEBRUARJA:** 6.00 do 8.00 DOBRO JUTRO! 8.07 Radijska igra za otroke — Marjan Marinč: Strahopetulus; 9.06 Se pomnite, tovarisi... 10.06 Koncert iz naših krajev; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 11.45—14.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — vmes ob 11.50 Pogovor s poslušalci; 14.05 Humoreska tega tedna — I. Kenn: Imamo novega otroka; 15.10 Nedeljsko športno popoldne; 18.03 Radijska igra — Jean Husson: Zbralec misli; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 V nedeljo zvečer; 22.20 Zaplešite z nami.
- PONEDELJEK, 11. FEBRUARJA:** 6.10 Glasbena matineja; 9.05 Pisan svet pravilje in zgodbi; 10.15

Za vsakogar nekaj; 11.00 Po — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Stanko Brod: Varnost pri delu z ročno mehaniko in s traktorjem v gozdu; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in zdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljak«; 17.10 cert po željah poslušalcev; 18.00 Interna 469; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambлом bratov Avsenik; 20.00 Predstava mo vam nov posnetek Beethoveve opere »Fidelio«; 22.15 Zabitelje jazza.

TOREK, 12. FEBRUARJA: Glasbena matineja; 9.35 Poslušalčevorovske skladbe jugoslovanskih skladateljev; 11.00 Poročila — turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Tone Zafornik: Gnojenje nagrajov; 12.40 Z domačimi samski; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 »Na poti s kitaro«; »Vrtljak«; 17.10 Koncertni orkestrum Raymond Chovra; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 nute z ansambлом Francija Burja; 20.00 Slovenska zemlja pesmi in besedi; 22.15 Od popevke do popevke.

SREDA, 13. FEBRUARJA: Glasbena matineja; 9.05 Za naše radovedne; 10.15 Uredni dnevnik; 11.00 Poročila — turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Franc Ušeničnik: Sklepe pogodb za semenarjenje polja in vrtnin v letu 1974; 12.40 vasi do vasi; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 15.00 »Loto tiljake«; 17.10 Mednarodno tekmovanje amaterskih zborov; 18.15 pop ansambli; 19.05 Pet minut EP; 19.30 Prenos nogometne igre Jugoslavija — Španija; 22.15 S festivalov jazza.

CETRTEK, 14. FEBRUARJA: Glasbena matineja; 9.35 Iz naših benih šol; 10.15 Po Talijanskih tleh; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Janez Pogačar: Krizanje rjave krav z biki ameriške rjave pop; 12.40 Igrajo pihalne godbe; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 poljne za mladi svet; 15.30 Glasbeni intermezzo;

»AVTOPREVOZ« Šempeter

Šempeter v Savinjski dolini o b j a v l j a prosta delovna mesta

5 ŠOFERJEV

za delo v špediciji, z uspešnim izpitom in po možnosti s kvalifikacijo

Rok prijave je 15 dni pred objavo.

Stanovanja ni.

MALI OGLASI

PRODAM

AVTO SKODA ugodno prodam. Prevoženih 28.000 km, za leto registriran. Ogled mogoče vsako popoldne v Roški 5, Celje.

STEDILNIK, skoraj nov, precej velik, nerjaveč, zidani, prodam. Rosenstein, Letuš 63. Cena po dogovoru.

RENAULT R-10, motor brezhiben, prodam. Viki Prisljan, Poljče 2, Braslovče.

OMARO za dnevno sobo, vitrino, klubsko mizico in peč na olje prodam ugodno. Vprašati po telefonu 239-71, interno 403.

FERGUSON 35 KM in mlaticnico s popolnim čiščenjem, vse v dobrem stanju prodam. Drago Čakš, Gaj 10, Smarje pri Jelšah.

MLADO KRAVO s teletom prodam. Franc Lednik, Lokrovec 48, Celje.

5 I SENA in otave prodam. Zamenjam tudi za prašiča. Vinko Koštomaj, Hrenova 4, Strmec pri Vojniku.

KOZLA — švicarskega prodam. Alojz Peperko, Kompole 84, Store.

DNEVNO SOBO — starejšo, dobro ohranjeno prodam za 2.000 dinarjev. Erjavec, Celje, Ljubljanska 27. Ogled vsak dan popoldan od 16. ure dalje.

SENO — sladko in kosilnico ALPINA prodam. Informacije od 15. ure dalje Franc Turk, Dalkova cesta 44 a, Celje.

AMI 8, letnik 1972, zelo dobro ohranjen, ugodno prodam takoj. Janez Gorenšek, Ulica XIV. divizije 8, Celje, tel. 25-585.

V LETU 1974 si lahko nabavite priznane pasme enodnevnik piščancev nesnic in pitancev, vsak dan. Prednaročniki bodo imeli prednost. Valinica Smarjeta — Skofja vas pri Celju.

ZASTAVO 750, letnik 1970 prodam. J. Jezernik, Andraž 87/a Polzela.

NAPRODAJ so uradni listi SFRJ in SRS vezani — od 1952. do 1973. leta. Vprašati v odvetniški pisarni v Celju, Kocenova 2.

STRESNO cementno karo opeko 1100 kosov prodam. Cena ugodna. Ernesti, Zdobrova 65/a.

PRASICA, 120 kg težkega prodam. Celje, Babno 7.

KOBILO, staro 6 let prodam. Alojz Brežnik, Medlog 62.

V MIRNEM, zraka čistem Andražu pri Polzeli prodam 3 ha posestva z gozdom in gospodarskim poslopjem. Informacije: Slatine 50, Smartno ob Paki, vsak dan od 15. ure dalje.

ENOSOBNO stanovanje, centralno ogrevano v Sentjurju prodam. Ponudbe pod šifro »Takoј vseljivo«.

PONY EXPRES v dobrem stanju prodam po ugodni ceni. Peter Mernik, Celje, Roška ul. 7.

FIAT 750 prodam po ugodni ceni zaradi spremembe. Franc Tržan, Lahomno 40, zaposlen pri BOR Laško, Rečica. Ogled vsak dan.

MIZARSKI rezkalni stroj, dve hitrosti, prodam. Jože Rihter, Gornji grad 163.

MANJSE POSESTVO s hišo in gospodarskim poslopjem v bližini Slovenskih Konjic prodam. Sešek, Ljubljana, Njegoševa 6.

TRIFAZNI HIDROFOR, dobro ohranjen, prodam po ugodni ceni: Rudi Mirnik, Celje, Lopata 44.

SLADKO KRMO in otavo prodam zelo ugodno. Dam tudi košnjo za dobo 5 let. Marija Kolin Lokovina 7, Dobrna.

KRAVO prodam. Anton Golob, Brezova 33, Smartno v R. d.

MLADO, visoko brejo kravo somentalko prodam ali zamenjam za kobilo staro 5 let. Marjan Zorko, Sentjur 7.

PARCELO na sončni legi ob gozdu, za lovski vikend, 20 minut do zdravilišča, 20 km iz Celja, prodam ugodno. Ponudbe pod »Lovska koč«.

FIAT 100 prodam. Ogled vsak dan popoldne. Maurer, Partizanska 24, Veenje.

STARO kuhinjsko kredenco in hladilnik prodam. Ogled v popoldanskem času. Stravs, Celje, Kersnikova 4/a.

HISO z malo zemlje — vinogradom, v neposredni bližini Celja prodam. Ponudbe pod oznako »24 milijonov«.

TAUNUS 15 M, letnik 1960, registriran, prodam ugodno. Konrad Keresteš, Trubarjevo nabrežje 4, Laško.

VINOGRAD 27 a v Bistrici ob Sotli prodam. Parcela primerna za gradnjo, lep dovoz. Ponudbe pod oznako »Bistričana«.

HISO z vrtom prodam. Debro 33, Laško.

ELEKTRICNI štedilnik, na trdo gorivo sobno peč, polkavč, omario kuh in stoji prodam. Pečovnik 71. Informacije: Alojz Gajšek, Ljubljanska 29, Celje.

AVTOBORGARD, v voznom stanju, neregistriran in prikolico prodam. Edi Jarmšek, Začrad 15-5.

KOZOLEC 4x8, štiriokenski, prodam. Ponudbe pod »Kozolec«.

POHISTVO za dnevno sobo poceni prodam. Ogled od 14. ure dalje. Celje, Kersnikova 32 a, stanovanje III, nad štev. 13.

PLETILNI stroj »Regina« dvovrstni, malo rabljen poceni prodam, naučim tudi plesti. Liljana Ristič, Levstikova 5, Celje, tretje nadstropje, nad »Avtomotorjem«.

KOBILO pramo in puhalniki »Eolo« 33 prodam, Martin Vozlič, Smartno v Rožni dolini.

PONY EXPRES in skoraj novo žensko kolo Rog prodam. Amon, Celje, Kajuhova 8, Celje.

BREJO teličko prodam. Ivan Gajšek, Pečovnik 26.

VOLKSWAGEN s cerado v odličnem stanju — vozen, prodam. Ogled zvečer v Medlogu 23, Celje.

KUPIM

MANJSE POSESTVO kupim, ali vzamem v najem. Čaučer, Pištanj, 63261 Lesično.

TRAKTOR ozkotiren kupim. Krivec, Rečica 26, Laško.

VEČJE POSESTVO kupim. Ponudbe pod »Zlvinoreja in gozdarstvo«.

ENOSOBNO STANOVANJE s centralnim ogrevanjem, prvo nadstropje, na Zgornji Hudinji, primerno za starejšo osebo, zamenjam za večje v centru, brez centralnega ogrevanja. Tel. 23-042 računovodstvo, Erika, od 6. do 14. ure.

MIRNA zakonca iz Maribora iščeta prazno sobo v Celju ali bližnji okolici. Nudita nagrado. Opravim tudi slikarsko plesarska dela. Drago Fridan, Ulica Frankolovskih žrtev 34 Hudinja, Celje.

DEKLE (25) vrtnarska šola, 2 gimnazija, nujno išče honorarno zaposlitev. Ponudbe pod »Cimpreja«.

ZAPOSILITEV dobila priučeni, kvalificirani ali polkvalificirani moči za gostinstvo. Gostilna Belaj-Koštomaj, Celje, Kukovčeva ul. 1.

DNEVNIK, podružnica Celje, zaposli raznašalca-ko za teren Velenje za Nedeljski dnevnik.

RAZNASALCA-ko za teren Celje, za Nedeljski in Dnevnik. Zaposlitev stalna ali honorarna, primerna za gospodinje. Zaposlitev vsak dan, za teren Celje od 13. do 16. ure.

UCENKA avtomehanika sprejemem v uk. Boris Fišer,

OBVESTILO
bravcem Novega tednika

ZA OGLASE, KI SO OBJAVLJENI POD OZNAKO N I M A M O NASLOVA!

Zanje napišite **PISMENO PONUDBO**, ki jo zapečaten v pisemskem ovitku na katerega napišete oznako oglasa, oddajte v našem oglasnem oddelku. Nadaljnje informacije prevzame po dvigu ponudbe prinašalec — naročnik oglasa.

S SPREJEMANJEM OGLASOV ZAKLJUCIMO VSAK PONEDELJEK ob 12. uri.

V OGLASNEM ODDELKU NOVEGA TEDNIKA LAHKO ODDATE TUDI CESTITKE, OBVESTILA IN REKLAMNE OBJAVE ZA RADIO CELJE.

Priporoča se oglasno-naročninski oddelk **NOVEGA TEDNIKA**, v **PODRUŽNICI DELA** na Trgu petega kongresa 10, Celje.

Šentrupert 6 63303 Gomilsko. Tel. 27-273.

RAZNO

TELEVIZOR zamenjam za prikolico za fička. Rudi Pavlič, Lokavec 6, Rimske Toplice.

V NAJEM dam avtomobilsko garažo na Trubarjevi ulici v Celju (jugomont): Milka Sulič, Kersnikova 12, Ljubljana.

KRAVO vzamem v rejo. Stanko Mihevc, Vojnik 200.

UPOKOJENKO za varstvo dve leti starega otroka iščemo. Nudimo hrano in stanovanje. Ivan Romih, Kompole 12.

LASTNIK lepe kmetije, ne po lastni krivdi očen, želi spoznati zaradi ženitve, pošteno kmečko dekle staro do 28 let. Resne ponudbe pošljite na oglasni oddelk Novega tednika pod oznako »Lepa kmetijaa«.

AVTO MOTO DRUŠTVO SLANDER Celje prične v ponedeljek, 18. febr. tega leta ob 16. uri tečaj cestno prometnih predpisov in tehnike vožnje. Prijave sprejema Avto Moto društvo Slander Celje, Ljubljanska cesta 37, vsak dan od 6. do 18. ure, sobota od 7. do 12. ure. Vabljeni!

PREKLIC, Stane Rabuza s Hude jame, obžalujem dejanje, ki sem ga storil dne 31. januarja tega leta ob 19.25 uri, ko sem v živčni napetosti napadel Ivana Stareta v delovnem času. Ker moje kasnejše opravičilo ni zaleglo, se mu opravičam tudi tem potom.

ZGP Mladinska knjiga
Knjigarna Celje

sprejme
v honorarno zaposlitev

več akviziterjev

lahko tudi mlajši upokojenci, ki bi imeli veselje za prodajo knjig v Celju in bližnji okolici.

Tehnički servis
Knjižna založba podjetja »Mladost« Zagreb

išče v Celju

dvosobno komfortno stanovanje
za dobo od 3 do 5 let.

Po možnosti s posebnim vhomom za eno sobo. Ponudbe z navedbo cene pošljite na naslov:

Tehnički servis Zagreb, Pantovčak 132 ali na telefon 447-522.

oglašujte v dnevniku
DELO

s temi kuponi kupujejo naročniki DELA ceneje že v mnogih trgovinah

»REMONT«
obrtno gradbeno podjetje
CELJE, Cesta na Ostrožno 8

vabi
k sodelovanju
več nekvalificiranih in polkvalificiranih
delavcev v gradbeništvu

Delavci imajo možnost priučitve v stroki.
Osební dohodki po samoupravnem sporazumu.
Stanovanja ni.
Nastop službe takoj ali po dogovoru.

ZAHVALA

Umrla nam je dobra in ljubljena mama

Franciška Kolšek

Položili smo jo k najinemu očetu na Polzeli v soboto 26. januarja 1974

Prisrčno se zahvaljujemo zdravnikom in vsem zdravstvenemu osebju kirurškega oddelka Splošne bolnišnice Celje, še posebej pa doktorju Pavlu Knezu, ki nam jo je še želel ohraniti ne samo z veliko strokovnostjo, temveč tudi z vso človeško toplino in zavzetostjo.

Iskrena zahvala vsem, ki ste ji za življenja dajali poslednjo tolažbo, jo počastili in pospremili k zadnjemu počitku ter z nami sočustvovali.

Hčerka Marija, sin Tone in vsi njeni, ki smo jo imeli radi

Polzela, Celje, 27. januarja 1974

JUGOBANKA

sedež Ljubljana

objavlja

prosti delovni mesti v ekspozituri v Celju:

1. Blagajnik

devizno dinarske blagajne

2. Likvidator

devizno dinarske likvidature

Za delovno mesto pod 1 se zahteva srednja šola in 3 leta delovnih izkušenj. Združitev dela velja za določen čas.

Za delovno mesto pod 2 se zahteva srednješolska izobrazba (ekonomska, komercialna ali gimnazija) ter 3 leta delovnih izkušenj in znanje enega svetovnega jezika.

Pismene vloge z življenjepisom pošljite na naslov Jugobanka — sedež Ljubljana, Titova 32, Ljubljana, grupa kadrovskih poslov v 3 dneh od dneva objave.

**KOMUNALNO
PODJETJE
LAŠKO**

objavlja

naslednja prosta delovna mesta

- 2 KV stavbna ključavničarja
- 2 KV vodovodna instalaterja
- 1 KV monterja za montažo strelvodnih naprav
- 4 delavci za priučitev v ključavničarski stroki
- 2 delavca za priučitev v kleparski stroki
- 2 delavca za priučitev v elektroinstalaciji
- 2 delavca za priučitev pri vzdrževanju vodovodov

POGOJI:
pod 1.: splošni pogoji za KV delavce (lahko brez prakse)
pod 2.: brez kvalifikacije, lahko začetniki

Osební dohodki po pravilniku OD.

Ponudbe sprejema poslovni odbor podjetja v 15 dneh po objavi.

Zanimivo srečanje

ALZAŠKI HRUST — NAŠ ROJAK!

Lani je društvo inženirjev in tehnikov pri GLIN Nazarje organiziralo strokovno ekskurzijo v Francijo. V okolici francoskega mesta Ste Mario aux Mines (Sveti Mariomin) so si udeleženci ogledali način eksploatacije gozdov. Med delavci, ki so vihteli sekire in ropotali z motornimi žagami, je bil, na veliko

O francoskem slikarju Josephu Prigentu gre glas, da pri računanju na pamet ni preveč trden.

»Koliko je star človek, ki se je rodil leta 1924, mojster?« ga je v neki družbi vprašala znana pariška šalivka.

»To je popolnoma odvisno od tega, ali gre za moškega ali za žensko,« se je znašel slikar.

presenečenje tudi delavec iz Jugoslavije. Ko je slišal domačo govorico, je ustavil žago in poklepetal z njimi.

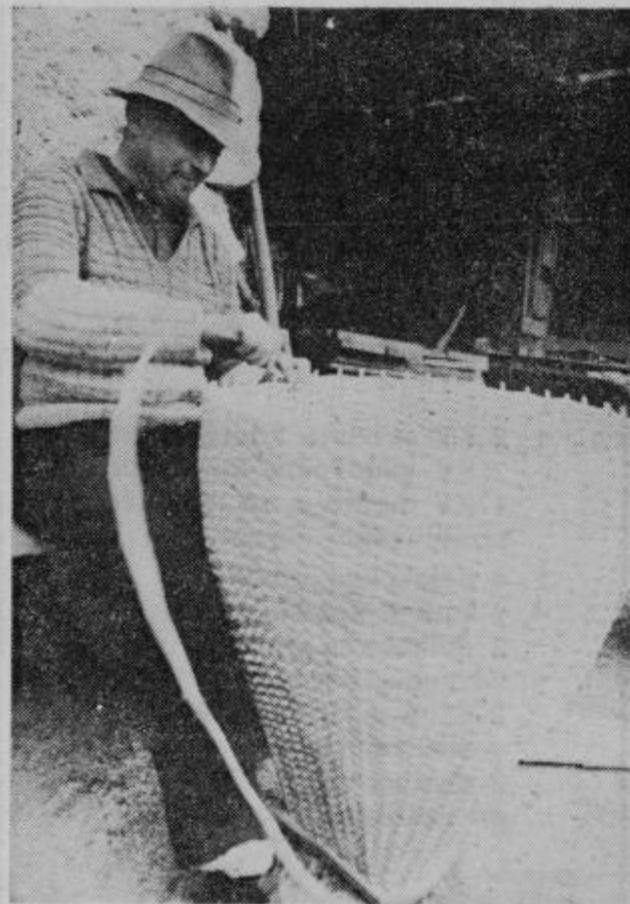
DRAGO GRBIČ (29) je doma iz Bosanskega Petrovca pri Bihaču. V Franciji je že 15 let, zaposlen v gozdnem obratu mesta Ste. Mariomin v Alzaciji. V Franciji se je poročil in ima dva otroka. Domov hodi le redko, komaj enkrat letno. Zanimivo je, da je Drago najbolj priden in uspešen delavec med vsemi gozdarji v Alzaški pokrajini. Močan, visok mladenič vihti motorno žago kot bi bila iz

papirja in podre dnevno na desetine dreves. Poleg tega je v Dragu tudi tekmovalni duh. Lansko leto je na gozdarskem tekmovanju v Belgiji postal absolutni prvak, saj je v sekanju, žaganju, podiranju dreves in drugih gozdarsko-lesarskih disciplinah, premagal vse svoje nasprotnike. To ni bila njegova prva zmaga. Na podobnih tekmovanjih po vseh evropskih državah je požel že odlične uspehe. Z dvema metroma telesne višine ni le orjak, je tudi gibčen in spreten. Tako se obnese tudi pri delu. Temu

primeren je tudi njegov zaslužek. Tako si je v Franciji lahko kupil hišo, kar je redkost.

Drago Grbič pa ne bi bil sila, če ne bi bil tudi športnik. Bil je devetkrat prvak Francije v rokoborbi (grškorigimski stil). Pa tudi na tekmovanjih po Evropi je dosegel lepe uspehe. Prav gotovo bi lahko spravljal na hrbet še veliko krepkih borcov, če si ne bi poškodoval noge pri delu. Tako pa mora paziti, da bo ostal krepak vsaj za delo.

PEPI MIKLAVC

Kdo ga bo nosil?

EGIDIJ HRIBERSEK je že nekaj let invalidsko upokojen in zdaj z družino prebiva na svežem zraku tam ob cesti, ki pelje proti Paškemu Kozjaku. Na dokaj veliki in lepo urejeni kmetiji se v glavnem usmerjajo v živinorejo, saj je to za tiste kraje še najbolj donosno, in poljedelstvo. V hlevu je nekaj glav govedí pa preko dvajset prašičev in trinajst ovac, da ostalega drobnega »spirnatega življenja« sploh ne omenjamo. Mesa skoraj ne kupujejo, saj ga imajo vedno doma. Kar zakoljejo, spravijo v zamrzovalno skrinjo. Egidij pravi, da se bodo v prihodnosti še bolj posvetili živinoreji. In še eno posebnost ima Egidij, to je izdelovanje košev, »cajne in cekrov, zlasti zdaj pozimi, ko ni toliko drugih del. V eni zimni naredi tudi po trideset košev, ki jih proda, saj je ostal edini, ki se s tem še ukvarja. Z enim košem je takole en dan »fejste« dela napravi pa ga iz hudobikove trte (ta je najboljša), smreke, dreva in leske. Zime takšne, kot je letošnja, ne pomni, ne pomni pa je tudi ne 82-letni oče, njegov sosed. Namesto snega cvetijo trobentice, teloh in zvončki, trava zelen in drevje brsti. Čudna narava!

Foto: Lojze Ojsteršek

NEMKA NA ŠVEDSKI TRON

Treba bo spremeniti nekdanji rek, da je kakšna dekle lepa kot princesa. Reči bo namreč treba — lepa za princeso.

Mladi švedski kralj Karl XVI. je podedoval krono po starem očetu, lani umrlem Gustavu Adolfu. Seveda je kralju, ki ima komaj kakšno redko priložnost reprezentirati državo, potrebna tudi kraljica. Ker pa bo mladem kralju, ki ne bo smel veliko vtikati prstov v vladanje, ostajalo veliko prostega časa, si mora omisliti soprogo, ob kateri mu ne bo dolgčas.

Dolgočasje je bilo mlademu princu vedno odvratno. Rad se je obdajal z lepimi prsati blondinkami. To je v preteklih letih zelo rad počel za ravnovesje od zgodnjih mladeniških let, ko je bil baje strašno plašen in sramežljiv.

Sedanja izvoljenka, ki pa ga še vedno zelo tajno obiskuje, ni blondinka. Je temnolasa Münchencanka Silvija Sommerlath. Nič ni princeske v njej. Niti kapljice plave krvi. Je pa hči bogatega trgovca, študentka jezikov in na münchenki Olimpiadi je bila generalna šefica vseh hostes, deklet, ki so skrbele za informacije, za dobro počutje tekmovalcev in promentnih gostov. Silvija je študirala angleščino, francoščino, španščino in italijanščino. Kaže, da bo dala prednost švedščini. Bo havarska temnolaska švedska kraljica? Odvisno od tega, kaj mu je nasula v juho? Do konca žalovanja za umrlim kraljem je še precej časa, prej pa ohceti ne bo — če sploh bo.

Silvija Sommerlath iz časov, ko je v Münchnu na Olimpiadi omrežila zlatega skandinavskega soma.

Ljubezen po svetu

TUJEC PRI HČERKI

Aluku ljudstvo živi ob reki Marovijne v nizozemski Gvajani. To niso Indijanci, marveč črnci, ki so prišli iz afriške Gvineje kot sužnji, so pa pobegnili v džunglo in se vrnili k svojim plemenskim navadam. Toda navada, ki jo imajo sin puncto» ljubezen, ni prišla z njimi iz Afrike.

Kakšna navada?

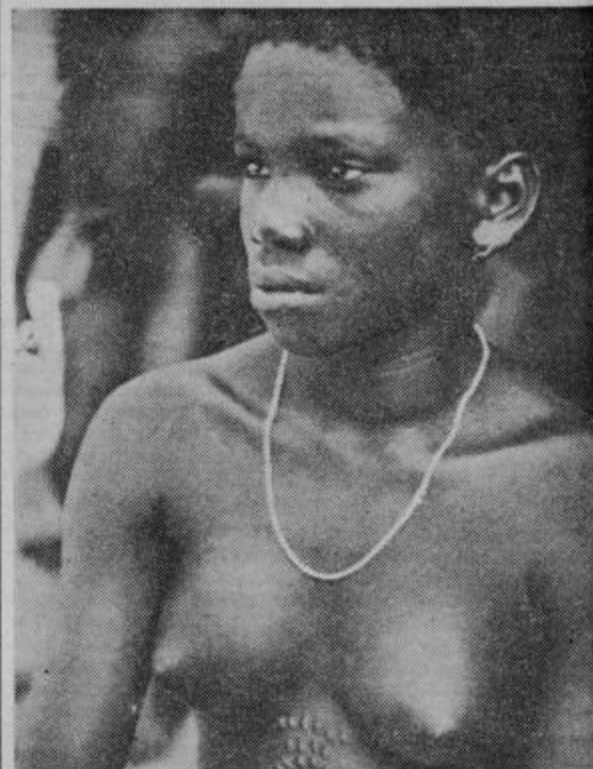
Ta, da se hudo pregrešite proti gostoljubnosti, če ne prebijete noči s hčerko, ki vam jo gospodar ponudi. To enostavno morate storiti. Navadno takšna za mater dozorela dekle izobesi svoj nakit, ki ga nosi čez dan okoli ledij. To je znak, da ste povabljeni od tega trenutka dalje v njeno kočjo. Sicer pa je prav, če kar takoj odidete kot

tujec k njej, kajti zgodi se lahko, da boste morali čakati na odhod koga, ki je bil na obisku pri kakšni sosednji družini, ki nima pravšnjega dekleta. Vabilo, ki ga dekle izobesi, je veljavno za vse, le za može in fante iz domače vasi ne.

Lepa reč, boste rekli. Potemtakem sploh ne vedo otroci za svoje očete. To za Aluke ni važno. Za njih je po-

membno, da je v plemenu toliko in toliko otrok, kar rih očete so tujci. Plemenu namreč izolirano in maloštevno, pa se zato bojijo de neracije krvi. Od tod običajno da je tujemu obiskovalcu leg pijače, prigrizka in le šča ponujena še nči. In t kje, ki ima otroka s tujcem se lažje poroči.

Pa recite, če niso naš; čaji postavljeni na glavof

Mati sinu, ki prihaja iz porodnišnice.

— Si videl sinčka. Kakšen je?

— Zdrav. Čvrst, kodrastih las. Štiri kilograme. In črn.

— Kako črn?

— Tako. Črn kot zamorec.

— In kaj pravi šena, zakaj je črn?

— Pravi, da ni mogla dojeti, pa ga je dojila neka črnka v isti sobi, pa da je postal zato črn. Je to mogoče, mama?

— Je. sime. Vidiš, ko si se ti rodil, te tudi nisem mogla dojeti. Dajali smo ti kravje mleko — pa poglej kakšno tele si postal.